

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av ändringarna i 1979 års internationella konvention om efterspanings- och räddningstjänst till havs och med förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i ändringarna som hör till området för lagstiftningen, om anslutning till det internationella COSPAS-SARSAT-programmet som brukarstat och med förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i underrättelsen om anslutning samt till lag om ändring av sjöräddningslagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att riksdagen godkänner de ändringar som gjordes i maj 2004 i internationella 1979 års konvention om efterspanings- och räddningstjänst till havs. Ändringarna trädde internationellt i kraft den 1 juli 2006. I propositionen ingår ett förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i konventionen som hör till området för lagstiftningen.

I propositionen föreslås också att riksdagen godkänner Finlands anslutning till det internationella COSPAS-SARSAT-programmet som brukarstat. I propositionen ingår ett förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i underrättelsen om Finlands anslutning som hör till området för lagstiftningen. Enligt förslaget ska gränsbevakningsväsendet svara för den nationella samordningen av frågor som hänför sig till COSPAS-SARSAT-satellitssystemet för efterspanings- och räddningstjänst.

Dessutom föreslås att sjöräddningslagen ändras i syfte att förbättra sjöräddningstjänstens prestationsförutsättningar och förtydliga olika aktörers ställning.

Definitionen av begreppet sjöräddningstjänst preciseras i enlighet med Internationella sjöfartsorganisationens verksamhetsmodeller och gränsbevakningsväsendets ställning som ledande sjöräddningsmyndighet förtydligas. En uttrycklig bestämmelse om sjöräddningsmyndigheters samt övriga statliga myndigheters och aktörers skyldighet att utan ersättning delta i sjöräddning ska tas in i lagen. I detta sammanhang förtydligas även hälso-

och sjukvårdsmyndigheternas ställning inom sjöräddningstjänsten.

Kraven på sjöräddningens beredskap preciseras och gränsbevakningsväsendet får rätt att erhålla upplysningar även med tanke på sjöräddningstjänstens beredskapsplanering.

Dessutom föreslås det att staten betalar ersättning för arbetsredskap, kläder och utrustning som förstörts eller förkommit vid en sjöräddningsuppdrag till privatpersoner som på eget initiativ har deltagit i en räddningsuppdrag.

Till övriga delar är de föreslagna ändringarna främst tekniska och de beror på ändringar i myndigheternas uppgifter.

Lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i ändringarna i 1979 års internationella konvention om efterspanings- och räddningstjänst till havs avses träda i kraft så snart som möjligt vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av republikens president.

Anslutningen till COSPAS-SARSAT-programmet som brukarstat träder i kraft trettio dagar från den dag då avtalets depositarie har tagit emot den undertecknade underrättelsen om anslutning. Lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i underrättelsen om Finlands anslutning avses träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av republikens president samtidigt som underrättelsen om anslutning träder i kraft.

Lagen om ändring av sjöräddningslagen avses träda i kraft den 1 januari 2010.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÅN MOTIVERING	4
1 INLEDNING	4
2 NULÄGE	4
2.1 Lagstiftning och praxis	4
2.2 Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen i utlandet och i EU	5
Hamburgkonventionen	5
COSPAS-SARSAT-programmet	6
2.3 Bedömning av nuläget	6
3 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	7
Ändringar i Hamburgkonventionen	7
Anslutning till COSPAS-SARSAT-programmet	8
Ändring av sjöräddningslagen	8
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	9
4.1 Ekonomiska konsekvenser	9
4.2 Konsekvenser för myndigheterna	9
5 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	10
6 SAMBAND MED ANDRA PROPOSITIONER	11
DETALJMOTIVERING	12
1 INNEHÅLLET I ÄNDRINGARNA I HAMBURGMOTIVATIONEN OCH DERAS FÖRHÅLLANDE TILL FINLANDS LAGSTIFTNING	12
2 ANSLUTNING TILL COSPAS-SARSAT-PROGRAMMET SOM BRUKARSTAT .	13
2.1 Det internationella COSPAS-SARSAT-programavtalet	13
2.2 Underrättelse om anslutning till COSPAS-SARSAT-programmet som brukarstat och underrättelsens förhållande till Finlands lagstiftning	15
3 LAGFÖRSLAG	17
3.1 Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i ändringarna i 1979 års internationella konvention om efterspanings- och räddningstjänst till havs	17
3.2 Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i underrättelsen om anslutning till internationella COSPAS-SARSAT-programmet som brukarstat	17
3.3 Sjøräddningslagen	17
4 NÄRMARE BESTÄMMELSER OCH FÖRESKRIFTER	25
5 IKRAFTTRÄDANDE	25
6 BEHOVET AV RIKSDAGENS SAMTYCKE SAMT BEHANDLINGSORDNING ..	25
LAGFÖRSLAG	28
1. Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i ändringarna i 1979 års internationella konvention om efterspanings- och räddningstjänst till havs	28
2. Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i underrättelsen om anslutning till internationella COSPAS-SARSAT-programmet som brukarstat	28

3. Lag om ändring av sjöräddningslagen	29
FÖRDRAGSTEXTER	35
BILAGOR	59
PARALLELLTEXT	59
3. Lag om ändring av sjöräddningslagen	59
FÖRORDNINGSGUTKAST	71
Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om sjöräddning	71

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

Inrikesministeriet tillsatte i mars 2008 ett projekt som syftar till att se över lagstiftningen om sjöräddning. Det centrala målet för projektet var att få riksdagens godkännande för anslutningen till det internationella COSPAS-SARSAT-programmet som brukarstat samt för ändringarna i den internationella konvention om efterspanings- och räddningstjänst till havs, som ingicks den 27 april 1979 (FördrS 89/1986, nedan Hamburgkonventionen). Samtidigt var syftet även att bereda sådana ändringar i sjöräddningslagen (1145/2001) som på annat sätt hade visat sig vara nödvändiga. Målet för utvärderingen var särskilt på vilket sätt ändringarna i myndigheternas organisationsstrukturer inverkar på deltagandet i sjöräddningstjänstens uppdrag.

2 Nuläge

2.1 Lagstiftning och praxis

Gällande sjöräddningslag tillämpas på efterspaning och räddning av samt på första hjälpen för människor som är i fara till havs och på skötseln av den radiokommunikation som har samband med kritiska lägen, vilket som en helhet betraktat kan kallas sjöräddningstjänst. I sjöräddningslagen föreskrivs vidare om de myndigheter som svarar för radiokommunikation i säkerhetssyfte inom sjöfarten, om tillståndsplikt för användning av vissa hjälpmedel för nödsignalering samt om sjuktransporter på basnivå på havsområden. Lagen ska emellertid inte tillämpas på räddning av människoliv ombord på fartyg som är förtöjda i en hamn. Om bärgning av fartyg och last samt bekämpning av fartygsoljeskador och fartygskemikalieolyckor föreskrivs särskilt.

Enligt sjöräddningslagen är gränsbevakningsväsendet den ledande sjöräddningsmyndigheten med ansvar för ordnandet av sjöräddningstjänsten i Finland. Skyldiga att delta i uppgifter inom sjöräddningstjänsten är

även Nödcentralsverket, Sjöfartsverket, Meteorologiska institutet, försvarsmakten, tullverket, polisen, räddningsväsendet i området samt social- och hälsovårdsmyndigheterna och miljömyndigheterna. Frivilliga föreningar och andra sammanslutningar kan dessutom anlitas för att bistå sjöräddningstjänsten, med undantag för uppgifter som innebär avsevärd utövning av offentlig makt. Andra än de ovan avsedda statliga myndigheterna och inrättningarna som deltar i sjöräddning är bl.a. Finlands och Ålands sjöräddningssällskap och Finlands Röda Kors.

Sjöräddningssystemet bygger på gränsbevakningsväsendets organisation och områdesindelning. Övriga myndigheter och frivilliga organisationer som deltar i sjöräddningstjänsten anpassar sin verksamhet till sjöräddningssystemet i regel utan att ändra sin egen organisation och områdesindelning. De deltar således i sjöräddningstjänsten i första hand inom sitt eget verksamhetsområde.

Ansvarsregionen för Finlands sjöräddningstjänst är numera indelad i två distrikt, som är på sjöbevakningssektionens ansvar, nämligen Västra Finlands och Finska vikens sjöräddningsdistrikt. Västra Finlands sjöbevakningssektion svarar för sjöräddningstjänsten inom Västra Finlands sjöräddningsdistrikt. Efterspanings- och räddningsuppdragen inom sjöräddningstjänsten leds inom Västra Finlands sjöräddningsdistrikt av sjöräddningscentralen i Åbo (*Maritime rescue co-ordination centre, MRCC*) och, underställd denna, av sjöräddningsundercentralen i Vasa (*Maritime rescue sub-centre, MRSC*). Finska vikens sjöbevakningssektion svarar för sjöräddningstjänsten inom Finska vikens sjöräddningsdistrikt. Inom Finska vikens sjöräddningsdistrikt leds efterspanings- och räddningsuppdragen inom sjöräddningstjänsten av sjöräddningsundercentralen i Helsingfors. Alla dessa centraler kallas med ett samlingsnamn sjöräddningens ledningscentral.

Sjöräddningscentralen i Åbo och sjöräddningsundercentralen i Helsingfors är verkamma i samband med staberna för sjöbevakningssektionerna och de ansvarar självständigt för sjöräddningsuppdragen inom sitt distrikt. Sjöräddningsundercentralen i Vasa

är underställd sjöräddningscentralen i Åbo. Båda sjöräddningsdistrikten har en ledningsgrupp för sjöräddningsdistriktet, som hjälper till med att regionalt samordna myndigheternas och sammanslutningarnas verksamhet inom sjöräddningstjänsten.

De flesta sjöräddningshändelser leds med hjälp av sjöräddningscentralens och undercentralernas jourpersonal på det sätt som närmare bestäms i den sjöräddningsplan som är godkänd av kommandören för sjöbevakningssektionen. I allvarligare olycksituationer kan centralernas ledarorganisation få förstärkning av nödvändig tilläggspersonal. Till platsen kan dessutom larmas ledningsgruppen för sjöräddningsdistriktet eller delar av den. Kommandören för sjöbevakningssektionen kan vid behov även kalla experter i andra branscher med i ledningsgruppen.

Inom sjöräddningstjänsten fungerar sjöräddningscentralen i Åbo som Finlands internationella kontaktpunkt, som sörjer för upprätthållandet av de funktionella kontakter som räddningssamarbetet kräver med andra staters sjöräddningssystem samt för de praktiska arrangemangen när det gäller hjälp till eller från utlandet. Sjøräddningsundercentralen i Helsingfors sörjer inom Finska vikens sjöräddningsdistrikt för motsvarande kontakter till sjöräddningscentralerna i St. Petersburg och Tallinn.

Enligt gränsbevakningsväsendets statistik har det under åren 2006—2008 förekommit i genomsnitt ca 1 700 sjöräddningsuppdrag per år inom Finlands sjöräddningstjänsts ansvarsregion. Användningen av maritim radio vid larm har minskat och användningen av mobiltelefoner har ökat. Andelen larm som görs med mobiltelefon har ökat kontinuerligt, och den utgör numera redan ca 77 % av alla larm. Cirka 6 % av alla larm gjordes via COSPAS-SARSAT-systemet.

Gränsbevakningsväsendet har bedömt att den vanligaste orsaken till att hjälp behövs är att ett fartyg har drabbats av ett tekniskt fel. Även bristfälliga navigeringskunskaper eller andra fel i sjömanskapet har i gränsbevakningsväsendets statistik antecknats som de vanligaste orsakerna till att någon behöver hjälp. Antalet falska fellarm som har lett till efterspanings- och räddningsverksamhet har varje år uppgått till i genomsnitt drygt 20.

När det gäller falska larm har larmet i allmänhet gjorts med någon form av hjälpmedel för nödsignalering.

Under åren 2006—2008 har aktionstiden för de efterspanings- och räddningsenheter som deltagit i sjöräddningsuppdrag uppgått till i genomsnitt drygt 2 000 timmar på årsbasis. Av denna aktionstid har andelen för gränsbevakningsväsendets enheter uppgått till i genomsnitt ca 65 %. Den näst största aktören är de frivilliga sjöräddarna, vars andel har uppgått till sammanlagt ca 28 %. Sjøräddningens ledningscentraler har dessutom på årsbasis lagt ner i genomsnitt 3 500 timmar på ledning av efterspanings- och räddningsuppdrag inom sjöräddningstjänsten. Varje år har i genomsnitt 5 000 personer omfattats av sjöräddningstjänstens prestationer under uppföljningsperioden.

Sjøräddningslagen har ändrats endast i liten utsträckning efter det att den trädde i kraft. Genom de lagar som trädde i kraft 2003, 2004 och 2009 (402/2003, 521/2004 och 959/2008) uppdaterades vissa författningshänvisningar och gjordes andra ändringar av teknisk natur. Genom den lag som trädde i kraft den 1 januari 2004 (1215/2003) ändrades definitionen av begreppet sjöräddningsundercentral så att den motsvarade situationen efter organisationsändringen samt fogades till lagen en ny paragraf om avspärrande av efterspanings- och räddningsområde. Genom de lagar som trädde i kraft den 1 september 2005 och den 1 januari 2006 (597/2005 och 1252/2005) ändrades sjöräddningslagen när Luftfartsverket ombildades till affärsverk, och det blev fastslaget att gränsbevakningsväsendet har rätt att av Luftfartsverket få de uppgifter om verkets aktionsberedskap och placering som behövs vid planeringen av sjöräddningstjänsten samt beredskaps-, identifierings- och kontaktuppgifter i fråga om personalen.

2.2 Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen i utlandet och i EU

Hamburgkonventionen

Sjösäkerhetskommittén inom Internationella sjöfartsorganisationen godkände vid sitt

sjuttioåttonde sammanträde den 20 maj 2004 genom sin resolution MSC.155(78) ändringar i Hamburgkonventionen. Ändringarna trädde internationellt i kraft den 1 juli 2006. Ändringarna gäller begreppet person i sjönöd samt vissa arrangemang som gäller myndigheternas verksamhet. Eftersom ändringarna innefattar bestämmelser som hör till området för lagstiftningen är det nödvändigt att de får riksdagens godkännande. Bestämmelserna förutsätter dock inte ändringar i gällande lagstiftning. Innehållet i ändringarna av konventionen har klarlagts närmare i 1 kap. i detaljmotiveringen.

Förra gången Hamburgkonventionen ändrades var år 1998. Ändringarna sattes i kraft i samband med reformen av sjöräddningslagstiftningen, och de trädde i kraft i Finland den 1 februari 2002 (FördrS 5/2002).

COSPAS-SARSAT-programmet

COSPAS-SARSAT (*Cosmicheskay Sistyema Poiska Avariynich Sudov/Search And Rescue Satellite Aided Tracking*) är ett världsomspännande efterspanings- och räddningssatellitssystem. En överenskommelse om att upprätta systemet ingicks 1988 genom COSPAS-SARSAT-programavtalet mellan Kanada, Frankrike, Sovjetunionen och Föränta Staterna. Med hjälp av COSPAS-SARSAT-systemet förmedlas via satellit olika nödsignaler från sjöfartens eller luftfartens nödsändare eller från privata nödsändare till närmaste efterspanings- och räddningsmyndighet. Systemet består av rymdsegment, marksegment och nödbojar, och dess täckningsområde omfattar hela världen.

En anslutning till COSPAS-SARSAT-programavtalet är öppet för alla stater som förbinder sig att ställa åtminstone ett rymdsegment till förfogande för systemet. Det är dessutom möjligt att ansluta sig till COSPAS-SARSAT-programmet antingen som brukarstat eller upprätthållare av marksegment. Tills vidare har inga andra stater anslutit sig till det egentliga programavtalet som part, men de flesta av kuststaterna bland industriländerna har anslutit sig som brukarstat eller upprätthållare av marksegment. Marksegment finns i sammanlagt 25 länder. I Europa finns de i Norge, Storbritannien, Italien,

Spanien och Grekland. Till brukarstaterna har dessutom Sverige, Danmark, Tyskland, Nederländerna, Schweiz, Polen, Cypern, Tunisien och Madagaskar anslutit sig.

Finland har tills vidare inte anslutit sig till COSPAS-SARSAT-programmet, och är således inte officiell användare av COSPAS-SARSAT-programmet. Finland får likväl uppgifter om nödmeddelanden från COSPAS-SARSAT-programmet via andra organisationer, t.ex. Internationella sjöfartsorganisationen (IMO), Internationella civila luftfartsorganisationen (ICAO) eller Internationella teleunionen (ITU). Finland hör till Norges övervakningsområde (Bodöcentralen) när det gäller meddelanden från nödbojar. Nödmeddelanden som sänts via COSPAS-SARSAT-systemet skickas enligt vedertagen praxis till sjöräddningscentralen i Åbo, som förmedlar dem vidare till den behöriga myndigheten t.ex. för flygräddnings-, efterspanings- och andra räddningsuppdrag.

I Finland utnyttjas COSPAS-SARSAT-systemet i synnerhet av gränsbevakningsväsendet vid sjöräddningsuppdrag, av Sjöfartsverket i anslutning till fartygssäkerhet, av Luftfartsverket i verksamheter inom flygräddningstjänsten, av polisen vid efterspaningar i terrängen, av räddningsmyndigheterna vid räddningsuppdrag som sker i terrängen samt av Kommunikationsverket i ärenden gällande radiotillstånd. Gränsbevakningsväsendet har inofficiellt verkat som den samordnande myndigheten i Finland i frågor som hänför sig till COSPAS-SARSAT-systemet. Gränsbevakningsväsendet delar på det nationella planet ut inofficiell COSPAS-SARSAT-information till importörer, säljare och användare av anordningar bl.a. i frågor som gäller kodning, ändamålsenlig användning och underhåll av nödbojar. Gränsbevakningsväsendet delar även ut information om vad ett falskt nödmeddelande innebär och hur ett falskt nödmeddelande annulleras.

2.3 Bedömning av nuläget

De ändringar som godkändes i Hamburgkonventionen 2004 trädde internationellt i kraft den 1 juli 2006. Eftersom konventionsändringarna innefattar bestämmelser som hör

till området för lagstiftningen är det nödvändigt att de får riksdagens godkännande. Konventionsändringarna förutsätter dock inte att ändringar görs i gällande lagstiftning eller i myndigheternas praxis.

Finland har tills vidare inte anslutit sig till COSPAS-SARSAT-programmet. Eftersom Finland inte är COSPAS-SARSAT-systemets officiella brukarstat, får vi inte direkt information om ändringar i systemet på samma sätt som de stater som hör till COSPAS-SARSAT-programmet. Informationen fås splittrad främst via andra internationella instanser. En anslutning till COSPAS-SARSAT-programmet som brukarstat skulle förutom möjligheten till direkt tillgång till information dessutom ge vårt land en möjlighet att delta i utvecklandet av systemet. Om Finland deltog i COSPAS-SARSAT-programmet kunde vårt land även få sådan information från andra länder som gör att vi på förhand kunde minimera vissa risker som anknyter till sättet att använda systemet eller till dess funktion.

COSPAS-SARSAT-systemets betydelse och betydelsen av det nationella myndighets-samarbete som är förknippat med systemet väntas öka i fortsättningen, eftersom man räknar med att antalet personliga bärbara nödsändare (*Personal Locator Beacon, PLB*) kommer att öka bland båtfolk, turismföretagare, friluftsmäniskor och andra amatörer. I synnerhet bland friluftsmäniskor ökar antalet PLB-anordningar, och dessa torde i fortsättningen orsaka allt fler efterspaningar i inlandet. Larm som görs med hjälp av dessa anordningar styrs till sjöräddningscentralen i Åbo och därifrån vidare till polisen, som har ledningsansvaret för efterspaningar på landområden.

Sjöräddningslagen som trädde i kraft 2002 svarar fortfarande relativt väl mot sjöräddningstjänstens behov. Det mest betydande behovet av ändringar med tanke på lagen föranses av de ändringar som sker i myndigheternas arbetsfördelning och funktioner efter det att lagen trätt i kraft samt av utvecklingen av tekniska förmedlingsmedier när det gäller nödradiotrafik och nödradiomeddelanden.

Det vore i synnerhet nödvändigt att förtydliga hälsovårdsmyndigheternas ställning

inom sjöräddningstjänsten och att i lag bestämma om sådana uppdrag inom sjöräddningstjänsten som är mer krävande än sjuktransport på basnivå. Det vore dessutom nödvändigt att precisera sjöräddningslagens tillämpningsområde och att nationellt definiera de begrepp som Internationella sjöfartsorganisationen använder om maritim assistansservice och telemedicinsk rådgivning.

I programmet för den inre säkerheten betonas vikten av att myndigheterna är förberedda inför flertypsoolyckor till sjöss. Därför vore det nödvändigt att i sjöräddningslagen precisera kraven på sjöräddningstjänstens beredskap och gränsbevakningsväsendets rätt att få uppgifter även med tanke på sjöräddningstjänstens beredskapsplanering.

Gällande sjöräddningslag möjliggör inte tillstånd för att öva användningen av nödsignaler på ett fartyg eller luftfartyg, och detta har upplevts som problematiskt både med tanke på övningar med hjälpmedel för nödsignaler och myndigheternas övningar med efterspanings- och räddningsverksamhet. I gällande lagstiftning ingår inte heller bestämmelser om radiokommunikation i säkerhetssyfte i Saimendistriktet, utan den har avtalats endast på myndighetsnivå.

Med stöd av gällande sjöräddningslag är det inte heller möjligt att betala ersättning till privatpersoner som på eget initiativ har deltagit i ett räddningsuppdrag för arbetsredskap, kläder och utrustning som förstörts eller förkommit vid sjöräddningsuppdraget. Detta har upplevts vara en olägenhet, eftersom det i sjöräddningslagen bestäms att var och en är skyldig att på eget initiativ vidta åtgärder för att rädda en person som är i fara till sjöss.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

Ändringar i Hamburgkonventionen

Syftet med propositionen är för det första att sätta i kraft de ändringar som hör till området för lagstiftningen och som gjordes i Hamburgkonventionen 2004. Ändringarna trädde internationellt i kraft den 1 juli 2006. De ändringar av Hamburgkonventionen som hör till området för lagstiftningen ska sättas i

kraft genom en lag om sättande i kraft av nämnda bestämmelser. Sådana bestämmelser som inte hör till området för lagstiftningen ska sättas i kraft genom förordning av republikens president.

Anslutning till COSPAS-SARSAT-programmet

Det andra syftet med propositionen är att Finland så snart som möjligt i början av 2010 ska ansluta sig till det internationella COSPAS-SARSAT-programmet som brukarstat. Anslutningen sker så att en formell underrättelse om anslutning skickas till någondera av depositarierna för COSPAS-SARSAT-programavtalet, dvs. Internationella civila luftfartsorganisationen ICAO och Internationella sjöfartsorganisationen IMO. Eftersom underrättelsen om anslutning innefattar bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, är det nödvändigt att anslutningen till systemet får riksdagens godkännande. Propositionen innehåller ett förslag till lag om sättande i kraft av bestämmelserna som hör till området för lagstiftningen i underrättelsen om anslutning till COSPAS-SARSAT-programmet som brukarstat. Sådana bestämmelser som inte hör till området för lagstiftningen ska sättas i kraft genom förordning av republikens president. Det föreslås att det i sjöräddningslagen ska bestämmas att gränsbevakningsväsendet svarar för den nationella samordningen av frågor som hänför sig till COSPAS-SARSAT-systemet.

Ändring av sjöräddningslagen

Det tredje syftet med propositionen är att det i sjöräddningslagen görs nödvändiga ändringar i syfte att förbättra sjöräddningstjänstens prestationsförutsättningar och förtydliga olika aktörers ställning. Uppgifterna för de myndigheter och andra aktörer som deltar i sjöräddning och ansvarsfördelningen mellan dem när det gäller räddningsaktioner i olycksituationer och kritiska lägen till sjöss ska definieras tydligare än tidigare. Särskilt

hälsovårdsmyndigheternas ställning inom sjöräddningstjänsten ska förtydligas och preciseringar som beror på ändringar i myndigheternas uppgifter ska göras. Samtidigt ska en uttrycklig bestämmelse om sjöräddningsmyndigheters samt övriga statliga myndigheters och aktörers deltagande i sjöräddning utan ersättning tas in i lagen.

Sjöräddningslagens tillämpningsområde ska utvidgas så att det täcker tillhandahållandet av maritim assistansservice och telemedicinsk rådgivning från läkare till fartyg, som i enlighet med Internationella sjöfartsorganisationens riktlinjer utgör en del av sjöräddningstjänsten. Skyldigheten för den maritima assistansservicen att hålla jour har genom ett gemensamt beslut av gränsbevakningsväsendet och Sjöfartsverket fastställts som gränsbevakningsväsendets uppgift, och därför ska det även på lagnivå bestämmas att denna skyldighet är gränsbevakningsväsendets uppgift. Det myndighetsansvar som gäller telemedicinsk rådgivning har för närvarande fastställts endast på tjänstemannanivå mellan gränsbevakningsväsendet, Sjöfartsverket och hälsovårdsmyndigheterna. I lagen ska det i enlighet med gällande praxis föreskrivas att gränsbevakningsväsendets uppgift är att förmedla den telemedicinska rådgivningen till fartygen och att hälsovårdsmyndigheternas uppgift är att tillhandahålla den egentliga medicinska rådgivningen.

För gränsbevakningsväsendet ska det föreslås rätt att få uppgifter även med tanke på sjöräddningstjänstens beredskapsplanering, och samtidigt ska kraven på sjöräddningens beredskap preciseras. Bestämmelsen om nödsignaler ska utvidgas så att vissa nödsignaler som närmare fastställs genom förordning av statsrådet ska få användas med sjöbevakningssektionens tillstånd även på fartyg eller luftfartyg i syfte att öva användningen av nödsignaler. Det föreslås att det i lagen tas in en ny bestämmelse om radiokommunikation i säkerhetssyfte i Saimendistriktet, och att den blir Trafikverkets uppgift. Dessutom föreslås det att staten ska betala ersättning till privatpersoner som på eget initiativ har deltagit i en räddningsuppgift för arbetsredskap, kläder och utrustning som förstörts eller förkommit vid sjöräddningsuppgiften.

4 Propositionens konsekvenser

4.1 Ekonomiska konsekvenser

Den årliga medlemsavgiften för COSPAS-SARSAT-programmet uppgår för närvarande till 42 000 kanadensiska dollar, dvs. ca 27 000 euro. Medlemsavgiften ska betalas från inrikesministeriets anslagsmoment i likhet med medlemsavgifterna till andra internationella organisationer. Ibrukttagandet av COSPAS-SARSAT-systemet medför inga kostnader till övriga delar, eftersom de nödvändiga tekniska arrangemangen redan finns.

Sjöräddningsmyndigheternas samt övriga statliga myndigheters och aktörers skyldighet att utan ersättning delta i sjöräddningstjänsten torde inte föranleda några betydande nya kostnader. I praktiken deltar nämnda aktörer redan nu i sjöräddningstjänsten utan särskild ersättning. Eventuella kostnader som föranleds övriga än sjöräddningsmyndigheterna torde i första hand riktas till förberedelserna inför sjöräddningsuppdrag. Man kan anta att dessa aktörer endast har några operativa sjöräddningsuppdrag per år.

Det ändringsförslag som ingår i 21 § i sjöräddningslagen om betalning av ersättning till en privatperson som på eget initiativ har deltagit i en räddningsuppgift för arbetsredskap, kläder och utrustning som har förstörts eller förkommit föranleder inte några betydande kostnadseffekter. Det har årligen förekommit högst ett tiotal fall av detta slag och skadans värde i pengar har uppgått till några hundratals euro per fall. Det kan bedömas att antalet fall inte heller i framtiden ökar i nämnvärd utsträckning. Utbetalningen av ersättning begränsas dessutom av villkoren i 22 § i gällande sjöräddningslag för erhållande av ersättning.

En utvidgning av lagens tillämpningsområde till att omfatta maritim assistansservice och telemedicinsk rådgivning medför inga betydande kostnader, eftersom nämnda funktioner i praktiken redan nu utgör en del av sjöräddningstjänsten. Om myndigheternas lagstadgade uppgifter omfattar tillhandahållandet av dessa tjänster behöver inte heller nya kommunikationssystem upprättas. Tjänsterna ska i fortsättningen tillhandahållas i

första hand via satellit- eller mobiltelefonnätet.

De uppgifter som föreslås för Trafikverket i fråga om radiokommunikation i säkerhets-syfte i Saimendistriktet kunde tillhandahållas via fartygstrafikservicen för Saimen utan några betydande merkostnader, eftersom den redan har de system för kommunikation och lägesbild som behövs. Om nödradiotrafiken i Saimendistriktet kunde koncentreras till fartygstrafikservicen för Saimen skulle även kostnaderna för dataöverföring minska.

4.2 Konsekvenser för myndigheterna

Propositionen ska på lagnivå förtydliga ansvarsfördelningen mellan de myndigheter och övriga aktörer som deltar i sjöräddning samt deras ställning vid räddningsaktioner vid olyckor och kritiska lägen till sjöss. De föreslagna bestämmelserna ska emellertid inte ändra gällande praxis och de ska inte påverka frivilliga aktörers ställning.

Det föreslås en precisering av gränsbevakningsväsendets uppgifter som ledande sjöräddningsmyndighet med sådana uppgifter som gränsbevakningsväsendet i praktiken svarar för redan nu på grund av ömsesidiga avtal mellan myndigheterna. Den mest betydande av dessa uppgifter som ska fastställas för gränsbevakningsväsendet kan anses vara tillhandahållandet av maritim assistansservice och förmedlingen av telemedicinsk rådgivning. En utvidgning av gränsbevakningsväsendets rätt att få uppgifter redan i beredskapsplaneringsskedet förbättrar sjöräddningstjänstens beredskapsplanering särskilt med tanke på det myndighetssamarbete som hänför sig till flertypsolyckor.

Ibrukttagandet av begreppet akutvårdstjänst och en närmare definition av social- och hälsovårdsmyndigheternas ställning inom sjöräddningstjänsten förtydligar ansvarsfördelningen mellan myndigheterna vid olyckor och sjukdomsfall till sjöss. De föreslagna bestämmelserna syftar emellertid inte till att ändra gällande ansvarsfördelning mellan gränsbevakningsväsendet och social- och hälsovårdsmyndigheterna. Gränsbevakningsväsendet ska fortsättningsvis ansvara för den del av akutvårdstjänsten som ingår i begreppet sjuktransport på basnivå i gällande sjö-

räddningslag. Social- och hälsovårdsmyndigheterna ska svara för sådana uppgifter inom akutvårdstjänsten som är mer krävande än så, samt för tillhandahållandet av telemedicinsk rådgivning.

Tillhandahållandet av telemedicinsk rådgivning ska inte förutsätta några nya jourtjänster av social- och hälsovårdsmyndigheterna, utan funktionen kunde införlivas i myndigheternas nuvarande uppgifter på ett ändamålsenligt sätt. För närvarande upprätthålls läkarjour- och konsultationstjänsten i Helsingfors och Nylands sjukvårdsdistrikt och i Egentliga Finlands sjukvårdsdistrikt.

Genom propositionen ska även ansvaret för radiokommunikation i säkerhetssyfte i Saimendistriktet förtydligas. Gränsbevakningsväsendet och Sjöfartsverket kom år 2008 överens om att ansvaret överförs på Sjöfartsverket, och detta har beaktats vid förnyandet av nätverket för radiokommunikation i säkerhetssyfte inom sjöfarten. Det vore möjligt att tillhandahålla uppgiften vid Trafikverket, som inleder sin verksamhet i början av 2010, via fartygstrafikservicen för Saimen utan några betydande merkostnader eller nya jourarrangemang. Ändringen kräver naturligtvis att personalen vid VTS-centralen för Saimen utbildas för de nya uppgifterna.

Om användningen av vissa nödsignaler tillåts med sjöbevakningssektionens tillstånd även på fartyg och luftfartyg förbättras sjöräddningsmyndigheternas möjligheter att öva efterspanings- och räddningsuppgifter i verklighetstroga situationer. Den föreslagna bestämmelsen bedöms inte heller i någon betydande utsträckning öka sjöbevakningssektionernas arbetsmängd på grund av det låga antalet fall.

En anslutning till COSPAS-SARSAT-programmet som brukarstat medför inte några andra omedelbara skyldigheter utöver den årliga medlemsavgiften. Av de stater som deltar i programmet krävs dock vilja att utveckla COSPAS-SARSAT-systemet. Sjöräddningscentralen i Åbo tar emot COSPAS-SARSAT-nödmeddelanden redan nu, och därför stärker en anslutning till programmet dess ställning som internationell kontaktpunkt. De myndigheter som utnyttjar COSPAS-SARSAT-systemet skulle inte heller drabbas av några betydande ändringar i sina

tillvägagångssätt, eftersom gränsbevakningsväsendet även hittills i praktiken har svarat för samordningen av den nationella myndighetsverksamheten.

5 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid staben för gränsbevakningsväsendet. Vid beredningen av propositionen har man hört företrädare för andra sjöräddningsmyndigheter och intressegrupper både bilateralt och vid en träff för intressegrupperna i april 2009 i fråga om sådana ändringsförslag som påverkar deras verksamhet. Ändringsförslagen har dessutom behandlats i delegationen för sjöräddningstjänsten våren 2009.

Utlåtanden begärdes av berörda ministerier, ämbetsverk, inrättningar, föreningar och organisationer samt Ålands landskapsregering om regeringens proposition. Utlåtanden inlämnades av kommunikationsministeriet, justitieministeriet, undervisningsministeriet, försvarsministeriet, migrations-, räddnings- och polisavdelningarna vid inrikesministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, utrikesministeriet, finansministeriet, Ålands landskapsregering, Helsingfors och Nylands sjukvårdsdistrikt, Luftfartsförvaltningen, Lotsverket, Sjöfartsverket, Huvudstaberna, Sydöstra Finlands gränsbevakningssektion, Lapplands gränsbevakningssektion, Västra Finlands sjöbevakningssektion, Norra Karelen sjöbevakningssektion, Gräns- och sjöbevakningsskolan, Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården, Finlands miljöcentral, dataombudsmannens byrå, Säkerhetsteknikcentralen, Rederiverket, Kommunikationsverket, Sjöbevakningsförbundet rf, Finlands Kommunförbund, Passagerarfartygsföreningen i Finland rf, Finlands sjöräddningssällskap rf och Rederierna i Finland rf.

I utlåtandena ansågs målen i regeringspropositionen allmänt taget vara ändamålsenliga och förslagen till ändring av lagstiftningen motiverade med tanke på sjöräddningstjänsten. Det ansågs att förslagen förtydligade sjöräddningens ansvarsregioner och att de förbättrade koordineringen av räddningsverksamheten. I de flesta utlåtandena understöddes uttryckligen också Finlands anslutning

till COSPAS-SARSAT-programmet som brukarstat. Utlåtandena innehöll talrika enskilda förslag, varav det i detta sammanhang redogörs för de mest centrala. Ett separat sammandrag har publicerats över alla inkomna utlåtanden.

Kommunikationsministeriet ansåg att myndigheternas deltagande i sjöräddningen ska ske i anslutning till deras egna uppgifter så att det inte föranleder ytterligare skyldigheter eller betydande merkostnader. Ålands landskapsregering ansåg att det i vissa situationer kan leda till oskäligen situationer om myndigheter och andra aktörer åläggs att delta i sjöräddningstjänsten utan ersättning.

Kommunförbundet fäste uppmärksamhet vid förhållandet mellan reformen av sjöräddningslagen och reformen av hälso- och sjukvårdslagstiftningen och vid en eventuell breddning av kommunernas uppgifter med anledning av förslagen. Social- och hälsovårdsministeriet samt Helsingfors och Nylands sjukvårdsdistrikt föreslog att akutvårdstjänsten ska ansvara endast för brådskande telemedicinsk rådgivning. Dessutom ansåg de att gällande 8 § i sjöräddningslagen begränsar användningen av gränsbevakningsväsendets helikoptrar i onödan endast till sådan akutvårdstjänst som hänför sig till efterspanings- och räddningstjänst.

Justitieministeriet fäste särskilt uppmärksamhet vid utvidgningen av gränsbevakningsväsendets rätt att få information och ansåg att nödvändigheten av personuppgifter ska motiveras i synnerhet inom beredskapsplaneringen. Enligt dataombudsmannens byrå har de riktlinjer som riksdagens grund-

lags- och förvaltningsutskott dragit upp för bestämmelserna om behandling av personregister och personuppgifter beaktats i lagberedningen.

De synpunkter som framförts i utlåtandena har beaktats vid färdigställandet av propositionen. Med anledning av utlåtandena gjordes vissa preciseringar i sjöräddningslagens paragrafer samt preciserades motiveringen i propositionen och utvärderingen av effekterna. Det finns fortfarande olika åsikter om huruvida andra än sjöräddningsmyndigheterna kan åläggas att delta i sjöräddningstjänsten utan ersättning. I utlåtandena lades även fram förslag till ändring av utkastet till statsrådsförordning om sjöräddning. Dessa synpunkter ska behandlas separat i samband med den fortsatta beredningen av förordningen.

6 Samband med andra propositioner

I denna regeringsproposition har beaktats det regeringsprojekt som gäller ämbetsverksreformen inom trafikförvaltningen. Sjøräddningslagens hänvisningar till Sjöfartsverket föreslås bli ersatta med hänvisningar till Trafikverket och Trafiksäkerhetsverket i enlighet med den uppgiftsfördelning som föreslagits för dem.

I denna proposition har dessutom beaktats det projekt vid kommunikationsministeriet som gäller reformen av fartygsavfallsagstiftningen, och därför föreslås det att hänvisningen i 4 § 2 mom. 8 punkten i sjöräddningslagen ska bli preciserad.

DETALJMOTIVERING

1 Innehållet i ändringarna i Hamburgkonventionen och deras förhållande till Finlands lagstiftning

Kapitel 2. Organisation och koordinering. Begreppet person som är i sjönöd i punkt 2.1.1 i kapitlet har preciserats att täcka även de hjälpbehövande personer som har kommit i land på en plats långt borta i oceanområdet, dit andra räddningsresurser än de som nämns i bilagan till Hamburgkonventionen inte når fram. Ändringen syftar till att säkerställa att nödställda människor till havs räddas oberoende av de omständigheter under vilka de påträffas.

Gällande sjöräddningslag stämmer överens med den ändrade konventionsbestämmelsen. Enligt 1 § i sjöräddningslagen tillämpas lagen på efterspaning och räddning av människor som är i fara till havs. Det har ingen betydelse under vilka omständigheter människorna påträffas.

Kapitel 3. Samarbete mellan stater. Till punkt 3.1.6 i kapitlet har fogats en ny underpunkt, enligt vilken en avtalspart bör bemyndiga sina räddningscentraler att i samarbete med andra räddningscentraler inleda nödvändiga arrangemang som avser att fastställa den ändamålsenligaste platsen eller de ändamålsenligaste platserna där personer i sjönöd kan tas i land. Enligt 2 § i statsrådets förordning om sjöräddning (37/2002) leder sjöräddningsledaren vid den behöriga sjöräddningscentralen eller sjöräddningsundercentralen efterspanings- och räddningsverksamheten. Hit hör även att vid behov tillsammans med grannstaterna fastställa de evakueringsplatser som ska användas, och därför förutsätter konventionsbestämmelsen inte att gällande bestämmelser eller praxis ändras.

Till kapitlet har även fogats en ny punkt 3.1.9, enligt vilken fartygsbefälhavare som undsätter personer i sjönöd genom att ta dem ombord på sina fartyg befrias från sina skyldigheter så att fartygen i så liten utsträckning som möjligt blir tvungna att avvika från sin ursprungliga rutt. Förutsättningen är att be-

friandet av fartygens befälhavare från deras skyldigheter inte ytterligare äventyrar människoliv till havs. Den avtalspart som ansvarar för det efterspanings- och räddningsområde där hjälpen ges har det huvudsakliga ansvaret för att genomföra samordningen och samarbetet för att de undsatta överlevande ska kunna flyttas i land från det undsättande fartyget och att de blir flyttade till en trygg plats. Människorna ska kunna lämna fartyget så snart som det rimligen är möjligt i praktiken.

I 6 kap. 11 § i sjölagen (674/1994) bestäms om räddning av den som är i sjönöd. En befälhavare som anträffar någon i sjönöd är skyldig att lämna all den hjälp som är möjlig och behövlig för att rädda den nödställda, om det kan ske utan allvarlig fara för eget fartyg eller besättningen eller övriga personer ombord.

Sjösäkerhetskommittén vid Internationella sjöfartsorganisationen godkände i maj 2004 en bestämmelse som motsvarar ovan nämnda punkt 3.1.9 i 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (FördrS 11/1981). Ändringarna i konventionen har satts i kraft genom lag 12/2007.

Kapitel 4. Förfaranden. Till punkt 4.8 i kapitlet har fogats en ny punkt som motsvarar den punkt som fogades till punkt 3.1.6 och som hänför sig till tillfällig inställelse av efterspanings- och räddningsaktionerna på olycksplatsen i en situation när det trots allt fortfarande kan finnas överlevande.

I ett dylikt fall ska den behöriga räddningscentralen eller räddningsundercentralen inleda aktioner för att fastställa den ändamålsenligaste platsen eller de ändamålsenligaste platserna där människor i sjönöd kan tas i land. Centralen ska meddela detta till de fartyg som deltar i räddningsuppdraget och till andra behöriga parter.

Såsom ovan i samband med ändringarna av kapitel 3 har anförts förutsätter bestämmelsen inte att gällande bestämmelser eller praxis ändras.

2 Anslutning till COSPAS-SARSAT-programmet som brukarstat

2.1 Det internationella COSPAS-SARSAT-programavtalet

Det internationella COSPAS-SARSAT-programmet har inrättats 1988 genom en överenskommelse mellan Kanada, Frankrike, Sovjetunionen och Förenta Staterna. Programavtalet är öppet för alla stater så att de kan ansluta sig, och dessutom är det möjligt att ansluta sig till COSPAS-SARSAT-programmet som brukarstat eller tillhandahållare av ett marksegment. I propositionen föreslås att Finland ska ansluta sig till COSPAS-SARSAT-systemet som brukarstat, och därför redogörs det för innehållet i COSPAS-SARSAT-programavtalet i detta sammanhang endast i stora drag.

Artikel 1. Definitioner. I artikeln definieras de centrala begrepp som används i avtalet.

Artikel 2. Avtalets syfte. Syftet med avtalet är att främja det internationella efterspanings- och räddningssamarbetet och stöda målsättningen med Internationella sjöfartsorganisationens och Internationella civila luftfartsorganisationens efterspanings- och räddningsverksamhet. Avtalet syftar till att säkerställa en bestående drift av COSPAS-SARSAT-systemet, tillhandahålla det internationella samfundet nödsignaler och positionsdata från systemet till stöd för eftersök och räddningsinsatser på en icke-diskriminerande grundval, samt ange på vilket sätt parterna ska samordna handhavandet av systemet.

Artikel 3. Allmän beskrivning av systemet. COSPAS-SARSAT-systemet består av ett rymdsegment, ett marksegment och nödbojar samt innefattar de anläggningar och nödbojar inom marksegmentet som de som upprätthåller marksegmentet och brukarstater tillhandahåller i enlighet med avtalet.

Till rymdsegmentet hör en plattform, en mottagningsdator, en processor- och minnenhet samt en återutsändningsenhet. Till marksegmentet hör mottagningsstationer, som tar emot signaler som återutsänds av satelliter och bearbetar dem för att bestämma nödsändarnas position samt räddningscentra-

ler, som tar emot information från de lokala mottagningsstationerna och vidarebefordrar nödsignaler och positionsdata till vederbörande myndigheter.

Artikel 4. Samarbetande myndigheter. Enligt artikeln ska varje avtalspart utse den samarbetsmyndighet som ska ansvara för programmets genomförande och underrättar de andra parterna om den samarbetsmyndighet som har utsetts och om eventuella senare ändringar.

Artikel 5. Avtalsparternas ansvar. En part ska bidra till systemet för att hålla åtminstone en av grundenheterna i systemets rymdsegment i drift. Enligt artikeln ska den part som ordnar en satellitplattform ansvara för driften av den och den tekniska ändamålsenligheten.

Parterna ska säkerställa den administrativa, operativa och tekniska samordningen sig emellan samt säkerställa administrativ, operativ och teknisk samordning mellan parterna och andra tillhandahållare av marksegment och ska sträva efter att hålla brukarstaterna fullt informerade om systemet. Parterna ska dessutom sträva efter att leverera relevanta COSPAS-SARSAT-larm- och positionsdata till behöriga efterspanings- och räddningsmyndigheter och samarbeta med dem inom systemets ram.

Artikel 6. Ekonomiska frågor. Varje part ska vara fullt ansvarig för finansieringen av alla kostnader som har samband med dess bidrag till rymdsegmentet samt de allmänna kostnader som härrör från skyldigheterna i avtalet. Allmänna kostnader ska delas lika av parterna.

Enligt artikeln ska mottagandet och sändandet av nödsignaler vid COSPAS-SARSAT:s rymdsegment tillhandahållas utan kostnad för alla stater.

Artikel 7. Struktur. Organ som ska upprättas enligt avtalet är rådet och sekretariatet. Rådet får vid behov upprätta biträdande organ för att genomföra avtalet.

Artikel 8. Rådet – sammansättning och förfarande. Rådet ska bestå av ett ombud för varje part, som får bistås av biträdande ombud och rådgivare. Rådet ska sammanträda så ofta som krävs, dock minst en gång per år. Rådet ska fatta beslut enhälligt, och rådets språk ska vara engelska, franska och ryska.

Artikel 9. Rådets uppgifter. Rådets uppgifter ska inbegripa att övervaka genomförandet av avtalet samt att utveckla nödvändiga tekniska och administrativa planer samt driftsplaner för genomförande av avtalet. Rådet utarbetar, beaktar och antar tekniska specifikationer för COSPAS-SARSAT-systemets komponenter såväl i rymden som på marken och för dess nödsändare samt ombesörjer administrativ, operativ och teknisk samordning med tillhandahållarna av marksegment och med brukarstaterna.

Rådet svarar dessutom för utvärderingen och utvecklandet av systemet samt för relationerna till instanser utanför programmet.

Artikel 10. Sekretariatet. Sekretariatet ska vara programmets ständiga administrativa organ och ska bistå rådet vid genomförandet av dess uppgifter. Sekretariatets uppgifter innefattar konferensservice, administrativ service, teknisk service och förbindelser med tillhandahållarna av marksegment, brukarstater och internationella organisationer.

Artikel 11. Tillhandahållare av marksegment. Varje stat som önskar bli tillhandahållare av marksegment ska formellt underrätta depositarien om detta. En tillhandahållare av marksegment ska sträva att enligt de förfaranden som överenskommit med rådet till behöriga efterspanings- och räddningsmyndigheter vidarebefordra nödsignaler och positionsdata som mottagits genom COSPAS-SARSAT-rymdsegmentet. Hittills har 25 stater anslutit sig som tillhandahållare av marksegment.

Artikel 12. Brukarstater. Varje stat som önskar bli tillhandahållare ska formellt underrätta depositarien om detta. Varje stat får använda COSPAS-SARSAT-systemet både genom att ta emot larm och positionsdata från systemet och genom att tillåta bruk av nödsändare. I artikeln fastställs villkoren för anslutning till systemet som brukarstat, och för dessa villkor redogörs närmare nedan i avsnittet om underrättelse om anslutning.

Artikel 13. Förhållande till internationella organisationer. Enligt artikeln ska parterna samarbeta med Internationella civila luftfartsorganisationen, Internationella teleunionen och Internationella sjöfartsunionen samt med andra internationella organisationer i frågor av gemensamt intresse. Parterna ska

beakta dessa internationella organisationers relevanta resolutioner, standarder och rekommendationer.

Artikel 14. Skyldigheter. Artikeln innefattar en begränsning av skadeståndsansvaret som motsvarar bestämmelserna i kapitel 5 i brukarstaternas underrättelse om anslutning. Enligt artikeln ska parterna inte ställa några krav på eller vidta några rättsliga åtgärder mot varandra för kroppsskada, skada eller ekonomisk skada som härrör från att åtgärder har eller inte har vidtagits i enlighet med avtalet.

Parterna påtar sig inte heller någon skyldighet gentemot brukare av systemet eller tredje part, särskilt vad beträffar krav som gäller kroppsskada, skada eller ekonomisk skada som kan härröra från användningen av systemet. Parterna ska samarbeta i syfte att skydda sig från varje sådant eventuellt krav.

Artikel 15. Tvistlösning. Tvister ska i första hand lösas genom förhandlingar mellan de berörda parterna och vid behov i skiljedomsförfarande.

Artikel 16. Anslutning. Avtalet ska vara öppet för anslutning av varje stat som samtycker till att bidra med minst en grundenhet till rymdsegmentet och är beredd att påta sig de skyldigheter som åligger en part i enlighet med avtalet. Tills vidare har ingen annan stat anslutit sig till avtalet.

Artikel 17. Frånträde. Artikeln innehåller bestämmelser om en parts möjlighet att frånträda avtalet och om förfarandet vid frånträde.

Artikel 18. Ändringar. Artikeln innehåller bestämmelser om förfarandet vid ändringar. Ändringen träder i kraft sextio dagar från den dag då samtliga parter har godtagit den.

Artikel 19. Depositarie. Internationella civila luftfartsorganisationens generalsekreterare och Internationella sjöfartsorganisationens generalsekreterare ska vara depositarier för avtalet. Avtalet ska registreras hos Förenta nationernas sekretariat i enlighet med artikel 102 i Förenta nationernas stadga.

Artikel 20. Ikraftträdande och giltighetstid. De stater som har undertecknat avtalet är Förenta Staterna, Kanada, Frankrike och Sovjetunionen. Avtalet ska förbli i kraft under en period om femton år från den dag det

trädde i kraft och ska förlängas automatiskt för ytterligare perioder om fem år.

2.2 Underrättelse om anslutning till COSPAS-SARSAT-programmet som brukarstat och underrättelsens förhållande till Finlands lagstiftning

Anslutningen till COSPAS-SARSAT-programmet som brukarstat sker så att en undertecknad formell underrättelse om anslutning skickas till någondera av COSPAS-SARSAT-programavtalets depositarier, dvs. Internationella civila luftfartsorganisationen ICAO och Internationella sjöfartsorganisationen IMO. I underrättelsen om anslutning förbinder sig den undertecknande staten vid de bestämmelser som redogörs för nedan.

1. *Definitioner.* I första stycket i underrättelsen om anslutning definieras de centrala begrepp som används i dokumentet. Begreppen motsvarar den terminologi som använts i COSPAS-SARSAT-programavtalet.

2. *Omfattningen av och syftet med signatärens anslutning till programmet.* Syftet med signatärens anslutning till programmet är att utnyttja COSPAS-SARSAT-systemet i enlighet med de standarder och regler som utarbetats för programmet samt att samarbeta med andra nationella myndigheter och internationella organisationer vid driften och samordningen av systemet. Brukarstaten tar emot larm och positionsdata från COSPAS-SARSAT-systemet och använder nödsändare.

Enligt punkten godkänner signatären att inget villkor i underrättelsen om anslutning binder parterna i COSPAS-SARSAT-programmet primärt i förhållande till bestämmelserna i programavtalet.

3. *Förklaring om signatärens skyldigheter.* Signatären ska underrätta rådet eller de behöriga internationella organisationerna enligt programavtalet om sin kontaktpunkt för nödsignaler. I Finland utses till förbindelselänk sjöräddningscentralen i Åbo, som redan nu tar emot COSPAS-SARSAT-nödmeddelanden. Andra myndigheter som utnyttjar systemet i Finland är i synnerhet polisen, Sjöfartsverket, Luftfartsverket, räddningsmyndigheterna och Kommunikationsverket.

Signatären ska som komponenter använda nödsändare som i fråga om sina egenskaper motsvarar Internationella teleunionens bestämmelser och COSPAS-SARSAT-systemets specifikationer samt vid behov föra ett register över nödsändare. Nödsändare som är kopplade till COSPAS-SARSAT-systemet är sjöfartens nödsändare (*Emergency Position Indicating Radio Beacon, EPIRB*), luftfartens nödsändare (*Emergency Locator Transmitter, ELT*) samt personliga PLB-nödsändare. Larm från dessa sändare styrs till sjöräddningscentralen i Åbo, som vid behov förmedlar larmet vidare till den behöriga myndigheten.

EPIRB-, ELT- och PLB-nödsändare är radiosändare som kräver tillstånd enligt 7 § i radiolagen (1015/2001). Radiotillstånd beviljas av Kommunikationsverket, som även för register över beviljade tillstånd. Kommunikationsverket har dessutom ett identifieringsregister över EPIRB- och PLB-nödsändare, vars uppgifter sjöräddningsmyndigheterna har direkt tillgång till. I fråga om ELT-nödsändare finns övriga uppgifter än de som hänför sig till beviljande av radiotillstånd för närvarande inte tillgängliga i samlad form när det gäller räddningsverksamhet. I samband med totalreformen av luftfartslagen är avsikten emellertid att ta i bruk ett register över luftfartens nödradiosändare (ELT-register).

Dessutom förbinder sig signatären vid att skyndsamt och på ett icke-diskriminerande sätt utbyta COSPAS-SARSAT-data och att när så krävs delta i lämpliga programsammanträden, sammankallade av rådet, i syfte att lösa relevanta administrativa, operativa och tekniska frågor.

Underrättelsen om anslutning binder inte signatären vid andra skyldigheter än de som anges i underrättelsen om anslutning, inte heller vid ändring av existerande skyldigheter utan signatärens samtycke i förväg. Signatären förutsätts inte heller uppfylla de nya skyldigheterna före den tidpunkt som ska avtalas med rådet.

4. *Myndighet och signatärens ombud vid programsammanträden.* En brukarstat har rätt att delta i rådets och dess biträdande organs öppna sammanträden, ta emot all relevant dokumentation som hänför sig till dessa

sammanträden, föreslå punkter på dagordningen och att inkomma med handlingar och delta i överläggningarna. För närvarande har Finland deltagit i sammanträdena som inofficiell observatör.

Signatären ska utse en myndighet som ska ansvara för att skyldigheterna och målen enligt andra och tredje stycket i underrättelsen om anslutning fullgjorts. Den myndighet som signatären utsett samt signatärens ombud vid programsammanträdena ska underrätta parterna i COSPAS-SARSAT-programmet via sekretariatet. Även eventuella senare ändringar ska meddelas på samma sätt. När det gäller deltagandet i programsammanträdena för signatärens ombud iakttas tillämpliga bestämmelser i COSPAS-SARSAT-programavtalet och regler i den arbetsordning som antagits av rådet.

Det vore ändamålsenligast att i Finland utnämna gränsbevakningsväsendet till ansvarig myndighet, eftersom gränsbevakningsväsendet redan nu ansvarar för uppgiften inofficiellt. Det ska även i sjöräddningslagen bestämmas att gränsbevakningsväsendet svarar för den nationella samordningen av frågor som hänför sig till COSPAS-SARSAT-systemet.

5. Ansvar. I stycket ingår en begränsning gällande skadeståndskrav som avser användningen av COSPAS-SARSAT-systemet. Motsvarande bestämmelse finns i artikel 14 i programavtalet. Signatären godtar att parterna och andra stater som anslutit sig till programmet inte får ställa något krav på eller vidta rättsliga åtgärder gentemot varandra för kroppsskada, skada eller ekonomisk skada som härrör från att åtgärder har vidtagits, eller inte har vidtagits, i enlighet med dess användning av systemet.

Signatären påtar sig i sin tur inte heller något ansvar gentemot brukare av systemet, inbegripet parterna i COSPAS-SARSAT, tillhandahållarna av marksegment och brukarstater, eller tredje part, särskilt vad avser krav med anledning av kroppsskada, skada eller ekonomisk skada som kan härröra från deras bruk av systemet eller från signatärens anslutning till programmet. Signatären ska samarbeta med COSPAS-SARSAT-parterna, tillhandahållarna av marksegment och bru-

karstaterna i syfte att skydda sig mot sådana eventuella krav.

De nämnda avtalsbestämmelserna avviker från bestämmelserna om arbetsgivares och offentligt samfunds skadeståndsansvar enligt 3 kap. i skadeståndslagen (412/1974). Med stöd av 1 § i skadeståndslagen tillämpas lagen likväl inte på skadeståndsansvar som baserar sig på avtal.

6. Ekonomiska frågor. Signatären ska vara fullt ansvarig för finansieringen av alla kostnader som har samband med anslutningen till COSPAS-SARSAT-systemet på det sätt som bestäms i andra och tredje stycket i underrättelsen om anslutning. Dessutom betalar signatären en årlig medlemsavgift för att täcka de allmänna utgifter som har samband med organisationen, administrationen och samordningen av programmet. Rådet fastställer med vissa intervaller storleken på medlemsavgiften.

Programmets medlemsavgift, som senast fastställdes 2007, är 42 000 kanadensiska dollar, dvs. ca 27 000 euro. Medlemsavgiften ska betalas från inrikesministeriets anslagsmoment i likhet med övriga internationella organisationers medlemsavgifter. Ibruktandet av COSPAS-SARSAT-systemet medför inga kostnader till övriga delar, eftersom de nödvändiga tekniska arrangemangen redan finns.

7. Ikraftträdande och uppsägning. Signatärens anslutning till programmet som brukarstat träder i kraft trettio dagar från den dag då en av depositarierna mottog underrättelsen om anslutning. Internationella sjöfartsorganisationens generalsekreterare och Internationella civila luftfartsorganisationens generalsekreterare är gemensamt depositarier för avtalet.

Signatären får ensidigt säga upp anslutningen till programmet genom att underrätta en av avtalets depositarier om detta. Uppsägningen träder i kraft 180 dagar från den dag då underrättelsen mottogs. Signatären ska även genom sekretariatet meddela COSPAS-SARSAT-parterna sin avsikt att ensidigt säga upp programmet.

3 Lagförslag

3.1 Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i ändringarna i 1979 års internationella konvention om efterspanings- och räddningstjänst till havs

1 §. Det föreslås att de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i de ändringar som antogs den 20 maj 2004 i Hamburgkonventionen sätts i kraft genom paragrafen. För de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen redogörs nedan i kapitel 6. De övriga bestämmelserna i konventionen sätts i kraft genom förordning av republikens president.

2 §. Lagen avses träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av republikens president. Eftersom ändringarna i Hamburgkonventionen internationellt har trätt i kraft den 1 juli 2006 avses lagen träda i kraft så snart som möjligt.

3.2 Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i underrättelsen om anslutning till internationella COSPAS-SARSAT-programmet som brukarstat

1 §. Det föreslås att de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i underrättelsen om anslutning till COSPAS-SARSAT-programmet som brukarstat sätts i kraft genom paragrafen. För de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen redogörs nedan i kapitel 6. De övriga bestämmelserna i konventionen sätts i kraft genom förordning av republikens president.

2 §. Anslutningen till COSPAS-SARSAT-programmet som brukarstat träder i kraft trettio dagar från den dag då COSPAS-SARSAT-programavtalets depositarie har tagit emot den undertecknade underrättelsen om anslutning. Lagen avses träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av republikens president samtidigt som underrättelsen om anslutning träder i kraft.

I förordningen om ikraftträdande bestäms dessutom om den ansvariga myndigheten i

Finland för COSPAS-SARSAT-programmet samt om förbindelselänken för mottagning av nödmeddelanden. Gränsbevakningsväsendet ska utses till ansvarig myndighet och sjöräddningscentralen i Åbo till förbindelselänk.

3.3 Sjöräddningslagen

1 §. *Lagens tillämpningsområde.* I 1 mom. föreslås för tydlighetens skull en precisering av lagens regionala tillämpningsområde. Enligt gällande tolkning tillämpas lagen på Finlands sjöräddningstjänsts ansvarsregion, som definieras i 2 § 3 punkten i lagen. Enligt nämnda punkt hör till sjöräddningstjänstens ansvarsregion även den skärgård som finns inom Finlands territorialvatten, och därmed avses vattenområdena i skärgården. Själva öarna kommer inte heller i fortsättningen att omfattas av sjöräddningslagens tillämpningsområde, utan ansvaret för dem ska fortsättningsvis hör till räddningsväsendet på området. Hänvisningen till första hjälpen i momentet ska ändras till en hänvisning till akutvård, vilket bättre motsvarar den faktiska situationen.

Lagens tillämpningsområde ska utvidgas så att det dessutom täcker tillhandahållandet av telemedicinsk rådgivning från läkare till fartygen och maritim assistansservice, som i enlighet med Internationella sjöfartsorganisationens riktlinjer utgör en del av sjöräddningstjänsten. Med undantag för det ovan konstaterade begränsas tillhandahållandet av telemedicinsk rådgivning inte enbart till den finska sjöräddningstjänstens ansvarsområde, utan sjöräddningstjänsten ska i enlighet med konventionen om hälsoskydd och sjukvård för sjömän (FördrS 84/1995) tillhandahålla tjänsten för finska fartyg oberoende av deras position.

I gällande sjöräddningslag föreskrivs inte om några mer krävande uppgifter inom sjöräddningstjänsten än om sjuktransport på basnivå, fastän sådana tidvis förekommer. Det vore därför ändamålsenligt att i lagen föreskriva om akutvårdstjänsten på havsområden och om de ansvariga myndigheterna. Begreppet akutvårdstjänst ska definieras närmare i 2 §, och i 4 och 8 § ska det föreskrivas om ansvarsfördelningen när det gäller

sjöräddningstjänstens uppgifter och beredskapsarrangemang.

2 §. Begrepp och definitioner. Termen *bevakningsområde* i punkt 4 i gällande paragraf föreslås bli ersatt med termen *verksamhetsområde* enligt gränsbevakningslagen. I paragrafen ska det dessutom tas in nya definitioner av begreppen sjöräddningens ledningscentral, chef för sjöräddningstjänsten, akutvårdstjänst, maritim assistansservice, telemedicinsk rådgivning och COSPAS-SARSAT-system. Definitionen av begreppet sjuktransport på basnivå i gällande paragraf ska slopas, eftersom den kommer att ingå i begreppet akutvårdstjänst. Till övriga delar blir bestämmelserna i gällande paragraf oförändrade.

Med sjöräddningens ledningscentral ska det i lagen avses sjöräddningscentralen och sjöräddningsundercentralen. Detta överbegrepp används bl.a. i inrikesministeriets sjöräddningsanvisning, och begreppet har även befast sin ställning i fackspråket. Med anledning av den nya definitionen ska hänvisningarna till den helhet som består av sjöräddningscentralen och sjöräddningsundercentralen ersättas med en hänvisning till sjöräddningens ledningscentral.

Definitionen av begreppet chef för sjöräddningstjänsten ska tas in i lagen med anledning av skyldigheterna i Internationella sjöfartsorganisationens och Internationella civila luftfartsorganisationens gemensamma flyg- och sjöräddningshandbok. Även enligt nuvarande praxis är en kommandör för en sjöbevakningssektion chef för sjöräddningstjänsten, och definitionen klarlägger kommandörens ställning i sjöräddningsorganisationen. Kommandören för en sjöbevakningssektion ansvarar för sjöbevakningssektionens verksamhet, och därför vore det motiverat att utsträcka ansvaret att gälla även sjöräddningsarrangemang inom ett sjöräddningsdistrikt.

Avsikten är att ta i bruk begreppet akutvårdstjänst och att definiera begreppet i samband med den pågående reformen av hälso- och sjukvårdslagstiftningen. Eftersom det föreslås att sjöräddningslagen träder i kraft tidigare, ska det i paragrafen temporärt tas in en snävare definition av akutvårdstjänst. Med akutvårdstjänst ska det avses den helhet som

ansvarar för den brådskande vården av en patient i första hand utanför en vårdinrättning inom hälso- och sjukvården och vid behov för transport av patienten till den ändamålsenligaste enheten för hälso- och sjukvård. Det ändamålsenligaste vore att ersätta definitionen senare med en hänvisning till motsvarande paragraf i den nya hälso- och sjukvårdslag som ska läggas fram.

Internationella sjöfartsorganisationen har efter det att gällande sjöräddningslag utfärdades tagit i bruk begreppet maritim assistansservice (*Maritime assistance service, MAS*), som det är ändamålsenligt att definiera även på nationell nivå. Syftet med maritim assistansservice är både att underlätta fartygens kontakter till de lokala myndigheterna i landet och att effektivisera den konsekventa hanteringen av information från fartygen när det gäller kritiska lägen som är lindrigare än olyckor. Assistansservicen skapar samtidigt bättre möjligheter för sjöräddningstjänsten att höja den förutseende beredskapen i situationer som kan utvecklas till eventuella kritiska lägen.

Även i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/17/EG om ändring av direktiv 2002/59/EG om inrättande av ett övervaknings- och informationssystem för sjötrafik i gemenskapen hänvisas det till Internationella sjöfartsorganisationens rekommendation om maritim assistansservice. Direktivet har verkställts nationellt genom lagen om fartygstrafikservice och lagen om förhindrande av miljöförorening från fartyg (300/1979).

Skyldigheten att hålla jour när det gäller maritim assistansservice har genom gränsbevakningsväsendets och Sjöfartsverkets gemensamma beslut blivit gränsbevakningsväsendets uppgift. Inom gränsbevakningsväsendet har skyldigheten att hålla jour sammanslagits med sjöräddningscentralens uppgifter.

Definitionen av begreppet telemedicinsk rådgivning (*Telemedical assistance service, TMAS*) grundar sig på skyldigheterna enligt konventionen om hälsoskydd och sjukvård för sjömän och på Internationella sjöfartsorganisationens skyldigheter. Enligt definitionen ska det med telemedicinsk rådgivning endast avses brådskande medicinska konsultationer som inte kan skötas via det vanliga

hälso- och sjukvårdssystemet. I 3, 4, 8 och 24 § ska finnas närmare bestämmelser om skyldigheterna för de myndigheter som deltar i denna verksamhet.

Med hjälp av det internationella COSPAS-SARSAT-satellitsystemet för efterspaning och räddning förmedlas olika nödmeddelanden från sjöfartens eller luftfartens nödsändare eller från privata nödsändare. Den internationella COSPAS-SARSAT-organisationen svarar för tillhandahållandet av nödmeddelandetjänsten. I Finland styrs larm från dessa sändare till sjöräddningscentralen i Åbo, som förmedlar larmen vidare till den behöriga myndigheten. Till myndighetsuppgifterna kan höra t.ex. flygräddnings-, efterspanings- och andra räddningsuppdrag.

3 §. Ledande sjöräddningsmyndighet. Gränsbevakningsväsendets uppgifter som ledande sjöräddningsmyndighet ska preciseras genom att det till paragrafen fogas nya punkter om skötseln av radiokommunikationen som hänför sig till kritiska lägen och tillhandahållandet av telemedicinsk rådgivning till fartygen, förebyggandet av kritiska lägen, maritim assistansservice samt den nationella samordningen av frågor som hänför sig till COSPAS-SARSAT-systemet.

Ledningen av sådan nödradiotrafik som har samband med kritiska lägen hör redan nu till gränsbevakningsväsendets uppgifter på havsområdet, men i gällande lagstiftning har den ansvariga myndigheten för telemedicinsk rådgivning inte fastslagits. Gränsbevakningsväsendet, Sjöfartsverket samt hälsovårdsmyndigheterna har likväl på tjänstemannanivå avtalat om det ansvar och de arrangemang som hör till verksamheten. Det ska fastställas att telemedicinsk rådgivning är gränsbevakningsväsendets uppgift, varvid förmedlingen av information från ett fartyg till en läkare kunde genomföras utan några jourarrangemang som orsakar extra kostnader. I enlighet med den bestämmelse som föreslås i 8 § ska hälsovårdsmyndigheterna ansvara för tillhandahållandet av egentlig läkarservice.

Förebyggande av kritiska lägen inom sjöräddningen ska fogas till gränsbevakningsväsendets uppgifter, eftersom det utgör en naturlig del av den ledande sjöräddningsmyndighetens uppgiftsfält. Förebyggandet av kritiska lägen är kopplat till den upplysning som

hänför sig till sjöräddningstjänsten, men det kan också handla om att samordna myndigheternas funktioner och vidareutveckla de gemensamma verksamhetsmodellerna.

Syftet med maritim assistansservice är att underlätta fartygens kontakter till de lokala myndigheterna och att effektivera den konsekventa hanteringen av information från fartygen när det gäller kritiska lägen som är lindrigare än olyckor. Assistansservicen skapar bättre möjligheter för sjöräddningstjänsten att höja den förutseende beredskapen i situationer som eventuellt kan tillspetsas till kritiska lägen. Internationella sjöfartsorganisationen rekommenderar att tillhandahållandet av assistansservicen koncentreras till sjöräddningscentralerna. Assistansservicens skyldighet att hålla jour har genom gränsbevakningsväsendets och Sjöfartsverkets gemensamma beslut blivit gränsbevakningsväsendets uppgift, och därför ska det även på lagnivå bestämmas att denna skyldighet är gränsbevakningsväsendets uppgift. Inom gränsbevakningsväsendet har skyldigheten att hålla jour sammanslagits med de övriga uppgifterna för sjöräddningscentralen i Åbo.

Det ska dessutom bestämmas att gränsbevakningsväsendets uppgift är att ta emot sådana nödmeddelanden från nödsändare som förmedlats via COSPAS-SARSAT-systemet och att förmedla dem till den nationella ansvariga myndigheten. Nationella ansvariga myndigheter är i synnerhet Trafikverket, polisen, räddningsmyndigheterna, Luftfartsverket och Kommunikationsverket samt i fråga om larm även nödcentralerna. Gränsbevakningsväsendet ska också svara för den nationella samordningen av frågor som hänför sig till COSPAS-SARSAT-systemet bland de myndigheter som deltar i verksamheten.

4 §. Övriga sjöräddningsmyndigheter. Det föreslås att rubriken för paragrafen preciseras, eftersom det i paragrafen även ska bestämmas om andra aktörer inom sjöräddningen än myndigheter.

Bestämmelserna om övriga sjöräddningsmyndigheter ska uppdateras på grund av de ändringar som skett i myndighetsfältet. Samtidigt ska hänvisningarna i paragrafen till Sjöfartsverket ersättas med hänvisningar till Trafiksäkerhetsverket och Trafikverket på grund av ämbetsverksreformen inom trafik-

förvaltningen. I fråga om ett områdes räddningsväsende ska den detaljerade hänvisningen till paragrafen i räddningslagen (468/2003) ersättas med en mer allmän hänvisning på grund av den nya paragrafnumrering som eventuellt kommer att föreslås i samband med reformen av räddningslagen. Enligt den bestämmelse som ska föreslås i 1 mom. ska de övriga sjöräddningsmyndigheterna utan ersättning delta i sjöräddningen. Bestämmelsen motsvarar nuvarande praxis, men för tydlighetens skull ska bestämmelser om detta i fortsättningen finnas på lagnivå.

Paragrafens 2 mom. 1, 5 och 6 punkter ska motsvara bestämmelserna i gällande lag. I 2 mom. 2 punkten ska det fastställas Trafiksäkerhetsverkets uppgifter och i 4 punkten Trafikverkets uppgifter. Ämbetsverkens uppgifter ska fördela sig på ett sätt som motsvarar det som föreslås i ämbetsverksreformen inom trafikförvaltningen. Dessutom ska ordalydelsen i 4 punkten anpassas så att den motsvarar lagen om fartygstrafikservice (623/2005).

Enligt 1 § 4 punkten i lagen om meteorologiska institutet (585/1967) svarar Meteorologiska institutet för insamling och kontinuerlig rapportering av väder- och sjöförhållanden samt ström- och spridningsprognoser för räddningsväsendet och sjöräddningens behov, och därför ska en bestämmelse med motsvarande innehåll även tas in i 2 mom. 3 punkten.

Enligt gällande 2 mom. 7 punkten organiserar och svarar social- och hälsovårdsmyndigheterna för tjänster inom den medicinska räddningsverksamheten samt sköter den psykosociala omsorgen om de räddade. Det föreslås att bestämmelsen ersätts med en hänvisning till organisering av akutvårdstjänsten, som närmare ska definieras i 2 § 13 punkten. Social- och hälsovårdsmyndigheterna ska dessutom svara för tillhandahållandet av telemedicinsk rådgivning. Förmedlingen av läkarservice till fartyg ska höra till gränsbevakningsväsendets uppgifter i enlighet med den föreslagna 3 §.

Hänvisningen i 2 mom. 8 punkten till lagstiftning om förhindrande av vattnens förorening som förorsakas av fartyg ska ändras till en hänvisning till lagstiftningen om bekämpning av oljeskador med anledning av reformen av fartygsavfallsagstiftningen.

Med anledning av den bolagisering av Luftfartsverket Finavia som kommer att ske i början av 2010 vore det nödvändigt att på lagnivå närmare bestämma om skyldigheterna för den som tillhandahåller flygtrafikledningstjänster inom sjöräddningstjänsten. I 3 mom. ska den som tillhandahåller flygtrafikledningstjänster enligt luftfartslagen (1242/2005) åläggas att utan ersättning delta i utvecklandet av samarbetet inom sjöräddningstjänsten, i tillhandahållandet av beredskapen inom sjöräddningstjänsten samt i efterspanings- och räddningsverksamheten till den del denna har ändamålsenlig sakkunskap, personal och materiel som hänför sig till verksamhetsområdet. Med upprätthållande av beredskapen ska det avses såväl beredskapsplanering som övningar. Samarbetets omfattning ska fastställas närmare i ett avtal mellan gränsbevakningsväsendet och den som tillhandahåller flygtrafikledningstjänster.

Till 4 mom. ska som ny aktör fogas statsägda bolag. Genom bestämmelsen ska man förutse att statens affärsverk kommer att ombildas till aktiebolag. Affärsverk som är centrala med tanke på sjöräddningstjänsten är Luftfartsverket (Finavia), Lotsverket (Finnpilot) och Rederiverket (Finstaship). De aktörer som avses i bestämmelsen ska åläggas att utan ersättning delta i sjöräddning till den del som det är nödvändigt med tanke på beredskapsplaneringen och i kritiska lägen. De aktörer som avses i bestämmelsen ska åläggas att utan ersättning delta i sjöräddning till den del som det är nödvändigt med tanke på beredskapsplaneringen och i kritiska lägen. Skyldigheten kan anses höra till de vanliga förberedelser som med fog kan förutsättas av statliga aktörer. I praktiken skulle det vara fråga om att vid ett sjöräddningsuppdrag t.ex. utnyttja ett fartyg som befinner sig i närheten av en olycksplats.

5 §. Delegation och ledningsgrupper. Paragrafens 2 mom. ska ändras så att sjöräddningsdistriktets ledningsgrupp ska ha möjlighet att även bistås av sakkunniga. Sakkunniga kunde vara t.ex. experter på fartygskonstruktioner, experter på kemikalier eller experter från rederiet. Till paragrafen ska dessutom fogas ett omnämnande om att lednings-

gruppen även ska bistå chefen för sjöräddningstjänsten.

8 §. *Krav på beredskap.* Till 1 mom. i gällande paragraf ska fogas en bestämmelse om chefen för sjöräddningstjänsten och hans ansvar inom sjöräddningsdistriktet. Bestämmelsen som grundar sig på den internationella flyg- och sjöräddningshandboken motsvarar nuvarande praxis, och den kommer att klarlägga personalens ställning inom sjöbevakningssektionen i anknytning till sjöräddningstjänstens krav på beredskap.

I gällande 2 mom. bestäms om gränsbevakningsväsendets skyldighet att inte bara hålla övriga efterspanings- och räddningsenheter som lämpar sig för uppdrag inom sjöräddningstjänsten i beredskap utan dessutom helikoptrar. Enligt bestämmelsen ska man med en helikopter som är i jourberedskap inom sjöräddningstjänsten kunna genomföra sjuktransporter på basnivå i anslutning till efterspanings- och räddningsuppdrag.

Eftersom begreppet akutvårdstjänst som definieras i 2 § 13 punkten även kommer att innefatta sjuktransport på basnivå ska 2 mom. ändras på motsvarande sätt. Enligt den föreslagna bestämmelsen ska man med gränsbevakningsväsendets helikoptrar kunna delta i akutvårdstjänsten på basnivå som hänför sig till efterspanings- och räddningstjänst. Bestämmelser om det noggrannare innehållet i deltagandet ska utfärdas genom förordning av statsrådet. Social- och hälsovårdsmyndigheterna ska i enlighet med den föreslagna 4 § svara för organiseringen av akutvårdstjänst.

Bestämmelsen syftar inte till att ändra gällande ansvarsfördelning mellan gränsbevakningsväsendet och social- och hälsovårdsmyndigheterna. Gränsbevakningsväsendets helikoptrar ska delta i akutvårdstjänsten genom att ta hand om de uppgifter som för närvarande hör till begreppet sjuktransport på basnivå. I praktiken innebär detta vård och transport med tillräcklig beredskap att övervaka och ta hand om patienten så att hans eller hennes tillstånd under transporten inte oväntat försämras, och med möjligheter att påbörja enkla åtgärder som räddar livet.

Även försvarsmakten har helikoptrar som vid behov kan användas även för uppdrag inom sjöräddningstjänsten. Det är dock inte nödvändigt att ställa några särskilda bered-

skapskrav på dessa helikoptrar. Närmare villkor för användning av helikoptrarna kan fastställas i samarbetsavtalet mellan gränsbevakningsväsendet och försvarsmakten samt antecknas i sjöräddningsdistriktens beredskapsplaner.

9 §. *Företrädesordning för räddningsaktioner.* När det är fråga om en mer komplex situation bestående av en flertypsoolycka är det ändamålsenligast att ledningsgruppen för sjöräddningsdistriktet sköter myndighets-samarbetet och den därtill hörande inbördes företrädesordningen för och samordningen av räddnings- och bekämpningsåtgärderna, eftersom alla centrala aktörer som deltar i sjöräddningen är representerade i ledningsgruppen.

Eftersom kommandören för en sjöbevakningssektion i egenskap av chef för sjöräddningstjänsten i enlighet med nuvarande planer leder verksamheten inom ledningsgruppen för ett sjöräddningsdistrikt i operativa uppgifter, är det ändamålsenligt att även han ska ha rätt att vid en flertypsoolycka definiera olika myndigheters samarbete och därtill hörande uppgifter. Därtill bör det observeras att i praktiken är sjöräddningsledaren underställd chefen för sjöräddningstjänsten.

10 §. *Skyldighet att delta i sjöräddningstjänsten.* Hänvisningen i 1 mom. till sjöräddningscentralen eller sjöräddningsundercentralen ska ersättas med anledning av den nya definition som föreslås i 2 § med en hänvisning till sjöräddningens ledningscentral.

11 a §. *Avspärrande av efterspanings- och räddningsområde.* Paragrafen ska anpassas att motsvara lagen om fartygstrafikservice, som trädde i kraft 2005. Enligt det nya 2 mom. ska beslut om avspärrande av efterspanings- och räddningsområde på ett VTS-område som avses i lagen om fartygstrafikservice fattas av VTS-myndigheten på framställning av sjöräddningsledaren. Denna bestämmelse finns i 17 § i lagen om fartygstrafikservice.

Bestämmelsen i gällande 2 mom. ska oförändrad flyttas till det nya 3 mom.

14 §. *Rätt att få uppgifter av myndigheter.* För att underlätta och effektivera beredskapsplaneringen inom sjöräddningstjänsten föreslås det att gränsbevakningsväsendet ska ha rätt att få uppgifter av andra myndigheter

även för beredskapsplaneringen inom sjöräddningstjänsten. En tidigare rätt att få uppgifter vore nödvändig, eftersom det i ett kritiskt läge inte finns tillräckligt tid för att ta fram information och då kan man inte längre på det sätt man önskar påverka existerande beredskaper eller ändra planerade verksamhetsmodeller.

En utvidgning av rätten att få uppgifter fullgör även skyldigheten i programmet för den inre säkerheten att effektivisera beredskapen inför storolyckor till havs, i fråga om vilken beredskapsplaneringen innehar en central ställning. Myndigheternas smidiga samarbete förutsätter att olika myndigheters beredskapsplaner förenhetligas, och då behövs basuppgifter från olika register som stöd för beredskapsplaneringen. För beredskapsplaneringen är det dessutom nödvändigt att också få uppgifter om exempelvis myndigheternas ansvarspersoner och ledningsförhållanden.

Hänvisningarna till myndigheter i 1 mom. 1,3, 7 och 8 punkten ska med anledning av ämbetsverksreformen inom trafikförvaltningen ändras till hänvisningar till Trafiksäkerhetsverket och Trafikverket. På samma sätt ska hänvisningen i 9 punkten till Teleförvaltningscentralen uppdateras till en hänvisning till Kommunikationsverket.

Paragrafens 1 mom. 2 punkt ska anpassas så att den motsvarar de nuvarande registren när de kommunala nödcentralerna försvinner. Dessutom föreslås att gränsbevakningsväsendet ska ha rätt att få beredskaps- och positionsuppgifter för enheterna inom de myndigheter som är verksamma till havs. För att enheterna ska kunna utnyttjas och ledas effektivt förutsätts av sjöräddningens ledningscentral att positions- och statusuppgifter hanteras så exakt som möjligt i fråga om de enheter som står till förfogande, för att den närmaste och ändamålsenligaste enheten ska kunna rycka ut till de nödställda så snabbt som möjligt.

I paragrafens 1 mom. 3 punkt ska det uttryckligen hänvisas till det luftfartygsregister som Trafiksäkerhetsverket för samt till registret över luftfartens nödradiosändare (det s.k. ELT-registret), som föreslås bli upprättat i samband med reformen av luftfartslagen. I enlighet med gällande bestämmelser ska

gränsbevakningsväsendet ha rätt att ur nämnda register få uppgifter om såväl luftfartyg som ägare och innehavare.

Det föreslås att ordalydelsen i 1 mom. 4 punkten utvidgas, eftersom de uppgifter som sjöräddningstjänsten behöver när det gäller hamnar inte nödvändigtvis alltid finns i data-systemet, utan det kan också vara fråga om ett fristående dokument eller telefax.

15 §. Rätt att få uppgifter av privata företag och sammanslutningar. De lotsningstjänster och den isbrytningsservice som Sjöfartsverket tidigare tillhandahöll har i samband med bildandet av Lotsverket och Rederiverket ändrat från myndighetsverksamhet till affärsverksamhet, och därför har myndigheterna inom sjöräddningstjänsten haft det svårare att få uppgifter. Med tanke på sjöräddningstjänsten är det viktigt att trygga gränsbevakningsväsendets rätt till uppgifter även via dem som tillhandahåller lotsningstjänster eller isbrytningsservice oberoende av företagsform.

Den föreslagna bestämmelsen ålägger både Lotsverket och Rederiverket och i framtiden eventuellt även andra instanser som tillhandahåller lotstjänster eller isbrytningsservice att överlämna sådan information som behövs vid sjöräddning. De uppgifter som ska överlämnas kan också vara personuppgifter. Gränsbevakningsväsendet ska på ett sätt som motsvarar den föreslagna 14 § ha rätt att få uppgifter också för beredskapsplaneringen. I detta hänseende är det nödvändigt att få uppgifter särskilt om ansvarspersoner, ledningsförhållanden och övriga motsvarande omständigheter som hänför sig till beredskap.

18 §. Utplåning av personuppgifter ur sjöräddningsregistret. Skyldigheten i 2 mom. för gränsbevakningsväsendet att se över vilka uppgifter i sjöräddningsregistret som behövs förlängs från ett år till två. Ändringen ska motsvara bestämmelsen i 30 § 2 mom. i lagen om behandling av personuppgifter vid gränsbevakningsväsendet (579/2005). Det är motiverat att förlänga intervallen även av tekniska och ekonomiska skäl.

21 §. Arvoden och ersättningar. Enligt gällande 2 mom. betalar staten ersättning till den som fått order att delta i en uppgift inom sjöräddningstjänsten samt till en medlem i en frivillig förening eller en annan sammanslutning för arbetsredskap, kläder och utrustning

som har förstörts eller förkommit i uppgiften. Det föreslås att bestämmelsen ändras så att staten betalar ersättning även till en privatperson som med stöd av 10 § 2 mom. på eget initiativ deltagit i en räddningsuppgift. Enligt nämnda 10 § 2 mom. är var och en skyldig att vidta de nödvändiga åtgärder som situationen kräver för att rädda en nödställd. Motsvarande ändring har föreslagits även i samband med reformen av räddningslagen.

Den föreslagna ändringen ska gälla endast privatpersoner som agerar självständigt. I fortsättningen betalas ersättning till medlemmar av en frivillig förening eller andra sammanslutningar endast om gränsbevakningsväsendet hade gett uppgiften till föreningen eller sammanslutningen med stöd av 6 § 2 mom.

Sjöräddningstjänsten syftar till att trygga så snabb och ändamålsenlig undsättning som möjligt för nödställda till havs. Gränsbevakningsväsendet har som ledande sjöräddningsmyndighet ett övergripande ansvar för ledningen av hela sjöräddningshändelsen samt för tillhandahållandet av en effektiv efterspanings- och räddningstjänst. De frivilliga föreningarna och sammanslutningarna utgör en viktig del av sjöräddningstjänsten, och de har god kännedom om sjöräddningstjänstens arrangemang och organisationsstruktur. Därför är det motiverat att av sammanslutningar alltid kräva kontakt med sjöräddningsmyndigheterna innan ett eventuellt räddningsuppdrag inleds.

Enligt 13 § 2 mom. i statsrådets förordning om sjöräddning ska efterspanings- och räddningsenheten utan dröjsmål underrätta den behöriga sjöräddningscentralen eller sjöräddningsundercentralen om mottaget larm, utryckning samt om inledande och avslutande av efterspanings- och räddningsuppdrag. Sjöräddningens ledningscentral förfogar alltid över en helhetsbild av situationen, och detta gör det möjligt att den närmaste eller annars ändamålsenligaste efterspanings- och räddningsenheten kan skickas till olycksplatsen. Eftersom den enhet som tar emot larmet inte nödvändigtvis är den närmaste eller ändamålsenligaste enheten för uppgiften, är det viktigt för sjöräddningens ledningscentral att så snabbt som möjligt få exakta uppgifter om sjöräddningshändelserna.

För att ersättning ska utbetalas förutsätts att det på ett tillräckligt tillförlitligt sätt kan påvisas att en skada har uppkommit. Enligt gällande 22 § är ett villkor för utbetalning av ersättning att skadan genast har anmälts till sjöräddningsledaren. I praktiken innebär detta ett nödmeddelande och i regel att även en enhet inom sjöräddningstjänsten besöker platsen. I enlighet med nämnda 22 § ska ersättning sökas hos gränsbevakningsväsendet inom tre månader från den dag då grunden för ersättningen uppstod.

I enlighet med gällande lag ska skador som inträffat vid sjöräddningstjänstens övningar inte omfattas av ersättningsskyldigheten. Utanför ersättningsskyldigheten faller även skador som inte har något sakligt samband med sjöräddningstjänstens uppgifter, fastän de inträffar i samband med en sådan uppgift.

24 §. Myndigheter som svarar för radiokommunikation i säkerhetssyfte inom sjöfarten. Enligt gällande paragraf svarar gränsbevakningsväsendet för sjöräddningstjänstens radiokommunikation i kritiska lägen och för upprätthållandet av beredskapen i anslutning till detta. Till radiokommunikation i kritiska lägen hör att lyssna på nödkanaler och följa radiotrafiken, svara på nödanrop, larma efterspanings- och räddningsenheter samt leda radiotrafiken under efterspanings- och räddningsoperationer. Sjöräddningens radiokommunikation under kritiska lägen sköts som nöd- och iltrafik på VHF- eller MF-frekvenserna för nöd- och säkerhetsanrop i enlighet med allmänna radiotrafikanvisningar och bestämmelserna i sjöfartens globala sjönöds- och säkerhetssystem (*Global Maritime Distress and Safety System, GMDSS*).

Sjöfartsverket svarar för annan radiokommunikation i säkerhetssyfte inom sjöfarten, och dit hör särskilt förmedling av säkerhetsmeddelanden inom sjöfarten och varningstrafiken.

I praktiken har uppgifterna fördelats så att uppföljningen av radiotrafiken och de åtgärder som föranleds av kritiska lägen sköts i första hand vid sjöräddningscentralerna och sjöräddningsundercentralerna. Turku Radio, som upprätthålls av Sjöfartsverket, sköter den övriga säkerhetsradiokommunikationen inom sjöfarten och verifierar åtgärderna när det gäller nödtrafik. Både när det gäller ra-

diokommunikation i kritiska lägen och annan säkerhetsradiokommunikation inom sjöfarten utnyttjas det riksomfattande kustradionätet.

Paragrafen ska uppdateras så att den motsvarar den nuvarande uppgiftsfördelningen som gränsbevakningsväsendet och Sjöfartsverket gemensamt har avtalat när det gäller säkerhetsradiokommunikationen inom sjöfarten. I fråga om övriga skyldigheter som hänför sig till gränsbevakningsväsendets säkerhetsradiokommunikation ska det hänvisas till lagens 3 §, i vilken det ska bestämmas om gränsbevakningsväsendets uppgifter bl.a. när det gäller telemedicinsk rådgivning och mottagning av nödmeddelanden som förmedlats med COSPAS-SARSAT-systemet.

Paragrafens hänvisning till Sjöfartsverket ska med anledning av ämbetsverksreformen inom trafikförvaltningen ersättas med en hänvisning till Trafikverket. Dessutom ska paragrafens ordalydelse anpassas så att den blir exaktare. Trafikverket ansvarar utöver för varningar och meddelanden som hänför sig till säkerheten inom sjöfarten dessutom för radiotrafiken inom fartygstrafikservice (*Vessel Traffic Service, VTS*) med stöd av lagen om fartygstrafikservice.

För Trafikverket ska ansvaret för skötseln av nödradiotrafiken i Saimendistriktet fastställas som ny uppgift. Saimen är den enda av Finlands sjöar med internationell handelsjöfart, och därför är det ändamålsenligt att på området tillhandahålla sådan säkerhetsradioservice som uppfyller de internationella normerna. Det vore möjligt att tillhandahålla uppgiften via fartygstrafikservice för Saimen utan extra kostnader eller nya jourarrangemang, eftersom fartygstrafikservice har den radioutrustning som behövs för uppgiften och en tillräcklig lägesbild av Saimendistriktet.

Fartygstrafikservice ska omedelbart förmedla de nödmeddelanden som den mottar till den behöriga myndigheten, men den ska ansvara för VHF-radiotrafiken på olycksområdet under hela räddningshändelsen. Trafikverket ska ansvara för nödradiotrafiken i Saimendistriktet endast under Saima kanals seglationsperiod när det gäller trafiken i djupfarleden i Saimen. Under övriga tider är VTS-centralen inom fartygstrafikservice för

Saimen stängd, och där förekommer ingen jour.

25 §. Tillståndsplikt för användningen av vissa nödsignaler. Det föreslås att hänvisningen till sjöbevakningssektionens bevakningsområde i gällande 2 mom. slopas, eftersom den är onödig och termen inte längre används i den lagstiftning som gäller gränsbevakning.

Enligt gällande 2 mom. får de nödsignaler som bestämts genom förordning av statsrådet med sjöbevakningssektionens tillstånd användas på andra ställen än på fartyg eller luftfartyg i syfte att öva användningen av nödsignaler. Bestämmelsen ger t.ex. båtfolket en möjlighet att på laglig väg öva användningen av vissa hjälpmedel för nödsignalering.

I 2 mom. ska det tas in en bestämmelse som gör det möjligt att använda sådana nödsignaler som närmare bestäms genom förordning på fartyg eller luftfartyg för att öva användningen av dem. Nödsignaler av detta slag är bl.a. sjöfartens EPIRB-nödsändare och luftfartens ELT-nödsändare samt personliga PLB-nödsändare som samtliga är kopplade till COSPAS-SARSAT-systemet. Syftet med bestämmelsen är särskilt att träna sjöräddningsmyndigheterna att identifiera meddelanden från dessa nödsändare i efterspannings- och räddningssituationer. För att skapa en verklighetstrogen övningssituation vore det ändamålsenligast att nödsändare kunde användas även i fartyg eller luftfartyg i rörelse.

Larm från sändarna styrs i Finland först till sjöräddningscentralen i Åbo, och därför ska det i förordning bestämmas att Västra Finlands sjöbevakningssektion är den myndighet som fattar beslut om tillstånd. En internationell anmälan i enlighet med reglerna för COSPAS-SARSAT-systemet ska dessutom göras över användningen av sådana nödsändare i övningssyfte som är kopplade till COSPAS-SARSAT-systemet. Den föreslagna bestämmelsen begränsar inte teknisk testning av nämnda nödsändare, som fortfarande är möjlig utan särskilt tillstånd.

27 §. Närmare bestämmelser och anvisningar. Punkt 5 i paragrafen ska ändras så att den motsvarar den nya ordalydelsen i 8 § 2 mom. gällande kraven på beredskapen för

gränsbevakningsväsendets helikoptrar. Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om helikoptrar i jourberedskap inom sjöräddningstjänsten och deras deltagande i akutvårdstjänsten på basnivå i fall som avses i 8 § 2 mom., utbildning i anslutning till ordnande av akutvårdstjänsten på basnivå, upprätthållande av yrkesskickligheten och förfarandet vid påvisande av yrkeskompetens samt andra praktiska omständigheter i samband med ordnandet av akutvårdstjänsten på basnivå.

I 6 punkten tas det in en möjlighet att genom förordning av statsrådet även bestämma om kraven på behörighet för den övriga personalen vid sjöräddningens ledningscentral. Avsikten är att genom förordning bestämma särskilt om kraven på utbildning och språkkunskaper för de personer som svarar för nödradiokommunikationen vid sjöräddningens ledningscentraler.

4 Närmare bestämmelser och föreskrifter

Det är nödvändigt att i statsrådets förordning om sjöräddning göra vissa preciseringar med anledning av de ändringar som föreslås i sjöräddningslagen. Förordningen ska bl.a. innehålla bestämmelser om de nya tillståndspliktiga nödsignalerna och om gränsbevakningsväsendets deltagande i akutvårdstjänsten. Dessutom ska behörighetsvillkoren för sjöräddningsledaren ändras och det ska med stöd av 27 § 5 punkten i den föreslagna sjöräddningslagen bestämmas om behörighetsvillkoren för en person som svarar för nödradiotrafiken vid sjöräddningens ledningscentral.

Ett utkast till ändring av statsrådets förordning ingår som bilaga till denna proposition.

5 Ikraftträdande

Lagarna om sättande i kraft av ändringarna i Hamburgkonventionen samt av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i underrättelsen om anslutning till COSPAS-SARSAT-programmet som brukarstat föreslås träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av republikens president. Såsom ovan har anförts har ändringarna i

Hamburgkonventionen internationellt trätt i kraft den 1 juli 2006, och därför bör lagen om sättande i kraft av ändringarna träda i kraft så snart som möjligt.

Anslutningen till COSPAS-SARSAT-programmet som brukarstat träder i kraft trettio dagar från den dag då COSPAS-SARSAT-programavtalets depositarie har tagit emot den undertecknade underrättelsen om anslutning. Lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i underrättelsen om anslutning avses träda i kraft samtidigt med underrättelsen om anslutning.

Lagen om ändring av sjöräddningslagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2010.

6 Behovet av riksdagens samtycke samt behandlingsordning

Enligt 94 § 1 mom. i grundlagen krävs riksdagens godkännande bl.a. för fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen. Enligt grundlagsutskottets tolkningspraxis omfattar riksdagens godkännandebefogenhet alla de bestämmelser i internationella förpliktelser som i materiellt hänseende hör till området för lagstiftningen.

En bestämmelse i ett fördrag eller någon annan internationell förpliktelse ska hänföras till området för lagstiftningen, om den gäller utövande eller begränsning av någon grundläggande fri- eller rättighet. En bestämmelse ska likaså hänföras till området för lagstiftningen om den i övrigt gäller grunderna för individens rättigheter och skyldigheter, om den sak som bestämmelsen gäller enligt grundlagen ska föreskrivas i lag eller om det finns lagbestämmelser om den sak som bestämmelsen gäller eller om det enligt rådande uppfattning i Finland ska lagstiftas om saken. En bestämmelse hör till området för lagstiftningen oberoende av om den står i strid mot eller harmonierar med en bestämmelse på lagnivå i Finland (GrUU 11/2000 rd, GrUU 12/2000 rd och GrUU 45/2000 rd).

Hamburgkonventionen förelades aldrig riksdagen för godkännande. Uttrycket området för lagstiftningen i 94 § i grundlagen ska likväl tolkas utifrån grundlagen och grundlagsutskottets utlåtandep Praxis den senaste ti-

den. De ändringar som antogs i Hamburgkonventionen 1998 sattes i kraft i Finland genom lag 1144/2001. De ändringar som antogs i Hamburgkonventionen 2004 innefattar också bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, och därför är det nödvändigt att begära riksdagens godkännande för ändringarna i konventionen.

Preciseringen av begreppet person i sjönöd i punkt 2.1.1 i konventionens kapitel 2 påverkar omedelbart innehållet i och tillämpningen av de materiella bestämmelser i konventionen som hör till området för lagstiftningen, och därför anses den höra till området för lagstiftningen (GrUU 6/2001 rd och GrUU 24/2001 rd). Till området för lagstiftningen hör dessutom bestämmelsen i den nya punkten 3.1.9 i kapitel 3 om en befälhavares skyldigheter att undsätta den som är i sjönöd. För närvarande finns det bestämmelser om detta i 6 kap. 11 § i sjölagen.

Eftersom underrättelsen om anslutning till COSPAS-SARSAT-programmet som brukarstat innefattar bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, är det nödvändigt att få riksdagens godkännande för underrättelsen om anslutning. Åtminstone femte stycket i underrättelsen om anslutning gällande signitärens ansvar, som innehåller bestämmelser om begränsningar av skadeståndsrätten och skadeståndsansvaret när det gäller COSPAS-SARSAT-parter och andra stater som anslutit sig till programmet, kan anses höra till området för lagstiftningen.

Ålandsdelegationen anser i ett utlåtande till inrikesministeriet den 14 februari 2001 att den lagstiftning som gäller sjöräddningstjänstens område hör till rikets behörighet med stöd av 27 § 42 punkten i självstyrelselagen för Åland (1144/1991). Grundlagsutskottet har på motsvarande sätt konstaterat saken i sitt utlåtande GrUU 24/2001 rd. Ändringarna i Hamburgkonventionen och anslutningen till COSPAS-SARSAT-programmet som brukarstat kräver således inte samtycke av Ålands lagting för att träda i kraft på Åland.

Gränsbevakningsväsendet har med stöd av gällande sjöräddningslag rätt att i kritiska lägen få uppgifter av myndigheterna och andra aktörer på de villkor som anges i lagens 14 och 15 §. Det föreslås att lagen ändras så att gränsbevakningsväsendet ska ha rätt att få

uppgifter även för sjöräddningstjänstens beredskapsplanering. Dessutom kunde beredskaps- och positionsuppgifter om de myndighetsenheter som är verksamma till havs fås ur nödcentralsdatasystemet.

Uppgifter som på grund av nämnda paragrafer ska överlämnas kan även vara personuppgifter. Enligt 10 § 1 mom. i grundlagen utfärdas bestämmelser om skydd för personuppgifter genom lag. Med tanke på skyddet för personuppgifter har grundlagsutskottet i sin praxis ansett att bl.a. innehållet i personuppgifterna och deras tillåtna användningsändamål är viktiga föremål för reglering. Regleringen av dessa faktorer på lagnivå ska dessutom vara omfattande och detaljerad.

Ordalydelsen i de föreslagna 14 och 15 § i sjöräddningslagen bevaras oförändrad med undantag för nämnda tillägg. På grund av detta kan man anse att de villkor som gäller bestämmelserna om behandlingen av personuppgifter uppfylls. Ett mer omfattande innehåll i fråga om gränsbevakningsväsendets rätt att få uppgifter är motiverat med tanke på en effektiv beredskap för olyckor och myndighetssamarbetet. Nödvändiga uppgifter för beredskapsplaneringen är t.ex. basuppgifter ur olika register samt information om myndigheternas ansvarspersoner och ledningsförhållanden.

De övriga ändringar som föreslås i sjöräddningslagen innefattar inte sådana bestämmelser som måste bedömas med tanke på de rättigheter som är tryggade i grundlagen.

Med stöd av det ovan sagda anser regeringen att lagförslagen kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning. Ändringarna i Hamburgkonventionen, underrättelsen om anslutning till COSPAS-SARSAT-programmet som brukarstat och de föreslagna ändringarna av sjöräddningslagen innefattar inte några sådana bestämmelser som berör grundlagen så som avses i dess 94 § 2 mom. eller 95 § 2 mom.

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 94 § i grundlagen föreslås att

Riksdagen godkänner de ändringar som gjordes den 20 maj 2004 i 1979 års internationella konvention om efterspanings- och räddningstjänst till havs samt Finlands an-

slutning till det internationella COSPAS-SARSAT-programmet som brukarstat.

Med stöd av vad som anförts ovan och på grund av att ändringarna i Hamburgkonventionen och underrättelsen om anslutning till

COSPAS-SARSAT-programmet som brukarstat innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, föreläggs Riksdagen samtidigt följande lagförslag:

1.

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i ändringarna i 1979 års internationella konvention om efterspanings- och räddningstjänst till havs

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i de ändringar i 1979 års internationella konvention om efterspanings- och räddningstjänst till havs (FördrS 89/1986) som antogs den 20 maj 2004 gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

2.

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i underrättelsen om anslutning till internationella COSPAS-SARSAT-programmet som brukarstat

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i Finlands underrättelse om anslutning enligt det avtal som ingicks i Paris den 1 juli 1988 om det internationella COSPAS-SARSAT-programmet gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

3.

Lag**om ändring av sjöräddningslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i sjöräddningslagen av den 30 november 2001 (1145/2001) 1 § 1 mom., 2—4 §, 5 § 2 mom., 8 och 9 §, 10 § 1 mom., 11 a §, i 14 § 2 mom. det inledande stycket samt 1—4 och 7—9 punkten, 15 §, 18 § 2 mom., 21 § 2 mom., 24 §, 25 § 2 mom., 27 § 1 mom. 5 och 6 punkten,

av dem 2 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1215/2003, 4 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1252/2005 och 959/2008, 11 a § sådan den lyder i nämnda lag 1215/2003 och 14 § 2 mom. 3 punkten sådan den lyder i nämnda lag 1252/2005, som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på efterspaning och räddning av människor som är i fara inom Finlands sjöräddningstjänsts ansvarsregion, på den akutvård som ges dem och på skötseln av den radiokommunikation som hänför sig till kritiska lägen (*sjöräddningstjänst*). I denna lag föreskrivs dessutom om de myndigheter som inom sjöfarten ansvarar för radiokommunikation i säkerhetssyfte, om tillhandahållande av telemedicinsk rådgivning från läkare till fartyg, om maritim assistansservice, om krav på tillstånd för användning av vissa hjälpmedel för nödsignalering samt om akutvårdstjänsten på havsområden.

de åtgärder som vidtagits för att utreda ett behov av undsättning har varit resultatlösa,

c) en situation då det är uppenbart att en människa är i fara till havs och i behov av omedelbar hjälp,

2) *efterspanings- och räddningsenhet (Search and rescue unit, SRU)* ett fartyg eller ett luftfartyg som har manskap med utbildning för efterspanings- och räddningsuppdrag inom sjöräddningstjänsten och som är utrustat för sådana uppdrag,

3) *sjöräddningstjänstens ansvarsregion (Search and rescue region, SRR)* ett havsområde som omfattar Finlands territorialvatten, skärgården inom detta samt den del av det internationella havsområdet i direkt anslutning till territorialvattnet om vilken avtalats särskilt med grannstaterna,

4) *sjöräddningsdistrikt (Search and rescue sub-region, SRS)* ett delområde av sjöräddningstjänstens ansvarsregion som i regel omfattar en sjöbevakningssektions verksamhetsområde och dessutom andra delar av sjöräddningstjänstens ansvarsområde i dess närhet enligt vad som närmare har avtalats eller bestämts, och där sjöbevakningssektionen i fråga svarar för sjöräddningstjänsten,

5) *sjöräddningscentral (Maritime rescue co-ordination centre, MRCC)* en sådan särskilt utsedd ledningscentral vid en sjöbevakningssektion som är riksomfattande ledningscentral för Finlands sjöräddningstjänsts ansvarsregion och internationell förbindelse-länk för sjöräddningstjänsten i Finland samt som sköter det fortgående upprätthållandet

2 §

Begrepp och definitioner

I denna lag avses med

1) *kritiskt läge*

a) en situation då det råder ovisshet om en människas säkerhet till havs eller då det anmars är skäl att vidta åtgärder för att utreda ett eventuellt behov av undsättning,

b) en situation då det kan befaras att en människas säkerhet är i fara till havs eller då

av lednings- och kommunikationsberedskapen och ledningen av efterspanings- och räddningsverksamheten inom sitt sjöräddningsdistrikt,

6) *sjöräddningsundercentral (Maritime rescue sub-centre, MRSC)* en sådan särskilt utsedd ledningscentral eller annan central vid en sjöbevakningssektion som självständigt eller underställd sjöräddningscentralen sköter det fortgående upprätthållandet av lednings- och kommunikationsberedskapen samt ledningen av efterspanings- och räddningsverksamheten inom sitt sjöräddningsdistrikt eller inom något annat särskilt fastställt område,

7) *sjöräddningens ledningscentral* en sjöräddningscentral eller en sjöräddningsundercentral,

8) *chef för sjöräddningstjänsten (Search and rescue co-ordinator, SC)* kommandören för sjöbevakningssektionen som ansvarar för sjöräddningstjänsten inom ett sjöräddningsdistrikt,

9) *sjöräddningsledare (Search and rescue mission co-ordinator, SMC)* en gränsbevakningsman som arbetar vid sjöräddningens ledningscentral och vars uppgift är att leda efterspanings- och räddningsverksamheten,

10) *ledare på olycksplatsen (On-scene co-ordinator, OSC)* en person vars uppgift är att, underställd sjöräddningsledaren, leda och samordna efterspanings- och räddningsverksamheten inom olycksområdet,

11) *koordinator för flygverksamheten (Aircraft co-ordinator, ACO)* en person vars uppgift är att, underställd sjöräddningsledaren, inom olycksområdet leda och samordna flygverksamheten inom efterspanings- och räddningsverksamheten,

12) *flertypsolycka olycka* eller kritiskt läge där fara utöver människoliv hotar miljön, ett fartyg, dess last eller annan egendom,

13) *akutvårdstjänst* den helhet som ansvarar för den brådskande vården av en patient i första hand utanför vårdinrättningarna inom hälso- och sjukvården och vid behov för transport av patienten till den ändamålsenligaste enheten för hälso- eller sjukvård,

14) *radiokommunikation i säkerhetssyfte* radiokommunikation för att skydda och rädda människoliv eller egendom,

15) *maritim assistansservice (Maritime assistance service, MAS)* en förmedlingstjänst

som stöder sjöräddningstjänstens beredskapsplanering och den förebyggande verksamheten med tanke på kritiska lägen och olyckor inom sjöfarten samt erbjuder fartygen en nationell förbindelselänk vid assistansbehov av olika slag och för meddelanden,

16) *telemedicinsk rådgivning (Telemedical assistance service, TMAS)*, brådskande läkarråd, specialläkarservice inbegripet, som via satellit eller mobiltelefonnätet förmedlas till fartyg till havs,

17) *COSPAS-SARSAT-systemet* ett internationellt satellitsystem för efterspaning och räddning som via satellit förmedlar nödmeddelanden från sjöfartens eller luftfartens nödsändare eller från privata nödsändare.

3 §

Ledande sjöräddningsmyndighet

Gränsbevakningsväsendet är ledande sjöräddningsmyndighet och svarar för organisering av sjöräddningstjänsten. I detta syfte ska gränsbevakningsväsendet:

1) sköta planeringen, utvecklingen och övervakningen av sjöräddningstjänsten, liksom också samordningen av verksamhet som bedrivs av myndigheter och frivilliga som deltar i sjöräddningstjänsten,

2) leda och utföra efterspanings- och räddningsverksamhet,

3) ansvara för den radiokommunikation som hänför sig till ett kritiskt läge och för förmedlingen av telemedicinsk rådgivning till fartyg,

4) delta i förebyggande verksamhet,

5) ansvara för den maritima assistansservicen,

6) svara för mottagning och förmedling av nödmeddelanden från sjöfartens och luftfartens nödsändare eller från privata nödsändare till en nationell ansvarig myndighet och för den nationella samordningen av ärenden som hänför sig till COSPAS-SARSAT-systemet,

7) ge ledarutbildning i anslutning till sjöräddningstjänsten samt vid behov också annan utbildning och upplysning i anslutning till sjöräddningstjänsten.

4 §

Övriga myndigheter och aktörer som deltar i sjöräddning

Nödcentralsverket, Meteorologiska institutet, det lokala räddningsväsendet som avses i räddningslagen (468/2003), Trafiksäkerhetsverket, Trafikverket, polisen, försvarsmakten, social- och hälsovårdsmyndigheterna, tullverket och miljömyndigheterna (*övriga sjöräddningsmyndigheter*) är utöver gränsbevakningsväsendet skyldiga att utan ersättning delta i uppgifter inom sjöräddningstjänsten, om det är motiverat med tanke på de uppgifter som ingår i deras verksamhetsområden eller om det är nödvändigt med beaktande av hur allvarligt det kritiska läget är eller dess särskilda karaktär, och utförandet av uppgiften inte avsevärt äventyrar myndighetens utförande av någon annan viktig lagstadgad uppgift.

De övriga sjöräddningsmyndigheterna har följande uppgifter inom sjöräddningstjänsten:

1) nödcentralsverket deltar, enligt vad som avtalas separat, i alarmeringen av efterspanings- och räddningsenheter och av personal som deltar i uppgifter inom sjöräddningstjänsten,

2) Trafiksäkerhetsverket ansvarar för fartygssäkerheten och utvecklandet av den och ställer sakkunskapen inom sitt verksamhetsområde till gränsbevakningsväsendets förfogande,

3) Meteorologiska institutet ställer sakkunskapen inom sitt verksamhetsområde till gränsbevakningsväsendets förfogande och tillhandahåller för gränsbevakningsväsendet de väder- och havstjänster som sjöräddningstjänsten behöver,

4) Trafikverket upprätthåller den fartygstafikservice som avses i lagen om fartygstafikservice (623/2005) och deltar i efterspanings- och räddningsverksamheten genom att ställa personal och materiel till förfogande

5) det lokala räddningsväsendet, polisen och tullverket deltar i efterspanings- och räddningsverksamheten genom att ställa personal och materiel till förfogande,

6) försvarsmakten övervakar, i samband med övervakningen av den territoriella integriteten, havsområdet för att upptäcka och lo-

kalisera olyckor och kritiska lägen samt deltar i efterspanings- och räddningsverksamheten genom att ställa sin särskilda sakkunskap, personal och materiel till förfogande,

7) social- och hälsovårdsmyndigheterna svarar för organisering av akutvårdstjänsten och för tillhandahållandet av telemedicinsk rådgivning,

8) miljömyndigheterna svarar tillsammans med andra myndigheter för organisering av bekämpningen av fartygsoljeskador och fartygskemikalieolyckor i samband med sjöolyckor, enligt vad som närmare bestäms i lagstiftningen om bekämpning av oljeskador samt ställer sakkunskapen inom sitt verksamhetsområde till gränsbevakningsväsendets förfogande.

Den som tillhandahåller flygtrafikledningstjänster enligt luftfartslagen (1242/2005) ska till den del denna har ändamålsenlig sakkunskap, personal och materiel inom sitt verksamhetsområde utan ersättning delta i utvecklandet av samarbetet inom sjöräddningstjänsten, i upprätthållandet av beredskapen inom sjöräddningstjänsten samt i efterspanings- och räddningsverksamheten. Samarbetets omfattning fastställs närmare i ett avtal mellan gränsbevakningsväsendet och den som tillhandahåller flygtrafikledningstjänster.

Andra än ovan avsedda statliga myndigheter, bolag och inrättningar ställer utan ersättning på begäran sin sakkunskap, personal och materiel till gränsbevakningsväsendets och övriga sjöräddningsmyndigheters förfogande till den del det är nödvändigt för beredskapsplaneringen och i kritiska lägen.

5 §

Delegation och ledningsgrupper

Respektive sjöbevakningssektion bistås av sjöräddningsdistriktets ledningsgrupp, vars uppgift är att bistå sjöbevakningssektionen i planeringen av sjöräddningstjänsten. När ett kritiskt läge så kräver ska ledningsgruppen bistå chefen för sjöräddningstjänsten och sjöräddningsledaren vid samordning av myndigheternas, de frivilliga föreningarnas och

andra sammanslutningars samt övriga medverkandes uppgifter inom området för sjöräddningstjänsten. När ett omfattande eller särskilt allvarligt kritiskt läge så kräver, kan ledningsgruppen för sjöräddningsdistriktet utökas med företrädare för myndigheternas samt de frivilliga föreningarnas och andra sammanslutningars riksomfattande ledning eller med sakkunniga.

8 §

Krav på beredskap

Sjöräddningstjänsten ska planeras och ordnas på ett sådant sätt att de åtgärder som ingår i den kan utföras effektivt och utan dröjsmål. Chefen för sjöräddningstjänsten svarar inom sitt sjöräddningsdistrikt för ledningen av sjöräddningstjänsten och upprätthållandet av sjöräddningsberedskapen.

Gränsbevakningsväsendet håller, inom ramen för de anvisade resurserna och utöver de övriga efterspanings- och räddningsenheter som lämpar sig för uppgifter inom sjöräddningstjänsten, sådana helikoptrar i beredskap som förutom för andra uppgifter också är lämpade för efterspanings- och räddningsuppdrag inom sjöräddningstjänsten. Med en helikopter som är i jourberedskap inom sjöräddningstjänsten ska man kunna delta i akutvårdstjänsten på basnivå på havsområden.

När efterspanings- och räddningsaktioner dimensioneras i enskilda kritiska lägen, ska man sträva efter att lämna resurser också för efterspanings- och räddningsåtgärder i andra samtidiga kritiska lägen, om det är möjligt utan att målen för denna lag äventyras.

9 §

Företrädesordning för räddningsaktioner

Vid räddningsaktioner i samband med en flertypsolycka ska räddandet av människoliv ställas främst. Övriga räddningsaktioner och avvärjande åtgärder vid samma flertypsolycka ska, på det sätt som chefen för sjöräddningstjänsten eller sjöräddningsledaren

bestämmer, samordnas med de åtgärder som syftar till att rädda människoliv.

10 §

Skyldighet att delta i sjöräddningstjänsten

Var och en ska utan dröjsmål förmedla anmälningar och upplysningar om ett kritiskt läge samt anmäla observationer och åtgärder som gäller en sådan situation till sjöräddningens behöriga ledningscentral.

11 a §

Avspärrande av efterspanings- och räddningsområde

Sjöräddningsledaren får tillfälligt förbjuda eller begränsa trafiken på havsområdet inom efterspanings- och räddningsområdet, om åtgärden är nödvändig för att trygga ett effektivt utförande av efterspanings- och räddningsverksamheten och för att undvika nya kritiska lägen.

Beslut om avspärrande av efterspanings- och räddningsområde på ett VTS-område som avses i lagen om fartygstrafikservice fattas av VTS-myndigheten på framställning av sjöräddningsledaren.

Sjöräddningsledaren kan be Luftfartsverket att inom ramen för verkets behörighet förbjuda eller begränsa trafiken i ett efterspanings- och räddningsområdes luftrum, om åtgärden är nödvändig för att trygga ett effektivt utförande av efterspanings- och räddningsverksamheten.

14 §

Rätt att få uppgifter av myndigheter

Gränsbevakningsväsendet har rätt att oberoende av sekretessbestämmelserna avgiftsfritt få följande uppgifter som behövs för planeringen av sjöräddningstjänstens beredskap samt i kritiska lägen för att utföra uppgifter inom sjöräddningstjänsten:

1) uppgifter om fordon och deras ägare eller innehavare ur fordons- och körkortregist-

ren i det datasystem för vägtrafiken som Trafiksäkerhetsverket för och ur Ålands landskapsregerings fordonsregister,

2) uppgifter om nödmeddelanden och kritiska lägen ur nödcentraldatasystemet, inbegrivet polisens uppdragsregister, samt beredskaps- och positionsuppgifter om de myndighetsenheter som är verksamma till havs,

3) uppgifter om luftfartyg samt ägare och innehavare av luftfartyg ur luftfartygsregistret och registret över luftfartens nödsändare vilka förs av Trafiksäkerhetsverket,

4) uppgifter om fartyg samt fartygs- och godstrafik av de kommunala hamnverken,

7) uppgifter om fartyg och deras ägare och innehavare ur Trafiksäkerhetsverkets och Ålands landskapsregerings fartygsregister samt ur andra register som Trafiksäkerhetsverket för,

8) uppgifter om fartygstrafiken ur Trafikverkets fartygstrafikservicesystem och uppgifter om övervakningen av havsområdet från försvarsmakten,

9) uppgifter om radioanläggningars läge av Kommunikationsverket och uppgifter om radioanläggningar och deras ägare och innehavare ur registret över radiotillstånd,

15 §

Rätt att få uppgifter av privata företag och sammanslutningar

Gränsbevakningsväsendet har rätt att oberoende av sekretessbestämmelserna utan ersättning av rederier, dem som tillhandahåller lotsningstjänster och isbrytningsservice, organisationer i båtbranschen, företag som tillhandahåller rese-, frakt-, hamn-, säkerhets- och räddningstjänster samt varvsföretag få sådana uppgifter om ett fartyg samt om dess besättning, passagerare och last som behövs för beredskapsplaneringen och i kritiska lägen för att utföra uppgifter inom sjöräddningstjänsten.

18 §

Utplåning av personuppgifter ur sjöräddningsregistret

Senast två år efter att en uppgift har införts i sjöräddningsregistret ska gränsbevakningsväsendet kontrollera om uppgifter behöver bevaras.

21 §

Arvoden och ersättningar

För arbetsredskap, kläder och utrustning som har förstörts eller förkommit betalar staten ersättning till den som med stöd av 10 § 2 mom. deltar i en uppgift inom sjöräddningstjänsten och till den som med stöd av 10 § 3 mom. fått order att delta i en uppgift inom sjöräddningstjänsten. Staten betalar en medlem i en frivillig förening eller en annan sammanslutning ersättning för arbetsredskap, kläder och utrustning som har förstörts eller förkommit i uppgiften, om gränsbevakningsväsendet har anförtrott den frivilliga föreningen eller någon annan sammanslutning uppgiften med stöd av 6 § 2 mom.

24 §

Myndigheter som svarar för radiokommunikation i säkerhetssyfte inom sjöfarten

Gränsbevakningsväsendet svarar förutom för de uppgifter som anges i 3 § dessutom för sjöräddningstjänstens radiokommunikation i kritiska lägen och för upprätthållandet av beredskapen för den. Trafikverket svarar för varningar och meddelanden som hänför sig till säkerheten inom sjöfarten och för nödraiotrafiken på Saimenområdet.

25 §

Tillståndsplikt för användningen av vissa nödsignaler

 Oberoende av vad som föreskrivs i 1 mom. kan sjöbevakningssektionen ge tillstånd till att i övningssyfte använda nödsignaler som specificeras närmare genom förordning av statsrådet. Sjöbevakningssektionen kan dessutom på kustkommunernas områden samt polisen på andra håll i landet ge tillstånd till att på andra ställen än på fartyg eller luftfartyg i övningssyfte använda nödsignaler som specificeras närmare genom förordning av statsrådet. Ett villkor för att tillstånd ska beviljas är att det inte finns någon fara för att onödiga efterspanings- och räddningsaktioner inleds samt att verksamheten inte äventyrar säkerheten. Den myndighet som beviljar tillståndet kan vid behov för övningen utse en ledare, vars föreskrifter och anvisningar ska iakttas av dem som deltar i övningen.

27 §

Helsingfors den 9 oktober 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Närmare bestämmelser och anvisningar

Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om

 5) sjöräddningstjänstens helikoptrar i jourberedskap och deras deltagande i akutvårdstjänsten på basnivå i fall som avses i 8 § 2 mom., utbildning i anslutning till organisering av akutvårdstjänsten på basnivå, upprätthållande av yrkesskickligheten och förfarandet vid påvisande av yrkeskompetens samt andra praktiska omständigheter i anslutning till organisering av akutvårdstjänsten på basnivå,

6) behörighetsvillkor för sjöräddningsledare och annan personal vid sjöräddningens ledningscentral,

 Denna lag träder i kraft den 20 .

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Inrikesminister *Anne Holmlund*

*Fördragstexter***1.***(Översättning)*

RESOLUTION MSC.155(78)
(given den 20 maj 2004)

**GODTAGANDE AV ÄNDRINGAR I 1979
ÅRS INTERNATIONELLA KONVEN-
TION OM EFTERSPANINGS- OCH
RÄDDNINGSTJÄNST TILL HAVS, SÅ-
DAN DEN LYDER ÄNDRAD**

SJÖSÄKERHETSKOMMITTÉN, som

erinrar om artikel 28 punkt b, som handlar om kommitténs uppgifter, i konventionen gällande Internationella sjöfartsorganisationen,

vidare erinrar om 1979 års internationella konvention om efterspanings- och räddningstjänst till havs, nedan konventionen, artikel III stycke 2 punkt c som gäller de förfaranden som tillämpas på ändringar av andra bestämmelser i bilagan till konventionen än punkterna 2.1.4, 2.1.5, 2.1.7, 2.1.10, 3.1.2 eller 3.1.3,

uppmärksammar resolution A.920(22), som gäller granskning av åtgärder och procedurer för behandlingen av personer räddade till sjöss,

erinrar även om de bestämmelser i konventionen om att varje person som är i sjönöd ska undsättas oberoende av personens nationalitet eller ställning eller av de omständigheter under vilka han påträffas,

uppmärksammar vidare artikel 98 i 1982 års FN-konvention om havsrätt, som gäller skyldigheten att undsätta människor som är i sjönöd,

uppmärksammar vidare generalsekretärens initiativ, enligt vilket behöriga specialorganisationer och program inom Förenta nationerna tas med i syfte att behandla frågor som ingår i denna resolution, för att parterna i konventionen ska kunna enas om ett gemensamt förhållningssätt för att lösa dessa frågor effektivt och enhetligt,

är medveten om behovet av att klarlägga de

RESOLUTION MSC.155(78)
(adopted on 20 May 2004)

**ADOPTION OF AMENDMENTS TO
THE INTERNATIONAL CONVENTION
ON MARITIME SEARCH AND RES-
CUE, 1979, AS AMENDED**

THE MARITIME SAFETY COMMITTEE,

RECALLING Article 28(b) of the Convention on the International Maritime Organization concerning the functions of the Committee,

RECALLING FURTHER article III(2)(c) of the International Convention on Maritime Search and Rescue (SAR), 1979 (hereinafter referred to as "the Convention"), concerning the procedures for amending the Annex to the Convention, other than the provisions of paragraphs 2.1.4, 2.1.5, 2.1.7, 2.1.10, 3.1.2 or 3.1.3 thereof,

NOTING resolution A.920(22) entitled "Review of safety measures and procedures for the treatment of persons rescued at sea",

RECALLING ALSO the provisions of the Convention relating to the provision of assistance to any person in distress at sea regardless of the nationality or status of such person or the circumstances in which that person is found,

NOTING ALSO article 98 of the United Nations Convention on the Law of the Sea, 1982 regarding the duty to render assistance,

NOTING FURTHER the initiative taken by the Secretary-General to involve competent United Nations specialized agencies and programmes in the consideration of the issues addressed in this resolution, for the purpose of agreeing on a common approach which will resolve them in an efficient and consistent manner,

REALIZING the need for clarification of

nuvarande förfarandena som avser att garantera tillhandahållandet av en trygg plats till havs för personer som blir räddade oberoende av deras nationalitet eller ställning eller de omständigheter under vilka de påträffas,

är även medveten om att syftet med punkt 3.1.9 i bilagan till konventionen som ändrats genom denna resolution är att säkerställa tillhandahållandet av en trygg plats inom en skälig tid i alla fall; syftet är ytterligare att tillhandahållandet av en trygg plats eller garantierandet av tillhandahållandet av en trygg plats ankommer på den part som svarar för det efterspanings- och räddningsområde där de överlevande hittas, och

vid sin sjuttioåttonde session har granskat de föreslagna ändringarna i konventionen, vilka har tillställts medlemmarna i organisationen och de avtalslutande parterna i enlighet med artikel III stycke 2 punkt a i konventionen,

1. antar i enlighet med artikel III stycke 2 punkt c i konventionen ändringarna i konventionen, vilkas text ingår i bilagan till denna resolution,

2. beslutar i enlighet med artikel III stycke 2 punkt f i konventionen att ändringarna skall anses godtagna den 1 januari 2006, om inte mer än en tredjedel av parterna före detta datum har meddelat att de invänder mot ändringarna,

3. uppmanar parterna i konventionen att beakta att ändringar enligt artikel III stycke 2 punkt h i konventionen träder i kraft den 1 juli 2006 sedan de har godtagits enligt stycke 2 ovan,

4. begär att generalsekreteraren i enlighet med artikel III stycke 2 punkt d i konventionen tillställer alla parter i konventionen styrkta kopior av denna resolution och den ändrade text som ingår i bilagan,

5. begär vidare att generalsekreteraren tillställer sådana medlemmar i organisationen som inte är parter i konventionen kopior av denna resolution och dess bilagor,

6. begär vidare att generalsekreteraren vidtar lämpliga åtgärder i syfte att genomföra sitt initiativ mellan organisationerna, enligt vilket

existing procedures to guarantee that persons rescued at sea will be provided a place of safety regardless of their nationality, status or the circumstances in which they are found,

REALIZING FURTHER that the intent of paragraph 3.1.9 of the Annex to the Convention, as amended by this resolution, is to ensure that in every case a place of safety is provided within a reasonable time. It is further intended that the responsibility to provide a place of safety, or to ensure that a place of safety is provided, falls on the Party responsible for the SAR region in which the survivors were recovered.

HAVING CONSIDERED, at its seventy-eighth session, amendments to the Convention proposed and circulated in accordance with article III(2)(a) thereof,

1. ADOPTS, in accordance with article III(2)(c) of the Convention, amendments to the Convention, the text of which is set out in the Annex to the present resolution;

2. DETERMINES, in accordance with article III(2)(f) of the Convention, that the amendments shall be deemed to have been accepted on 1 January 2006, unless, prior to that date, more than one third of the Parties, have notified their objections to the amendments;

3. INVITES Parties to the Convention to note that, in accordance with article III(2)(h) of the Convention, the amendments shall enter into force on 1 July 2006 upon their acceptance in accordance with paragraph 2 above;

4. REQUESTS the Secretary-General, in conformity with article III(2)(d) of the Convention, to transmit certified copies of the present resolution and the text of the amendments contained in the Annex to all Parties to the Convention;

5. FURTHER REQUESTS the Secretary-General to transmit copies of this resolution and its Annex to Members of the Organization, which are not Parties to the Convention;

6. REQUESTS ALSO the Secretary-General to take appropriate action in further pursuing his inter-agency initiative informing

(Översättning)

sjösäkerhetskommittén ska informeras om utvecklingen särskilt i fråga om de förfaranden som främjar tillhandahållande av en trygg plats för personer i sjönöd, för att de åtgärder som kommittén anser vara nödvändiga kan vidtas.

the Maritime Safety Committee of developments, in particular, with respect to procedures to assist in the provision of places of safety for persons in distress at sea, for action as the Committee may deem appropriate.

BILAGA

ANNEX

ÄNDRINGAR I 1979 ÅRS INTERNATIONELLA KONVENTION OM EFTERSPANINGS- OCH RÄDDNINGSTJÄNST TILL HAVS, SÅDAN DEN LYDER ÄNDRAD

AMENDMENTS TO THE INTERNATIONAL CONVENTION ON MARITIME SEARCH AND RESCUE, 1979, AS AMENDED

KAPITEL 2

CHAPTER 2

ORGANISATION OCH KOORDINERING

ORGANIZATION AND COORDINATION

2.1 Åtgärder för att tillhandahålla och koordinera efterspanings- och räddningstjänster

2.1 Arrangements for provision and coordination of search and rescue services

1 Efter nuvarande punkt 2.1.1 tas följande mening in:

1 The following sentence is added at the end of the existing paragraph 2.1.1:

”Begreppet person i sjönöd innefattar även de hjälpbehövande personer som har kommit i land på en plats långt borta i oceanområdet, dit andra räddningsresurser än de som nämns i bilagan inte når fram.”

“The notion of a person in distress at sea also includes persons in need of assistance who have found refuge on a coast in a remote location within an ocean area inaccessible to any rescue facility other than as provided for in the annex.”

KAPITEL 3

CHAPTER 3

SAMARBETE MELLAN STATER

CO-OPERATION BETWEEN STATES

3.1 Samarbete mellan stater

3.1 Co-operation between States

2 Ersätts punkten i nuvarande underpunkt 3 till punkt 3.1.6 med uttrycket ”; och ” samt tas efter underpunkt 3 in en ny underpunkt 4 som följer:

2 In paragraph 3.1.6, the word “and” is deleted in subparagraph .2, a full stop is replaced by “; and” in subparagraph .3 and the following new subparagraph .4 is added after the existing subparagraph .3:

”4 att i samarbete med övriga räddningscentraler vidta nödvändiga åtgärder för att fastställa den ändamålsenligaste platsen eller de ändamålsenligaste platserna dit personer i sjönöd kan tas i land.”

“4 to make the necessary arrangements in co-operation with other RCCs to identify the most appropriate place(s) for disembarking persons found in distress at sea.”

3 Efter nuvarande punkt 3.1.8 tas en ny punkt 3.1.9 in som följer:

”3.1.9 Parterna i konventionen samordnar sin verksamhet och samarbetar för att säkerställa att de befälhavare på fartyg som undsätter personer i sjönöd genom att ta dem ombord på sitt fartyg, befrias från sina skyldigheter så att fartygen i så liten utsträckning som möjligt behöver avvika från sin ursprungliga rutt, förutsatt att befriandet av fartygens befälhavare från dessa skyldigheter inte ytterligare äventyrar människoliv till havs. Den avtalspart som ansvarar för det efterspanings- och räddningsområde där hjälpen ges har det huvudsakliga ansvaret för att genomföra samordningen och samarbetet för att de överlevande som har undsatts ska kunna flyttas i land från det undsättande fartyget och att de blir flyttade till en trygg plats, med beaktande av de särskilda omständigheter som hänför sig till fallet och de anvisningar som organisationen har utfärdat. I dylika fall ser de behöriga parterna till att personerna flyttas i land så snart som det skäligen är möjligt i praktiken.”

KAPITEL 4

FÖRFARANDEN

4.8 Avslutande och tillfällig inställelse av efterspanings- och räddningsaktioner

Efter den nuvarande punkten 4.8.4 tas en ny punkt 4.8.5 in som följer:

”4.8.5 Den behöriga räddningscentralen eller räddningsundercentralen inleder aktioner för att fastställa den ändamålsenligaste platsen eller de ändamålsenligaste platserna där personer i sjönöd kan flyttas i land. Räddningscentralen meddelar detta till fartygen i fråga och till övriga behöriga parter.”

3 The following new paragraph 3.1.9 is added after the existing paragraph 3.1.8:

“3.1.9 Parties shall co-ordinate and co-operate to ensure that masters of ships providing assistance by embarking persons in distress at sea are released from their obligations with minimum further deviation from the ships’ intended voyage, provided that releasing the master of the ship from these obligations does not further endanger the safety of life at sea. The Party responsible for the search and rescue region in which such assistance is rendered shall exercise primary responsibility for ensuring such co-ordination and co-operation occurs, so that survivors assisted are disembarked from the assisting ship and delivered to a place of safety, taking into account the particular circumstances of the case and guidelines developed by the Organization. In these cases, the relevant Parties shall arrange for such disembarkation to be effected as soon as reasonably practicable.”

CHAPTER 4

OPERATING PROCEDURES

4.8 Termination and suspension of search and rescue operations

4 The following new paragraph 4.8.5 is added after the existing paragraph 4.8.4:

“4.8.5 The rescue co-ordination centre or rescue sub-centre concerned shall initiate the process of identifying the most appropriate place(s) for disembarking persons found in distress at sea. It shall inform the ship or ships and other relevant parties concerned thereof.”

2.

(Översättning)

**AVTAL OM INTERNATIONELLA
COSPAS-SARSAT-PROGRAMMET**

De stater som är parter i detta avtal,

som uppmärksammar det framgångsrika genomförandet av COSPAS-SARSAT satellitsystem för eftersök och räddning, som är upprättat genom ett samförståndsavtal mellan De Socialistiska Rådsrepublikernas Unions ministerium för handelsflottan, the National Ocean and Atmospheric Administration i Amerikas förenta stater, Kanadas försvarsmi-
nisterium och Centre National d'Études Spatiales i Frankrike, vilket undertecknades den 5 oktober 1984 och trädde i kraft den 8 juli 1985,

som önskar stärka det nära internationella samarbetet i denna humanitära strävan,

som är medvetna om Internationella sjöfartsorganisationens strävan att upprätta ett världsomspännande nöd- och säkerhetssystem för sjöfarten, som bygger på 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss, undertecknad i London den 1 november 1974, konventionen jämte driftsöverenskommelsen om den internationella organisationen för maritima telekommunikationer via satellit (Inmarsat), undertecknad i London den 3 september 1976, och 1979 års internationella sjöräddningskonvention, undertecknad i Hamburg den 27 april 1979, samt om Internationella civila luftfartsorganisationens och Internationella teleunionens ansvar inom deras respektive områden,

som är övertygade om att ett världsomspännande satellitsystem för ett nöd- och säkerhetssystem för sjöfarten, flyget samt personer på land, vilket ger larm och anger de nödställdas position, är viktigt för att eftersök och räddningsarbete skall kunna bedrivas effektivt,

som erinrar om bestämmelserna i fördraget av den 27 januari 1967 innehållande principer för staterna vid utforskandet och utnyttjandet av yttre rymden, däri inbegripet månen och

**THE INTERNATIONAL COSPAS-
SARSAT PROGRAMME AGREEMENT**

THE STATES PARTIES TO THIS AGREEMENT:

NOTING the successful implementation of the COSPAS-SARSAT Search and Rescue Satellite System established under a Memorandum of Understanding among the Ministry of Merchant Marine of the Union of Soviet Socialist Republics, the National Oceanic and Atmospheric Administration of the United States of America, the Department of National Defence of Canada and the Centre National d'Études Spatiales of France which was signed on 5 October 1984 and came into effect on 8 July 1985;

DESIRING to strengthen the close international cooperation in this humanitarian endeavour;

AWARE of the efforts in the International Maritime Organization to establish a Global Maritime Distress and Safety System, building on the International Convention for the Safety of Life at Sea, done at London on 1 November 1974, on the Convention and Operating Agreement of the International Maritime Satellite Organization (INMARSAT), done at London on 3 September 1976, and the International Convention on Maritime Search and Rescue, done at Hamburg on 27 April 1979, as well as the responsibilities of the International Civil Aviation Organization and the International Telecommunication Union in their respective fields;

CONVINCED that a worldwide satellite system to provide alert and location services for maritime, aviation and terrestrial distress and safety is important for the efficient operation of search and rescue;

RECALLING the provisions of the Treaty on Principles Governing the Activities of States in the Exploration and Use of Outer Space, including the Moon and Other Celestial

övriga himlakroppar och andra multilaterala avtal om användandet av yttre rymden, i vilka de är parter,

som erkänner att det därför är önskvärt att driva COSPAS-SARSAT-systemet, i enlighet med folkrätten, för att söka tillhandahålla bestående system som larmar och anger de nödställdas position till stöd för eftersök och räddningsarbete och för att alla stater skall få tillgång till systemet på en icke-diskriminerande grundval, och utan kostnad för slutanvändare i nöd,

har kommit överens om följande.

tial Bodies, of 27 January 1967, and other multilateral agreements regarding the use of outer space to which they are Party;

RECOGNIZING that it is therefore desirable to operate the COSPAS-SARSAT system, in accordance with international law, so as to endeavour to provide long term alert and location services in support of search and rescue and access to the System to all States on a non-discriminatory basis, and free of charge for the end-user in distress,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

Artikel 1

Definitioner

- part: en stat för vilken detta avtal har trätt i kraft,

- program: den verksamhet som parterna bedriver för att tillhandahålla, driva och samordna COSPAS-SARSAT-systemet, i enlighet med detta avtal,

- samarbetsmyndighet: en myndighet utsedd av en part för att genomföra programmet,

- systemet: COSPAS-SARSAT-systemet, bestående av ett rymdsegment, ett marksegment och nödsändare, i enlighet med beskrivningen i artikel 3,

- tillhandahållare av marksegment: varje stat som upprättar och driver marksegmentsutrustning enligt villkoren i artikel 11.2,

- brukarstat: varje stat som använder systemet enligt villkoren i artikel 12.2 och 12.3.

Article 1

Definitions

- 'Party' means a State for which this Agreement has entered into force;

- 'Programme' means those activities carried out by the Parties to provide, operate and coordinate the COSPAS-SARSAT System, in accordance with this Agreement;

- 'Cooperating Agency' means an organization designated by a Party for the purpose of implementing the Programme;

- 'System' means the COSPAS-SARSAT System comprising a Space Segment, a Ground Segment and Radiobeacons, all as described in Article 3;

- 'Ground Segment Provider' means any State which establishes and operates Ground Segment equipment under the terms of Article 11.2;

- 'User State' means any State that avails itself of the System under the terms of Article 12.2 and Article 12.3.

Artikel 2

Avtalets syfte

Detta avtal främjar internationellt räddningssamarbete och har till syfte att

a) säkerställa en bestående drift av systemet,

b) tillhandahålla det internationella samfundet nödsignaler och positionsdata från sy-

Article 2

Purpose of the agreement

In fostering international cooperation for search and rescue, the purpose of this Agreement is to:

(a) assure the long term operation of the System;

(b) provide distress alert and location data from the System to the international commu-

(Översättning)

stemet till stöd för eftersök och räddningsinsatser, på en icke-diskriminerande grundval,

c) stödja Internationella sjöfartsorganisationens och Internationella civila luftfartsorganisationens mål, för eftersök och räddningsarbete, genom att tillhandhålla dessa nödsignals och positionsdata,

d) ange på vilket sätt parterna skall samordna handhavandet av systemet och samarbeta med andra internationella myndigheter och relevanta internationella organisationer vad gäller driften och samordningen av systemet.

nity in support of search and rescue operations on a non-discriminatory basis;

(c) support, by providing these distress alert and location data, the objectives of the International Maritime Organization and the International Civil Aviation Organization, concerning search and rescue; and

(d) define the means by which the Parties shall coordinate the management of the System and cooperate with other national authorities and relevant international organizations in the operation and coordination of the System.

Artikel 3

Allmän beskrivning av systemet

3.1 Systemet består av

a) ett rymdsegment, som under normala driftsförhållanden består av minst fyra samverkande satelliter, var och en bestående av tre grundenheter,

i) en plattform som utgör bas för montering av de andra enheterna och som rör sig i en låg bana som passerar polerna,

ii) en mottagningsdator och minnesenhet avsedd att ta emot, bearbeta och lagra signaler som tas emot på 406 MHz för återutsändning, och

iii) en återutsändningsenhet som sänder nödsignaler på 121,5 MHz,

b) ett marksegment som består av

i) lokala mottagningsstationer anordnade av parterna och andra stater för att ta emot signaler som återutsänds av satelliter och bearbeta dem för att bestämma nödsändarens position, och

ii) räddningscentraler anordnade av parterna och andra stater för att ta emot information från de lokala mottagningsstaterna och vidarebefordra nödsignaler och positionsdata till vederbörande myndigheter,

c) nödsändare som är avsedda att aktiveras i nödläge och att på frekvenserna 406 MHz och/eller 121,5 MHz sända en radiosignal som skall överensstämma med tillämpliga bestämmelser i Internationella teleunionens och COSPAS-SARSAT:s specifikationer.

3.2 COSPAS-SARSAT-rymdsegmentet får förbättras i enlighet med beslut som fattas av

Article 3

General description of the System

3.1 The System comprises:

(a) a Space Segment made up, under normal operating conditions, of at least four compatible satellite assemblies each comprising three basic units:

(i) a platform moving in low earth polar orbit as a mounting for the other units,

(ii) a receiver-processor and memory unit designed to receive, process and store signals received on 406 MHz for retransmission, and

(iii) a repeater unit relaying radiobeacon signals on 121.5 MHz;

(b) a Ground Segment comprising:

(i) Local User Terminals established by the Parties and other States to receive signals relayed by the satellites and process them to determine radiobeacon location, and

(ii) Mission Control Centres established by the Parties and other States to accept the output from the Local User Terminals and convey distress alert and location data to appropriate authorities;

(c) radiobeacons, which are designed to be activated in a distress and to transmit a radio signal on frequencies of 406 MHz and/or 121.5 MHz, the characteristics of which comply with appropriate provisions of the International Telecommunication Union and COSPAS-SARSAT specifications.

3.2 The COSPAS-SARSAT Space Segment configuration may be enhanced in ac-

det råd som inrättats enligt artiklarna 7 och 8.

cordance with decisions of the Council established pursuant to Articles 7 and 8.

Artikel 4

Article 4

Samarbetande myndigheter

Cooperating Agencies

4.1 Varje part skall utse en samarbetsmyndighet som skall ansvara för programmets genomförande.

4.1 Each Party shall designate a Cooperating Agency which shall be responsible for the implementation of the Programme.

4.2 Varje part skall underrätta de andra parterna om den samarbetsmyndighet som har utsetts och om senare ändringar.

4.2 Each Party shall inform the other Parties of its designated Cooperating Agency and of any subsequent changes.

Artikel 5

Article 5

Parternas ansvar

Responsibilities of Parties

5.1 Parterna skall långsiktigt bidra till systemet för att hålla rymdsegmentet i drift.

5.1 The Parties shall contribute to the Programme on a long term basis so as to maintain the Space Segment of the System.

5.2 En parts bidrag skall bestå av åtminstone en av grundenheterna i systemets rymdsegment.

5.2 The contribution of a Party shall be at least one of the basic units of the Space Segment of the System.

5.3 Varje part skall fastställa sitt bidrag till systemets rymdsegment.

5.3 Each Party shall determine its contribution to the Space Segment of the System.

5.4 De ursprungliga parternas första bidrag till rymdsegmentet är under normala förhållanden följande:

5.4 The initial contributions of the original Parties to the Space Segment, under normal operating conditions, are as follows:

De Socialistiska Rådsrepublikernas Union

Union of Soviet Socialist Republics

2 plattformar
2 mottagningsdatorer och minnesenheter
2 återutsändningsenheter

2 platforms
2 receiver-processor and memory units
2 repeater units

Amerikas förenta stater
2 plattformar

United States of America
2 platforms

Republiken Frankrike
2 mottagningsdatorer och minnesenheter

Republic of France
2 receiver-processor and memory units

Kanada
2 återutsändningsenheter.

Canada
2 repeater units

5.5 Om en part ändrar sitt bidrag, skall parten underrätta depositarierna om ändringen.

5.5 In the event of a change to the contribution of a Party, that Party shall notify the Depositary of the change.

5.6 En part som bidrar med en satellitplattform skall ansvara för driften av den. Driften

5.6 A Party providing a satellite platform shall be responsible for its operation. Such

(Översättning)

skall överensstämja med alla tekniska krav och ske i enlighet med vad som anges i artikel 9 d, för att systemet skall fungera väl.

5.7 Parterna skall säkerställa den administrativa, operativa och tekniska samordningen sig emellan samt säkerställa administrativ, operativ och teknisk samordning mellan parterna och andra tillhandahållare av marksegment och skall sträva efter att hålla brukarstaterna fullt informerade om systemet.

5.8 Parterna skall sträva efter att leverera relevanta COSPAS-SARSAT-larm- och positionsdata till behöriga eftersöks- och räddningsmyndigheter och samarbeta med dem inom systemets ram.

5.9 Parterna skall utbyta sådan information som är nödvändig för att deras skyldigheter enligt detta avtal skall kunna fullgöras.

operation shall be consistent with any technical requirements and the satisfactory performance of the System pursuant to Article 9(d).

5.7 The Parties shall ensure administrative, operational and technical coordination among themselves and between the Parties and other Ground Segment Providers, and shall endeavour to keep User States fully informed regarding the System.

5.8 The Parties shall endeavour to deliver relevant COSPAS-SARSAT alert and location data to appropriate search and rescue authorities and to coordinate System activities with such authorities.

5.9 Parties shall exchange such information as is necessary to permit the performance of their respective obligations pursuant to this Agreement.

Artikel 6

Ekonomiska frågor

6.1 Varje part skall i enlighet med sitt inhemska finansieringsförfarande och med förbehåll för att beviljade medel finns vara fullt ansvarig för finansieringen av alla kostnader som har samband med dess bidrag till rymdsegmentet enligt artikel 5 samt de allmänna kostnader som härrör från skyldigheterna i detta avtal.

6.2 Allmänna kostnader i samband med programmets organisation, administration och samordning, i enlighet med vad som överenskommits i rådet, inbegripet de kostnader som uppstår vid finansiering av rådets och sekretariatets verksamhet, skall delas lika av parterna.

6.3 Mottagandet och sändandet av nödsignaler vid COSPAS-SARSAT:s rymdsegment skall tillhandahållas utan kostnad för alla stater.

6.4 En stat som inte är part och som väljer att delta i verksamhet som har samband med programmets organisation, samordning och administration enligt vad som avses i artikel 6.2 får inbjudas att bidra till de allmänna kostnaderna i enlighet med villkor som rådet beslutar.

Article 6

Financial matters

6.1 Each Party, in conformity with its domestic funding procedures, and subject to the availability of appropriated funds, shall be fully responsible for financing all costs associated with its contribution to the Space Segment as determined pursuant to Article 5, and the common costs arising from the obligations of this Agreement.

6.2 Common costs associated with the organization, administration and coordination of the Programme, as agreed in the Council, including those incurred in financing the activities of the Council and the Secretariat, shall be shared equally by the Parties.

6.3 The reception and transmission of distress alert data through the COSPAS-SARSAT Space Segment shall be provided free of charge to all States.

6.4 Non-Party States choosing to participate in activities associated with the organization, coordination and administration of the Programme as referred to in Article 6.2 may be invited to contribute to the common costs involved under terms determined by the Council.

Artikel 7

Struktur

7.1 Följande organ skall upprättas enligt detta avtal:

- a) Rådet.
- b) Sekretariatet.

7.2 Rådet får vid behov upprätta biträdande organ för att genomföra detta avtal.

Article 7

Structure

7.1 The following organs shall be established pursuant to this Agreement:

- (a) the Council; and
- (b) the Secretariat.

7.2 The Council may establish subsidiary organs as required for the implementation of this Agreement.

Artikel 8

Rådet – sammansättning och förfarande

8.1 Rådet skall bestå av ett ombud för varje part, som får bistås av biträdande ombud och av rådgivare.

8.2 Rådet skall anta sin egen arbetsordning.

8.3 Rådet skall sammanträda så ofta som krävs för att det effektivt skall kunna utföra sina åligganden, dock minst en gång per år.

8.4 Rådet skall fatta beslut enhälligt.

8.5 Rådets språk skall vara engelska, franska och ryska.

Article 8

The Council - Composition and procedures

8.1 The Council shall be composed of one representative of each of the Parties who may be accompanied by deputies and advisers.

8.2 The Council shall adopt its own rules of procedure.

8.3 The Council shall meet as often as may be necessary for the efficient discharge of its functions, but not less than once a year.

8.4 Decisions of the Council shall be taken unanimously.

8.5 The languages of the Council shall be English, French and Russian.

Artikel 9

Rådets uppgifter

Rådet skall vidta nödvändiga åtgärder och samordna parternas verksamheter. Rådets uppgifter skall inbegripa

- a) att övervaka genomförandet av avtalet,
- b) att utveckla nödvändiga tekniska och administrativa planer samt driftsplaner för genomförandet av detta avtal,
- c) att genomföra de bestämmelser i artikel 6 som kräver rådets medverkan,
- d) att utarbeta, beakta och anta tekniska specifikationer för systemets komponenter såväl i rymden som på marken och för dess nödsändare samt anta teknisk dokumentation och manualer för handhavandet av COSPAS-

Article 9

Functions of the Council

The Council shall carry out the relevant policies and coordinate the activities of the Parties. The functions of the Council shall include:

- (a) overseeing the implementation of this Agreement;
- (b) the development of the necessary technical, administrative and operational plans for the implementation of the present Agreement;
- (c) the implementation of those provisions of Article 6 requiring Council action;
- (d) the preparation, consideration and adoption of technical specifications for the System space and ground facilities and radiobeacons, as well as the adoption of COSPAS-SARSAT technical and operational

(Översättning)

SARSAT,

e) att säkerställa interaktion och samarbete med Internationella civila luftfartsorganisationen, Internationella teleunionen, Internationella sjöfartsorganisationen och andra internationella organisationer i syfte att samordna tekniska frågor,

f) att ombesörja administrativ, operativ och teknisk samordning med tillhandahållarna av marksegment och med brukarstaterna, inbegripet antagandet av förfaranden för typgodkännande eller bemyndigande för marksegmentsutrustning och nödsändare,

g) att bedöma behovet av teknisk och operativ förbättring av systemet, inbegripet sådana förbättringar som avser parternas bidrag och sådana som skulle medföra bidrag från en stat som inte är part i detta avtal,

h) att upprätta ett system för utbyte av lämplig teknisk och operativ information,

i) att fatta beslut i frågor som rör de gemensamma förbindelserna med en stat som inte är part i detta avtal samt med internationella organisationer,

j) att leda sekretariatets verksamhet,

k) att organisera och samordna övningar, försök och studier som krävs för att utvärdera hur systemet fungerar,

l) andra frågor som avser driften av systemets rymd- och marksegment och nödsändare som rådet beslutar skall ligga inom dess område.

documentation;

(e) ensuring interaction and cooperation with the International Civil Aviation Organization, the International Telecommunication Union, the International Maritime Organization and other international organizations for the purpose of coordinating technical matters;

(f) the provision of administrative, operational and technical coordination with Ground Segment Providers and User States, including the adoption of procedures for type approval or commissioning of Ground Segment equipment and radiobeacons;

(g) the assessment of the need for technical and operational enhancements of the System, including those relating to contributions of the Parties and those which would entail contributions by States non-Parties to this Agreement;

(h) the establishment of mechanisms for exchange of appropriate technical and operational information;

(i) taking decisions upon matters of joint relations with States non-Parties to this Agreement, as well as international organizations;

(j) the direction of Secretariat activities;

(k) the organization and coordination of exercises, trials and studies that are necessary to assess the performance of the System; and

(l) other matters regarding operation of the System's Space and Ground Segments and radiobeacons that the Council agrees shall fall within its purview.

Artikel 10

Sekretariatet

10.1 Sekretariatet skall vara programmets ständiga administrativa organ och skall bistå rådet vid genomförandet av dess uppgifter.

10.2 Sekretariatet skall ledas av en chef för sekretariatet som utses i enlighet med de förfaranden som rådet har godkänt.

10.3 Sekretariatet skall få sina instruktioner från rådet för att utföra sina uppgifter, vilka innefattar

a) konferensservice vid rådets och dess bi-

Article 10

The Secretariat

10.1 The Secretariat shall be the permanent administrative organ for the Programme and shall assist the Council in the implementation of its functions.

10.2 The Secretariat shall be managed by a Head of Secretariat, appointed pursuant to procedures approved by the Council.

10.3 The Secretariat shall take direction from the Council in the performance of its functions, which include:

(a) conference services for the meetings of

trädande organs sammanträden,

b) administrativ service rörande allmän korrespondens, systemdokumentation och reklam,

c) teknisk service, inbegripet utarbetande av rapporter enligt rådets anvisningar,

d) förbindelser med tillhandahållarna av marksegment, brukarstater och internationella organisationer, och

e) all annan service som rådet kan kräva för att detta avtal skall kunna genomföras.

the Council and of its subsidiary organs;

(b) administrative services concerning general correspondence, system documentation and promotional materials;

(c) technical services including the preparation of reports as instructed by the Council;

(d) liaison with Ground Segment Providers, User States and international organizations; and

(e) such other services as may be required by the Council for the implementation of this Agreement.

Artikel 11

Tillhandahållare av marksegment

11.1 Varje stat som avser att anordna och driva marksegmentsutrustning skall meddela rådet sin avsikt att göra detta och skall

a) iaktta de tekniska specifikationer och driftsförfaranden som rådet har beslutat om i syfte att säkerställa att systemet fungerar på rätt sätt,

b) sträva att enligt de förfaranden som överenskommits med rådet till behöriga räddningsmyndigheter vidarebefordra nödsignaler och positionsdata som mottagits genom COSPAS-SARSAT-rymdsegmentet,

c) i enlighet med vad som överenskommits med rådet tillhandahålla lämpliga funktionsparametrar för att bekräfta att dess marksegmentsutrustning är kompatibel med systemet,

d) utse en organisation som skall utföra statens skyldigheter enligt denna artikel,

e) delta i lämpliga programsammanträden, sammankallade av rådet, på de villkor som rådet har beslutat, i syfte att lösa relevanta administrativa, operativa och tekniska frågor,

f) intyga att den inte kommer att ställa några krav på eller vidta rättsliga åtgärder mot parter för kroppsskada, skada eller ekonomisk skada som härrör från att åtgärder har vidtagits, eller inte har vidtagits, i enlighet med detta avtal,

Article 11

Ground Segment Providers

11.1 Any State planning to establish and operate Ground Segment equipment shall advise the Council of its intention to do so and shall:

(a) adhere to the technical specifications and operating procedures set by the Council for the purpose of ensuring adequate system performance;

(b) endeavour to deliver, in accordance with procedures agreed with the Council, distress alert and location information received through the COSPAS-SARSAT Space Segment to appropriate search and rescue authorities;

(c) provide, as agreed with the Council, appropriate performance data in order to confirm compatibility of its Ground Segment equipment with the System;

(d) designate an organization to carry out its responsibilities pursuant to this Article;

(e) participate in appropriate meetings of the Programme, convened by the Council, on terms and conditions determined by the Council, with a view to resolving relevant administrative, operational and technical issues;

(f) confirm that it will not make any claims or bring actions against the Parties for injury, damages or financial losses arising out of activities, or lack thereof, pursuant to this Agreement;

(Översättning)

g) iaktta bestämmelserna i artikel 12 i samband med statens bruk av systemet,

h) uppfylla varje annat krav som kan överenskommas med rådet.

11.2 Varje stat som önskar bli tillhandahållare av marksegment skall formellt underrätta depositarien om att den godtagit skyldigheterna enligt artikel 11.1, och depositarien skall meddela parterna detta. Sådan underrättelse skall ske i form av ett standardavtal och skall innefatta de villkor för deltagande i systemet som dessförinnan har överenskommit med rådet i enlighet med artikel 11.1.

(g) adhere to the provisions of Article 12 in relation to its use of the System; and

(h) fulfill any other requirement as may be agreed with the Council.

11.2 Any such State wishing to become a Ground Segment Provider shall notify formal acceptance of its obligations pursuant to Article 11.1 to the Depositary which shall inform the Parties. Such notification shall be in the form of a standard letter and shall include the conditions of participation in the System previously agreed with the Council pursuant to Article 11.1.

Artikel 12

Brukarstater

12.1 Varje stat får använda systemet både genom att ta emot larm och positionsdata från COSPAS-SARSAT och genom att tillåta bruk av nödsändare.

12.2 Varje sådan stat som önskar bli brukarstat skall påta sig vissa skyldigheter, inbegripet

a) att underrätta rådet eller behörig internationell organisation om sin eller sina kontaktpunkter för nödsignaler,

b) att inom ramen för systemet använda nödsändare, vilkas egenskaper skall överensstämma med tillämpliga bestämmelser i Internationella teleunionens och COSPAS-SARSAT:s specifikationer,

c) att, när så är tillämpligt, föra ett register över nödsändare,

d) att skyndsamt och på ett icke-diskriminerande sätt utbyta COSPAS-SARSAT-data, enligt de förfaranden som har överenskommit med rådet,

e) att intyga att den inte kommer att ställa några krav på eller vidta rättsliga åtgärder mot parterna för kroppsskada, skada eller ekonomisk skada som härrör från att åtgärder har vidtagits, eller inte har vidtagits, i enlighet med detta avtal,

f) att när så krävs delta i lämpliga programsammanträden, sammankallade av rådet, på de villkor som rådet har beslutat, i syfte att lösa relevanta administrativa, operativa och tekniska frågor, och

Article 12

User States

12.1 Any State may utilize the System both through the reception of COSPAS-SARSAT alert and location data and through the deployment of radiobeacons.

12.2 Any such State wishing to become a User State shall assume certain responsibilities including:

(a) to advise the Council or the competent international organization of its point or points of contact for distress alert purposes;

(b) to make use of radiobeacons for operation in the System, the characteristics of which comply with appropriate provisions of the International Telecommunication Union and COSPAS-SARSAT specifications;

(c) to maintain, as applicable, a radiobeacon register;

(d) to exchange COSPAS-SARSAT data in a timely and non-discriminatory manner, in accordance with procedures agreed with the Council;

(e) to confirm that it will not make any claims or bring actions against the Parties for injury, damages or financial losses arising out of activities, or lack thereof, pursuant to this Agreement;

(f) to participate as necessary in appropriate meetings of the Programme, convened by the Council, on terms and conditions determined by the Council, with a view to resolving relevant administrative, operational and technical issues; and

g) att uppfylla alla andra krav som kan överenskommas med rådet.

12.3 Brukarstater skall formellt underrätta depositarien om att de godtar skyldigheterna enligt artikel 12.2, och depositarien skall meddela parterna detta. Underrättelsen skall ske i form av ett standardavtal och skall inbegripa de villkor för deltagande i systemet som dessförinnan överenskommits med rådet i enlighet med artikel 12.2.

(g) to fulfill any other requirement as may be agreed with the Council.

12.3 User States shall notify formal acceptance of their obligations under Article 12.2 to the Depositary which shall inform the Parties. Such notification shall be in the form of a standard letter and shall include the conditions of participation in the System previously agreed with the Council pursuant to Article 12.2.

Artikel 13

Förhållande till internationella organisationer

13.1 För att främja genomförandet av detta avtal skall parterna, som verkar genom rådet, samarbeta med Internationella civila luftfartsorganisationen, Internationella teleunionen och Internationella sjöfartsorganisationen samt med andra internationella organisationer i frågor av gemensamt intresse. Parterna skall beakta dessa internationella organisationers relevanta resolutioner, standarder och rekommendationer.

13.2 Samarbetet kan formaliseras mellan dessa organisationer och parterna.

Artikel 14

Skyldigheter

14.1 Parterna skall inte ställa några krav på eller vidta rättsliga åtgärder mot varandra för kroppsskada, skada eller ekonomisk skada som härrör från att åtgärder har vidtagits i enlighet med detta avtal.

14.2 Parterna påtar sig inte någon skyldighet gentemot brukare av systemet eller tredje part, särskilt vad beträffar krav som gäller kroppsskada, skada eller ekonomisk skada som kan härröra från användningen av systemet. Parterna skall samarbeta i syfte att skydda sig från varje sådant eventuellt krav.

Artikel 15

Tvistlösning

Article 13

Relationship with International Organizations

13.1 To promote implementation of this Agreement, the Parties, acting through the Council, shall cooperate with the International Civil Aviation Organization, the International Telecommunication Union and the International Maritime Organization, as well as with other international organizations, on matters of common interest. The Parties shall take into account the relevant resolutions, standards and recommendations of these international organizations.

13.2 This cooperation may be formalized between these Organizations and the Parties.

Article 14

Liability

14.1 The Parties shall not make any claims or bring actions against each other for injury, damages or financial losses arising out of activities, or lack thereof, pursuant to this Agreement.

14.2 The Parties accept no liability towards users of the System or any third party, particularly as regards any claims for injury, damages or financial losses that may arise from the use of the System. Parties will cooperate with a view to protecting themselves from any such potential claims.

Article 15

Settlement of disputes

(Översättning)

15.1 Varje tvist rörande tolkningen eller genomförandet av detta avtal skall lösas genom förhandlingar mellan de berörda parterna.

15.2 Om en lösning inte kan nås genom sådana förhandlingar, får tvisten hänskjutas till skiljedomsförfarande, om de berörda parterna kommer överens om detta.

15.1 Any dispute concerning the interpretation or implementation of this Agreement should be settled by negotiations between or among the Parties concerned.

15.2 If a settlement cannot be reached by such negotiations, the dispute may, if the affected Parties so agree, be referred to arbitration.

Artikel 16

Anslutning

16.1 Detta avtal skall stå öppet för anslutning av varje stat som samtycker till att bidra med minst en grundenhet till rymdsegmentet och är beredd att påta sig de skyldigheter som åligger en part i enlighet med detta avtal.

16.2 När en stat ansluter sig till detta avtal och påtar sig skyldigheten att bidra med en grundenhet till det befintliga rymdsegmentet, antingen enligt artikel 3.1 eller med de förbättringar som anges i artikel 3.2, skall den komma överens om detta med den part som vid tillfället tillhandahåller den grundenheten samt i samråd med de övriga parterna.

16.3 När en stat ansluter sig till detta avtal och påtar sig skyldigheten att bidra med en kompletterande grundenhet som i sig utgör en förbättring av rymdsegmentet, skall den göra det efter godkännande av samtliga parter efter det att rådet i enlighet med artikel 3.2 har beslutat att en sådan förbättring krävs.

16.4 När kraven i artikel 16.2 eller 16.3, vilkendera som är tillämplig, har tillgodosetts och staten har underrättats, får denna stat ansluta sig genom att deponera sitt anslutningsinstrument hos depositarien.

16.5 Detta avtal träder i kraft för den anslutande staten den dag då anslutningsinstrumentet deponeras hos depositarien.

Article 16

Accession

16.1 This Agreement shall be open for accession by any State that agrees to contribute a minimum of one basic unit to the Space Segment, and is prepared to assume the responsibilities of a Party pursuant to this Agreement.

16.2 Where a State is to accede to this Agreement and assume responsibility for the contribution of a basic unit of the existing Space Segment, either as described in Article 3.1 or as enhanced pursuant to Article 3.2, it shall do so in agreement with the Party currently providing that basic unit and in consultation with the other Parties.

16.3 Where a State is to accede to this Agreement and assume responsibility for the contribution of an additional basic unit which itself constitutes an enhancement of the Space Segment, it shall do so with the agreement of all Parties following a decision of the Council pursuant to Article 3.2 that such enhancement is required.

16.4 Where the requirements of Article 16.2 or 16.3, as appropriate, have been satisfied and the State so notified, such State may accede by depositing its instrument of accession with the Depositary.

16.5 This Agreement shall enter into force for the acceding State on the date of deposit of the instrument of accession with the Depositary.

Artikel 17

Frånträde

17.1 En part får frånträda detta avtal.

Article 17

Withdrawal

17.1 A Party may withdraw from this

17.2 En part som avser att frånträda skall underrätta depositarien om detta. Frånträdet träder i kraft ett år från den dag då depositarien mottog underrättelsen eller den senare dag som parterna kommer överens om.

17.3 En part som avser att frånträda detta avtal skall söka säkerställa kontinuitet i sitt aktuella bidrag till rymdsegmentet och skall, i detta syfte, samråda med de andra parterna för att besluta om ändringar i sina respektive skyldigheter.

Artikel 18

Ändringar

18.1 Parterna får föreslå ändringar i detta avtal.

18.2 En föreslagen ändring skall vara rådet tillhanda nittio dagar i förväg för att kunna behandlas vid rådets nästa möte. Rådet skall behandla den föreslagna ändringen vid det mötet och ge en rekommendation till parterna om den föreslagna ändringen.

18.3 Ändringen träder i kraft sextio dagar från den dag då depositarien har mottagit meddelande om godtagande från samtliga parter.

18.4 Depositarien skall omedelbart underrätta alla parter om mottagandet av underrättelserna om godtagande av ändringar samt när ändringarna träder i kraft.

Artikel 19

Depositarie

19.1 Internationella civila luftfartsorganisationens generalsekreterare och Internationella sjöfartsorganisationens generalsekreterare skall vara depositarier för detta avtal.

19.2 Depositarien skall omedelbart meddela alla parter i detta avtal om dagen för varje

Agreement.

17.2 A Party intending to withdraw shall notify the Depositary to that effect. Such withdrawal shall take effect one year after the date of receipt of notification by the Depositary, or at a later date to be agreed by the Parties.

17.3 A Party intending to withdraw from this Agreement shall endeavour to ensure continuity of its existing contribution to the Space Segment and, in that respect, shall consult with the other Parties to determine adjustments in their respective responsibilities.

Article 18

Amendments

18.1 Amendments to this Agreement may be proposed by any Party.

18.2 Ninety days notice is required before consideration of a proposed amendment by the Council at its next meeting. The Council shall consider the proposed amendment at that meeting and make recommendation to the Parties concerning such proposed amendment.

18.3 The amendment shall enter into force sixty days after the Depositary has received notification of acceptance from all the Parties.

18.4 The Depositary shall promptly notify all the Parties of the receipt of notifications of acceptance of amendments and of the entry into force of amendments.

Article 19

Depositary

19.1 The Depositaries of this Agreement shall be the Secretary-General of the International Civil Aviation Organization and the Secretary-General of the International Maritime Organization.

19.2 The Depositary shall promptly inform all the Parties to this Agreement of the date

(Översättning)

undertecknande, dagen för deponering av varje ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument, dagen för detta avtals ikraftträdande samt om mottagandet av andra underrättelser.

19.3 Detta avtal skall registreras hos Förenta nationernas sekretariat i enlighet med artikel 102 i Förenta nationernas stadga.

Artikel 20

Ikraftträdande och giltighetstid

20.1 Detta avtal skall stå öppet för undertecknande av Kanada, Republiken Frankrike, Amerikas förenta stater och De Socialistiska Rådsrepublikernas Union. Undertecknande får göras utan förbehåll för ratifikation, godtagande eller godkännande eller får åtföljas av en förklaring om att undertecknandet görs med förbehåll för ratifikation, godtagande eller godkännande.

20.2 Detta avtal träder i kraft för Kanada, Republiken Frankrike, Amerikas förenta stater och De Socialistiska Rådsrepublikernas Union sextio dagar från den dag då dessa fyra stater antingen undertecknade avtalet utan förbehåll för ratifikation, godtagande eller godkännande eller deponerade ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument hos depositarien.

20.3 När detta avtal träder i kraft, skall parterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att samförståndsavtalet, som undertecknades den 5 oktober 1984 och trädde i kraft den 8 juli 1985, mellan De Socialistiska Rådsrepublikernas Unions ministerium för handelsflottan, the National Oceanic and Atmospheric Administration i Amerikas förenta stater, Kanadas försvarsministerium och Centre National d'Études Spatiales i Frankrike om samarbete inom COSPAS-SARSAT satellitsystem för eftersök och räddning upphör att gälla.

20.4 Detta avtal skall förbli i kraft under en period om femton år från den dag det trädde i kraft och skall förlängas automatiskt för ytterligare perioder om fem år.

of each signature, of the date of deposit of each instrument of ratification, acceptance, approval or accession, of the date of entry into force of this Agreement, and of the receipt of other notifications.

19.3 This Agreement shall be registered with the United Nations Secretariat in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

Article 20

Entry into force and duration

20.1 This Agreement shall be open for signature by Canada, the Republic of France, the United States of America and the Union of Soviet Socialist Republics. Signature may be made not subject to ratification, acceptance or approval, or may be accompanied by a declaration that it is subject to ratification, acceptance or approval.

20.2 This Agreement shall enter into force for Canada, the Republic of France, the United States of America and the Union of Soviet Socialist Republics on the sixtieth day following the date on which these four States have either signed the Agreement not subject to ratification, acceptance or approval, or have deposited instruments of ratification, acceptance or approval with the Depositary.

20.3 Upon entry into force of this Agreement, the Parties shall take the necessary measures in order to ensure that the Memorandum of Understanding, which was signed 5 October 1984 and came into effect 8 July 1985, among the Ministry of Merchant Marine of the Union of Soviet Socialist Republics, the National Oceanic and Atmospheric Administration of the United States of America, the Department of National Defence of Canada and the Centre National d'Études Spatiales of France concerning Cooperation in the COSPAS-SARSAT Search and Rescue Satellite System, ceases to be in effect.

20.4 This Agreement shall remain in force for a period of fifteen years from the date on which it enters into force and shall be extended automatically for successive periods of five years.

Till bekräftelse härav har undertecknade undertecknat detta avtal.

Upprättat i Paris den 1 juli 1988, på engelska, franska och ryska språken, varvid alla texterna är lika giltiga, i två exemplar som har deponerats hos Internationella civila luftfartsorganisationens generalsekreterare respektive Internationella sjöfartsorganisationens generalsekreterare. Bestyrkta kopior av avtalet skall översändas till parterna av depositarien.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned have signed this Agreement.

DONE AT PARIS this first day of July one thousand nine hundred and eighty-eight, in the English, French and Russian languages, all texts being equally authentic, in two originals deposited with the Secretary-General of the International Civil Aviation Organization and the Secretary-General of the International Maritime Organization respectively. Certified copies of the Agreement shall be transmitted by the Depositary to the Parties.

STANDARDAVTAL OM UNDERRÄTTELSE OM ANSLUTNING TILL INTERNATIONELLA COSPAS-SARSAT PROGRAMMET SOM BRUKARSTAT

Signatären till detta avtal om underrättelse,

som uppmärksammar det framgångsrika genomförandet av COSPAS-SARSAT satellitsystem för eftersök och räddning, som är upprättat och drivs enligt villkoren i Internationella COSPAS-SARSAT-programavtalet mellan Kanada, Republiken Frankrike, De Socialistiska Rådsrepublikernas Union och Amerikas förenta stater, som undertecknades den 1 juli 1988 och trädde i kraft den 30 augusti 1988,

uppmärksammar att Ryska federationen den 6 januari 1992 officiellt meddelade en av COSPAS-SARSAT-programavtalets depositarier att landet förbehåller sig det forna Socialistiska Rådsrepublikernas Förbunds alla rättigheter och skyldigheter, som hänför sig till COSPAS-SARSAT-programmet,

som uppmärksammar det åtagande parterna i Internationella COSPAS-SARSAT-programavtalet har gjort för att säkerställa en bestående drift av COSPAS-SARSAT-systemet och säkerställa alla staters tillgång till systemet på en icke-diskriminerande grundval och utan kostnad för slutanvändare i nöd,

som beaktar bestämmelserna i Internationella COSPAS-SARSAT-programavtalet om

LETTER OF NOTIFICATION OF ASSOCIATION WITH THE INTERNATIONAL COSPAS-SARSAT PROGRAMME AS A USER STATE

THE SIGNATORY OF THIS LETTER OF NOTIFICATION:

NOTING the successful implementation of the COSPAS-SARSAT Search and Rescue Satellite System established and operated under the terms of the International COSPAS-SARSAT Programme Agreement between Canada, the Republic of France, the Union of Soviet Socialist Republics and the United States of America, which was signed on 1 July 1988 and entered into force on 30 August 1988;

NOTING that the Russian Federation formally notified one of the Depositaries of the International COSPAS-SARSAT Programme Agreement on 6 January 1992 that it was maintaining all rights and obligations of the former Union of Soviet Socialist Republics in the International COSPAS-SARSAT Programme;

NOTING the commitment of the Parties to the International COSPAS-SARSAT Programme Agreement to assure the long term operation of the COSPAS-SARSAT System and access to this System to all States on a non-discriminatory basis, and free of charge to the end-user in distress;

CONSIDERING the provisions of the International COSPAS-SARSAT Programme

(Översättning)

hur stater som inte är parter i avtalet om COSPAS-SARSAT-systemet kan delta som brukarstater,

som önskar stärka det nära internationella samarbetet i denna humanitära strävan,

som är medvetna om Internationella sjöfartsorganisationens beslut att upprätta ett världsomspännande nöd- och säkerhetsystem för sjöfarten samt om Internationella civila luftfartsorganisationens och Internationella teleunionens skyldigheter inom deras respektive områden,

som är övertygad om att ett världsomspännande satellitsystem för ett nöd- och säkerhetsystem för sjöfarten, flyget samt personer på land, vilket ger larm och anger de nödställdas position, är viktigt för att eftersök och räddningsarbete skall kunna bedrivas effektivt,

som erkänner att det därför är önskvärt att de stater som inte är parter i Internationella COSPAS-SARSAT-programavtalet samarbetar med parterna i det avtalet och med andra stater, på en icke-diskriminerande grundval, vid anordnandet och driften av COSPAS-SARSATmarksegmentsutrustning samt användningen av COSPAS-SARSAT-systemet till stöd för eftersök och räddningsarbete,

samttycker till följande.

1

Definitioner

- avtalet: Internationella COSPAS-SARSATprogramavtalet,
- COSPAS-SARSAT-parter: parter i avtalet,
- programmet: den verksamhet som COSPAS-SARSAT-parterna enligt villkoren i avtalet bedriver för att tillhandahålla, driva och samordna COSPAS-SARSAT-systemet enligt avtalet,
- systemet: COSPAS-SARSAT-systemet, bestående av ett rymdsegment, ett marksegment och nödsändare, i enlighet med bestämmelserna i artikel 3 i avtalet, och inbegripet marksegmentsutrustning och nödsändare som tillhandahålls av tillhandahållarna av

Agreement concerning participation of States non-Parties to the Agreement in the COSPAS-SARSAT System as User States;

DESIRING to strengthen the close international co-operation in this humanitarian endeavour;

AWARE of the International Maritime Organization's decision to establish a Global Maritime Distress and Safety System, as well as the responsibilities of the International Civil Aviation Organization and the International Telecommunication Union in their respective fields;

CONVINCED that a world-wide satellite system to provide alert and location services for maritime, aviation and terrestrial distress and safety is important for the efficient operation of search and rescue;

RECOGNIZING that it is therefore desirable that States non-Parties to the International COSPAS-SARSAT Programme Agreement cooperate with the Parties to this Agreement and with other States, on a non-discriminatory basis, in the establishment and operation of COSPAS-SARSAT Ground Segment equipment and in the use of the COSPAS-SARSAT System in support of search and rescue operations,

AGREES AS FOLLOWS:

1

Definitions

- "Agreement" means the International COSPAS-SARSAT Programme Agreement;
- "COSPAS-SARSAT Parties" means the Parties to the Agreement;
- "Programme" means those activities carried out by the COSPAS-SARSAT Parties under the terms of the Agreement, to provide, operate and co-ordinate the COSPAS-SARSAT System in accordance with the Agreement;
- "System" means the COSPAS-SARSAT System comprising a Space Segment, a Ground Segment and Radiobeacons, all as described in Article 3 of the Agreement, and including Ground Segment equipment and Radiobeacons provided by Ground Segment

marksegment och brukarstater enligt villkoren i avtalet,

- rådet: det råd som inrättats enligt avtalet,

- sekretariatet: det sekretariat som inrättats enligt avtalet,

- tillhandahållare av marksegment: varje stat som anordnar och driver marksegmentsutrustning och använder systemet enligt villkoren i avtalet,

- brukarstat: varje stat som använder systemet enligt villkoren i avtalet,

- myndighet: en organisation som utsetts av tillhandahållare av marksegment eller en brukarstat i syfte att genomföra skyldigheterna i samband med sin anslutning till programmet,

- signatär: en stat som enligt villkoren i detta avtal underrättar en av avtalets depositarier om sin anslutning till programmet som brukarstat.

2

Omfattningen av och syftet med signatärens anslutning till programmet

2.1 Syftet med signatärens anslutning till programmet är att

a) genom att utnyttja systemet i enlighet med de standarder och regler som utarbetats för programmet stödda Internationella sjöfartsorganisationens och Internationella civila luftfartsorganisationens syften med eftersök och räddning, och

b) samarbeta med andra internationella myndigheter och relevanta internationella organisationer vad gäller driften och samordningen av systemet.

2.2 För att genomföra dessa syften skall signatären ansluta sig till programmet som brukarstat och använda systemet till stöd för eftersök och räddningsinsatser genom att ta emot larm och positionsdata från COSPAS-SARSAT och genom att tillåta bruk av nödsändare.

2.3 Signatären godtar att inga bestämmelser i detta avtal om underrättelse skall medföra andra skyldigheter för COSPAS-SARSAT-parterna utöver vad som anges i villkoren i avtalet.

Providers and User States under the terms of the Agreement;

- "Council" means the Council established pursuant to the Agreement;

- "Secretariat" means the Secretariat established pursuant to the Agreement;

- "Ground Segment Provider" means any State which establishes and operates Ground Segment equipment and avails itself of the System, under the terms of the Agreement;

- "User State" means any State that avails itself of the System under the terms of the Agreement;

- "Agency" means an organization designated by a Ground Segment Provider or a User State for the purpose of implementing its responsibilities in its association with the Programme;

- "Signatory" means the State which, under the terms of this letter, notifies one of the Depositaries of the Agreement of its association with the Programme as a User State.

2

Scope and objectives of Signatory's association with the Programme

2.1 The Objectives of the Signatory's association with the Programme are to:

a) Support, by utilizing the System in conformity with the standards and procedures established for the Programme, the objectives of the International Maritime Organization and the International Civil Aviation Organization, concerning search and rescue; and

b) Cooperate with other national authorities and relevant international organizations in the operation and co-ordination of the System.

2.2 In order to implement these objectives, the Signatory shall associate itself with the Programme as a User State and shall utilize the System in support of search and rescue operations through the reception of COSPAS-SARSAT alert and location data and through the deployment of Radiobeacons.

2.3 The Signatory accepts that no provision in this letter of notification shall commit the COSPAS-SARSAT Parties beyond the terms of the Agreement.

(Översättning)

3

Förklaring om signatärens skyldigheter

3.1 Enligt bestämmelserna i avtalet om brukarstaters anslutning till programmet skall signatären påta sig följande skyldigheter:

a) Att underrätta rådet eller behörig internationell organisation om sin kontaktpunkt för nödsignaler.

b) Att använda nödsändare för drift inom systemet, vilkas egenskaper skall överensstämma med tillämpliga bestämmelser i Internationella teleunionens och COSPAS-SARSAT:s specifikationer.

c) Att när så är tillämpligt föra ett register över nödsändare.

d) Att skyndsamt och på ett icke-diskriminerande sätt utbyta COSPAS-SARSAT-data enligt de förfaranden som överenskommit med rådet.

e) Att när så krävs delta i lämpliga programsammanträden, sammankallade av rådet, inbegripet öppna sammanträden i rådet och dess biträdande organ, i syfte att lösa relevanta administrativa, operativa och tekniska frågor.

f) Att uppfylla alla andra krav som kan överenskommas med rådet.

3.2 Denna underrättelse skall inte tolkas så att den medför att en signatär åläggs någon skyldighet utöver vad som anges i villkoren eller åläggs ändringar i gällande skyldigheter, utan att signatären i förväg har givit sitt samtycke, och signatären skall inte tvingas att utföra någon ny skyldighet före den tidsperiod som överenskommit med rådet.

4

Myndighet och signatärens ombud vid programsammanträden

4.1 Signatären konstaterar att den, efter att ha uppfyllt kraven i artikel 12 i avtalet, har rätt att delta i rådets och dess biträdande organs öppna sammanträden, ta emot all relevant dokumentation som hänför sig till dessa

3

Statement of Signatory's responsibilities

3.1 In accordance with provisions of the Agreement concerning the association of User States with the Programme, the Signatory shall assume the following responsibilities:

a) to advise the Council or the competent international organization of its point of contact for distress alert purposes;

b) to make use of radiobeacons for operation in the System, the characteristics of which comply with appropriate provisions of the International Telecommunication Union and COSPAS-SARSAT Specifications;

c) to maintain, as applicable, a radiobeacon register;

d) to exchange COSPAS-SARSAT data in a timely and non-discriminatory manner, in accordance with procedures agreed with the Council;

e) to participate as necessary in appropriate meetings of the Programme convened by the Council, including open meetings of the Council and its subsidiary organs, with a view to resolving relevant administrative, operational and technical issues; and

f) to fulfil any other requirement as may be agreed with the Council.

3.2 This notification shall not be interpreted as committing the Signatory to any obligation beyond the terms of this letter, or modifications to any existing obligation, without its prior consent and the Signatory shall not be required to carry out any new responsibility, before a period of time agreed with the Council.

4

Agency and representation of the Signatory in the meetings of the Programme

4.1 The Signatory notes that, having met the requirements of Article 12 of the Agreement, it is entitled to attend open meetings of the Council and its subsidiary organs, receive all the relevant documents pertaining to these

sammanträden, inkomma med handlingar, föreslå punkter på dagordningen och delta i överläggningarna.

4.2 Signatären skall utse en myndighet som skall ansvara för genomförandet av dess anslutning till programmet i enlighet med punkterna 2 och 3 i detta avtal om underrättelse.

4.3 Signatären skall genom sekretariatet underrätta COSPAS-SARSAT-parterna om den myndighet den har utsett och om det ombud den representeras av vid programsammanträdena, sammankallade av rådet, till vilka brukarstater inbjuds att delta.

4.4 Signatären skall genom sekretariatet underrätta COSPAS-SARSAT-parterna om varje senare ändring om utsedd myndighet och utsett ombud.

4.5 Signatären godtar att dess ombuds deltagande i programsammanträdena skall ske i enlighet med tillämpliga bestämmelser i Internationella COSPAS-SARSAT-programavtalet och den av rådet antagna tillämpliga arbetsordningen.

5

Ansvar

5.1 Signatären godtar att parterna och andra stater som är anslutna till programmet inte får ställa något krav eller vidta rättsliga åtgärder gentemot varandra för kroppsskada, skada eller ekonomisk skada som härrör från att åtgärder har vidtagits, eller inte har vidtagits, i enlighet med dess anslutning till programmet eller dess användning av systemet.

5.2 Signatären påtar sig inte något ansvar gentemot brukare av systemet, inbegripet parterna i COSPAS-SARSAT, tillhandahållare av marksegment och brukarstater, eller tredje part, särskilt vad avser krav med anledning av kroppsskada, skada eller ekonomisk skada som kan härröra från deras bruk av systemet eller från signatärens anslutning till programmet. Signatären skall samarbeta med COSPAS-SARSAT-parterna, tillhandahållarna av marksegment och brukarstaterna i syfte att skydda sig mot sådana eventuella krav.

meetings, submit papers, propose agenda items and participate in the discussions.

4.2 The Signatory shall designate an Agency which shall be responsible for the implementation of its association with the Programme in accordance with paragraphs 2 and 3 of this letter of notification.

4.3 The Signatory shall inform the COSPAS-SARSAT Parties, through the Secretariat, of its designated Agency and of its representative in the meetings of the Programme convened by the Council, in which User States are invited to participate.

4.4 The Signatory shall inform the COSPAS-SARSAT Parties, through the Secretariat, of any subsequent changes of its designated Agency and representative.

4.5 The Signatory accepts that the participation of its representative in the meetings of the Programme shall be in accordance with the applicable provisions of the International COSPAS-SARSAT Programme Agreement and the applicable rules of procedure adopted by the Council.

5

Liability

5.1 The Signatory accepts that the Parties and other States associated with the Programme shall not make any claim or bring actions against each other for injury, damage or financial losses arising out of activities, or lack thereof, pursuant to its association with the Programme or its use of the System.

5.2 The Signatory accepts no liability towards users of the System, including COSPAS-SARSAT Parties, Ground Segment Providers and User States, or any third party, particularly as regards any claims for injury, damages or financial losses that may arise from their use of the System or from the Signatory's association with the Programme. The Signatory will cooperate with COSPAS-SARSAT Parties, Ground Segment Providers and User States with a view to protecting themselves from any such potential claims.

(Översättning)

6

Ekonomiska frågor

6.1 Signatären skall i enlighet med sitt inhemska finansieringsförfarande och med förbehåll för att beviljade medel finns vara fullt ansvarig för finansieringen av alla kostnader som har samband med dess bidrag till systemet enligt vad som anges i punkt 2 i detta avtal om underrättelse.

6.2 I enlighet med artikel 6 i avtalet är signatären beredd att till de allmänna kostnader som har samband med organisationen, administrationen och samordningen av programmet bidra med det årliga standardbelopp som rådet från tid till annan kommer överens om med stater som inte är parter och som är anslutna till programmet.

6.3 I enlighet med artikel 6 i avtalet ingår inte i de allmänna kostnader som avses i punkt 6.2 i detta avtal om underrättelse kostnader som har samband med mottagning och utsändning av nödlarmsdata genom COSPAS-SARSAT-rymdsegmentet och som tillhandahålls kostnadsfritt till alla stater som är COSPAS-SARSAT-parter.

7

Ikraftträdande och uppsägning

7.1 Signatärens anslutning till programmet som en brukarstat träder i kraft 30 dagar från den dag då en av depositarierna mottog detta avtal om underrättelse.

7.2 Signatären får ensidigt säga upp anslutningen till programmet genom att underrätta en av avtalets depositarier som sin avsikt att säga upp detta. Uppsägningen träder i kraft 180 dagar från den dag då detta avtals depositarie mottog underrättelsen. Signatären skall genom sekretariatet meddela COSPAS-SARSAT-parterna sin avsikt att ensidigt säga upp anslutningen.

7.3 Om avtalet inte sägs upp i enlighet med punkt 7.2 i detta avtal om underrättelse, godtar signatären att dess anslutning till pro-

6

Financial matters

6.1 The Signatory, in conformity with its domestic funding procedures and subject to the availability of appropriated funds, shall be fully responsible for financing all costs associated with its contribution to the System as defined in paragraphs 2 and 3 of this letter of notification.

6.2 In accordance with Article 6 of the Agreement, the Signatory is prepared to contribute the standard annual amount, determined from time to time by the Council in agreement with Non-Party States associated with the Programme, towards the common costs associated with the organization, administration and co-ordination of the Programme.

6.3 In accordance with Article 6 of the Agreement, common costs referred to in paragraph 6.2 of this letter of notification do not include any costs associated with the reception and transmission of distress alert data through the COSPAS-SARSAT Space Segment, which are provided by the COSPAS-SARSAT Parties free of charge to all States.

7

Entry into force and termination

7.1 The association of the Signatory with the Programme as a User State shall be effective 30 days after the date on which this letter of notification is received by one of the Depositaries of the Agreement.

7.2 The Signatory may terminate unilaterally its association with the Programme by notifying one of the Depositaries of the Agreement of its intent to do so. Such termination shall take effect 180 days after the date of receipt of the notification by this Depositary of the Agreement. The Signatory shall inform the COSPAS-SARSAT Parties through the Secretariat of its intent to terminate unilaterally its association.

7.3 The Signatory accepts that, unless terminated in accordance with paragraphs 7.2 of this letter of notification, its association with

grammet skall förbli i kraft till dess att avtalet upphör att gälla, i vilket fall signatärens anslutning till programmet upphör automatiskt.

7.4 Internationella civila luftfartsorganisationens generalsekreterare och Internationella sjöfartsorganisationens generalsekreterare är gemensamt depositarier för Internationella COSPAS-SARSAT-programavtalet; den depositarie som anges i detta avtal om underrättelse är generalsekreterare, som anmodas att meddela COSPAS-SARSAT-parterna och den andra depositarien dagen för mottagandet av denna och senare underrättelser från signatären och att till var och en av dem sända en kopia av denna och senare underrättelser från signatären.

Till bekräftelse härav har undertecknad, därtill vederbörligen befullmäktigad, undertecknat detta avtal om underrättelse.

Som skedde i
den
i ett original på engelska och
språken, varvid alla texter är lika giltiga, som sänts till
generalsekreterare.

För
.....
..... vägnar

the Programme shall remain effective until the Agreement ceases to be in force, in which case the Signatory's association with the Programme will be automatically terminated.

7.4 The Depositaries of the International COSPAS-SARSAT Programme Agreement are jointly the Secretary General of the International Civil Aviation Organization and the Secretary General of the International Maritime Organization; the Depositary referred to in this letter of notification is the Secretary General of who is requested to inform the COSPAS-SARSAT Parties and the other Depositary of the date of receipt of the present and subsequent notifications by the Signatory and to transmit to each of them one copy of the present and subsequent notifications by the Signatory.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, duly authorized, has signed this letter of notification.

DONE AT
this
in the English and
language(s), all texts being equally authentic, in one original sent to the Secretary General of
For
.....

*Bilagor
Parallelltext*

3.

Lag

om ändring av sjöräddningslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i sjöräddningslagen av den 30 november 2001 (1145/2001) 1 § 1 mom., 2—4 §, 5 § 2 mom., 8 och 9 §, 10 § 1 mom., 11 a §, i 14 § 2 mom. det inledande stycket samt 1—4 och 7—9 punkten, 15 §, 18 § 2 mom., 21 § 2 mom., 24 §, 25 § 2 mom., 27 § 1 mom. 5 och 6 punkten,

av dem 2 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1215/2003, 4 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1252/2005 och 959/2008, 11 a § sådan den lyder i nämnda lag 1215/2003 och 14 § 2 mom. 3 punkten sådan den lyder i nämnda lag 1252/2005, som följer:

Gällande lydelse

1 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på efterspaning och räddning av samt första hjälpen för människor som är i fara till havs och på skötseln av den radiokommunikation som har samband med kritiska lägen (*sjöräddningstjänst*). I denna lag föreskrivs vidare om de myndigheter som inom sjöfarten ansvarar för radiokommunikation i säkerhetssyfte, om krav på tillstånd för användning av vissa hjälpmedel för nödsignalering samt om sjuktransporter på basnivå på havsområden.

Föreslagen lydelse

1 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på efterspaning och räddning av människor som är i fara *inom Finlands sjöräddningstjänsts ansvarsregion, på den akutvård som ges dem* och på skötseln av den radiokommunikation som *hänför sig till* kritiska lägen (*sjöräddningstjänst*). I denna lag föreskrivs *dessutom* om de myndigheter som inom sjöfarten ansvarar för radiokommunikation i säkerhetssyfte, *om tillhandahållande av telemedicinsk rådgivning från läkare till fartyg, om maritim assistansservice*, om krav på tillstånd för användning av vissa hjälpmedel för nödsignalering samt *om akutvårdstjänsten på havsområden*.

2 §

Begrepp och definitioner

I denna lag avses med

1) *kritiskt läge*

a) en situation då det råder ovisshet om en människas säkerhet till havs eller då det annars är skäl att vidta åtgärder för att utreda ett eventuellt behov av undsättning,

2 §

Begrepp och definitioner

I denna lag avses med

1) *kritiskt läge*

a) en situation då det råder ovisshet om en människas säkerhet till havs eller då det annars är skäl att vidta åtgärder för att utreda ett eventuellt behov av undsättning,

b) en situation då det kan befaras att en människas säkerhet är i fara till havs eller då de åtgärder som vidtagits för att utreda ett behov av undsättning har varit resultatlösa,

c) en situation då det är uppenbart att en människa är i fara till havs och i behov av omedelbar hjälp,

2) *efterspanings- och räddningsenhet (Search and rescue unit, SRU)* ett fartyg eller ett luftfartyg som har manskap med utbildning för efterspanings- och räddningsuppdrag inom sjöräddningstjänsten och som är utrustat för sådana uppdrag,

3) *sjöräddningstjänstens ansvarsregion (Search and rescue region, SRR)* ett havsområde som omfattar Finlands territorialvatten, skärgården inom detta samt den del av det internationella havsområdet i direkt anslutning till territorialvattnet om vilken avtalats särskilt med grannstaterna,

4) *sjöräddningsdistrikt (Search and rescue sub-region, SRS)* ett delområde av sjöräddningstjänstens ansvarsregion som i regel omfattar en sjöbevakningssektions bevakningsområde och dessutom andra delar av sjöräddningstjänstens ansvarsområde i dess närhet enligt vad som närmare har avtalats eller föreskrivits, och där sjöbevakningssektionen i fråga svarar för sjöräddningstjänsten,

5) *sjöräddningscentral (Maritime rescue co-ordination centre, MRCC)* en sådan särskilt föreskriven ledningscentral vid en sjöbevakningssektion som är riksomfattande ledningscentral för Finlands sjöräddningstjänsts ansvarsregion och internationell förbindelse-länk för sjöräddningstjänsten i Finland samt som sköter det fortgående upprätthållandet av lednings- och kommunikationsberedskapen och ledningen av efterspanings- och räddningsverksamheten inom sitt sjöräddningsdistrikt,

6) *sjöräddningsundercentral (Maritime rescue sub-centre, MRSC)* en sådan särskilt föreskriven ledningscentral eller annan central vid en sjöbevakningssektion som självständigt eller underställd sjöräddningscentralen sköter det fortgående upprätthållandet av lednings- och kommunikationsberedskapen samt ledningen av efterspanings- och räddningsverksamheten inom sitt sjöräddningsdistrikts område eller inom något annat särskilt fastställt område,

b) en situation då det kan befaras att en människas säkerhet är i fara till havs eller då de åtgärder som vidtagits för att utreda ett behov av undsättning har varit resultatlösa,

c) en situation då det är uppenbart att en människa är i fara till havs och i behov av omedelbar hjälp,

2) *efterspanings- och räddningsenhet (Search and rescue unit, SRU)* ett fartyg eller ett luftfartyg som har manskap med utbildning för efterspanings- och räddningsuppdrag inom sjöräddningstjänsten och som är utrustat för sådana uppdrag,

3) *sjöräddningstjänstens ansvarsregion (Search and rescue region, SRR)* ett havsområde som omfattar Finlands territorialvatten, skärgården inom detta samt den del av det internationella havsområdet i direkt anslutning till territorialvattnet om vilken avtalats särskilt med grannstaterna,

4) *sjöräddningsdistrikt (Search and rescue sub-region, SRS)* ett delområde av sjöräddningstjänstens ansvarsregion som i regel omfattar en sjöbevakningssektions verksamhetsområde och dessutom andra delar av sjöräddningstjänstens ansvarsområde i dess närhet enligt vad som närmare har avtalats eller bestämts, och där sjöbevakningssektionen i fråga svarar för sjöräddningstjänsten,

5) *sjöräddningscentral (Maritime rescue co-ordination centre, MRCC)* en sådan särskilt utsedd ledningscentral vid en sjöbevakningssektion som är riksomfattande ledningscentral för Finlands sjöräddningstjänsts ansvarsregion och internationell förbindelse-länk för sjöräddningstjänsten i Finland samt som sköter det fortgående upprätthållandet av lednings- och kommunikationsberedskapen och ledningen av efterspanings- och räddningsverksamheten inom sitt sjöräddningsdistrikt,

6) *sjöräddningsundercentral (Maritime rescue sub-centre, MRSC)* en sådan särskilt utsedd ledningscentral eller annan central vid en sjöbevakningssektion som självständigt eller underställd sjöräddningscentralen sköter det fortgående upprätthållandet av lednings- och kommunikationsberedskapen samt ledningen av efterspanings- och räddningsverksamheten inom sitt sjöräddningsdistrikt eller inom något annat särskilt fastställt område,

7) *sjöräddningens ledningscentral en sjö-*

7) *sjöräddningsledare (Search and rescue mission co-ordinator, SMC)* en gränsbevakningsman som arbetar vid en sjöräddningscentral eller sjöräddningsundercentral och vars uppgift är att leda efterspanings- och räddningsverksamheten,

8) *ledare på olycksplatsen (On-scene co-ordinator, OSC)* en person vars uppgift är att, underställd sjöräddningsledaren, leda och samordna efterspanings- och räddningsverksamheten inom olycksområdet,

9) *koordinator för flygverksamheten (Aircraft co-ordinator, ACO)* en person vars uppgift är att, underställd sjöräddningsledaren, inom olycksområdet leda och samordna flygverksamheten inom efterspanings- och räddningsverksamheten,

10) *flertypsolycka* olycka eller kritiskt läge där fara utöver människoliv hotar miljön, ett fartyg, dess last eller annan egendom,

11) *sjuktransport på basnivå* vård och transport med tillräcklig beredskap att övervaka och ta hand om patienten så att hans eller hennes tillstånd under transporten inte oväntat försämras, och med möjligheter att påbörja enkla åtgärder som räddar livet,

12) *radiokommunikation i säkerhetssyfte* radiokommunikation för att skydda och rädda människoliv eller egendom.

räddningscentral eller en sjöräddningsundercentral,

8) *chef för sjöräddningstjänsten (Search and rescue co-ordinator, SC)* kommandören för sjöbevakningssektionen som ansvarar för sjöräddningstjänsten inom ett sjöräddningsdistrikt,

9) *sjöräddningsledare (Search and rescue mission co-ordinator, SMC)* en gränsbevakningsman som arbetar vid *sjöräddningens ledningscentral* och vars uppgift är att leda efterspanings- och räddningsverksamheten,

10) *ledare på olycksplatsen (On-scene co-ordinator, OSC)* en person vars uppgift är att, underställd sjöräddningsledaren, leda och samordna efterspanings- och räddningsverksamheten inom olycksområdet,

11) *koordinator för flygverksamheten (Aircraft co-ordinator, ACO)* en person vars uppgift är att, underställd sjöräddningsledaren, inom olycksområdet leda och samordna flygverksamheten inom efterspanings- och räddningsverksamheten,

12) *flertypsolycka* olycka eller kritiskt läge där fara utöver människoliv hotar miljön, ett fartyg, dess last eller annan egendom,

13) *akutvårdstjänst* den helhet som ansvarar för den brådskande vården av en patient i första hand utanför vårdinrättningarna inom hälso- och sjukvården och vid behov för transport av patienten till den ändamålsenligaste enheten för hälso- eller sjukvård,

14) *radiokommunikation i säkerhetssyfte* radiokommunikation för att skydda och rädda människoliv eller egendom,

15) *maritim assistansservice (Maritime assistance service, MAS)* en förmedlingstjänst som stöder sjöräddningstjänstens beredskapsplanering och den förebyggande verksamheten med tanke på kritiska lägen och olyckor inom sjöfarten samt erbjuder fartygen en nationell förbindelselänk vid assistansbehov av olika slag och för meddelanden,

16) *telemedicinsk rådgivning (Telemedical assistance service, TMAS)*, brådskande läkarråd, specialläkarservice inbegripet, som via satellit eller mobiltelefonnätet förmedlas till fartyg till havs,

17) *COSPAS-SARSAT-systemet* ett internationellt satellitsystem för efterspaning och

räddning som via satellit förmedlar nödmeddelanden från sjöfartens eller luftfartens nödsändare eller från privata nödsändare.

3 §

Ledande sjöräddningsmyndighet

Gränsbevakningsväsendet är *den* ledande sjöräddningsmyndigheten med ansvar för ordnandet av sjöräddningstjänsten. I detta syfte har gränsbevakningsväsendet *hand om följande uppgifter*:

- 1) sköter planeringen, utvecklingen och övervakningen av sjöräddningstjänsten, liksom också samordningen av verksamhet som bedrivs av myndigheter och frivilliga som deltar i sjöräddningstjänsten,
- 2) leder och utför efterspanings- och räddningsverksamhet,

3) ger ledarutbildning i anslutning till sjöräddningstjänsten samt *kan* vid behov också *ge* annan utbildning och upplysning i anslutning till sjöräddningstjänsten.

4 §

Övriga sjöräddningsmyndigheter

Nödcentralsverket, Meteorologiska institu-

3 §

Ledande sjöräddningsmyndighet

Gränsbevakningsväsendet är ledande sjöräddningsmyndighet *och svarar för organisering* av sjöräddningstjänsten. I detta syfte *ska* gränsbevakningsväsendet:

- 1) *sköta* planeringen, utvecklingen och övervakningen av sjöräddningstjänsten, liksom också samordningen av verksamhet som bedrivs av myndigheter och frivilliga som deltar i sjöräddningstjänsten,
- 2) *leda och utföra* efterspanings- och räddningsverksamhet,
- 3) *ansvara för den radiokommunikation som hänför sig till ett kritiskt läge och för förmedlingen av telemedicinsk rådgivning till fartyg,*
- 4) *delta i förebyggande verksamhet,*
- 5) *ansvara för den maritima assistansservicen,*
- 6) *svara för mottagning och förmedling av nödmeddelanden från sjöfartens och luftfartens nödsändare eller från privata nödsändare till en nationell ansvarig myndighet och för den nationella samordningen av ärenden som hänför sig till COSPAS-SARSAT-systemet,*
- 7) *ge* ledarutbildning i anslutning till sjöräddningstjänsten samt vid behov också *annan* utbildning och upplysning i anslutning till sjöräddningstjänsten.

4 §

Övriga myndigheter och aktörer som deltar i sjöräddning

Nödcentralsverket, Meteorologiska institu-

tet, det lokala räddningsväsendet som avses i 3 § i räddningslagen (468/2003), Sjöfartsverket, polisen, försvarsmakten, social- och hälsovårdsmyndigheterna, tullverket och miljömyndigheterna (övriga sjöräddningsmyndigheter) är utöver gränsbevakningsväsendet skyldiga att delta i uppgifter inom sjöräddningstjänsten, om det är motiverat med tanke på de uppgifter som ingår i deras verksamhetsområden eller om det är nödvändigt med beaktande av hur allvarligt det kritiska läget är eller dess särskilda karaktär och utförandet av uppgiften inte avsevärt äventyrar myndighetens utförande av någon annan viktig lagstadgad uppgift.

De övriga sjöräddningsmyndigheterna har följande uppgifter inom sjöräddningstjänsten:

1) nödcentralsverket deltar, enligt vad som avtalas separat, i alarmeringen av efterspanings- och räddningsenheter och av personal som deltar i uppgifter inom sjöräddningstjänsten,

(2 punkten har upphävts genom L 1252/2005)

3) Meteorologiska institutet ställer sakkunskapen inom sitt verksamhetsområde till gränsbevakningsväsendets förfogande,

4) sjöfartsverket övervakar havsområdet med hjälp av ett fartygstrafikservice-system för att upptäcka och lokalisera olyckor och kritiska lägen samt deltar i efterspanings- och räddningsverksamheten genom att ställa personal och materiel till förfogande,

5) det lokala räddningsväsendet, polisen och tullverket deltar i efterspanings- och räddningsverksamheten genom att ställa personal och materiel till förfogande,

6) försvarsmakten övervakar, i anslutning till övervakningen av den territoriella integriteten, havsområdet för att upptäcka och lokalisera olyckor och kritiska lägen samt deltar i efterspanings- och räddningsverksamheten genom att ställa sin särskilda sakkunskap, personal och materiel till förfogande,

tet, det lokala räddningsväsendet som avses i räddningslagen (468/2003), *Trafiksäkerhetsverket*, *Trafikverket*, polisen, försvarsmakten, social- och hälsovårdsmyndigheterna, tullverket och miljömyndigheterna (övriga sjöräddningsmyndigheter) är utöver gränsbevakningsväsendet skyldiga att *utan ersättning* delta i uppgifter inom sjöräddningstjänsten, om det är motiverat med tanke på de uppgifter som ingår i deras verksamhetsområden eller om det är nödvändigt med beaktande av hur allvarligt det kritiska läget är eller dess särskilda karaktär, och utförandet av uppgiften inte avsevärt äventyrar myndighetens utförande av någon annan viktig lagstadgad uppgift.

De övriga sjöräddningsmyndigheterna har följande uppgifter inom sjöräddningstjänsten:

1) nödcentralsverket deltar, enligt vad som avtalas separat, i alarmeringen av efterspanings- och räddningsenheter och av personal som deltar i uppgifter inom sjöräddningstjänsten,

2) *Trafiksäkerhetsverket ansvarar för fartygssäkerheten och utvecklandet av den och ställer sakkunskapen inom sitt verksamhetsområde till gränsbevakningsväsendets förfogande,*

3) Meteorologiska institutet ställer sakkunskapen inom sitt verksamhetsområde till gränsbevakningsväsendets förfogande *och tillhandahåller för gränsbevakningsväsendet de väder- och havstjänster som sjöräddningstjänsten behöver,*

4) *Trafikverket upprätthåller den fartygstrafikservice som avses i lagen om fartygstrafikservice (623/2005) och deltar i efterspanings- och räddningsverksamheten genom att ställa personal och materiel till förfogande,*

5) det lokala räddningsväsendet, polisen och tullverket deltar i efterspanings- och räddningsverksamheten genom att ställa personal och materiel till förfogande,

6) försvarsmakten övervakar, i *samband med* övervakningen av den territoriella integriteten, havsområdet för att upptäcka och lokalisera olyckor och kritiska lägen samt deltar i efterspanings- och räddningsverksamheten genom att ställa sin särskilda sakkunskap, personal och materiel till förfogande,

7) social- och hälsovårdsmyndigheterna organiserar och svarar för tjänster inom den medicinska räddningsverksamheten samt sköter den psykosociala omsorgen om de räddade,

8) miljömyndigheterna svarar tillsammans med andra myndigheter för organiseringen av bekämpningen av fartygsoljeskador och fartygskemikalieolyckor i samband med sjöolyckor, enligt vad som närmare bestäms i lagstiftningen om förhindrande av vattnets förorening som förorsakas av fartyg samt ställer sakkunskapen inom sitt verksamhetsområde till gränsbevakningsväsendets förfogande.

Luftfartsverket deltar i sjöräddningstjänstens efterspanings- och räddningsverksamhet genom att inom sitt verksamhetsområde tillhandahålla tjänster enligt vad som särskilt avtalas om saken i avtal mellan Luftfartsverket och inrikesministeriet.

Andra än *de* ovan avsedda statliga myndigheterna och inrättningarna ställer i kritiska lägen på begäran sin sakkunskap, personal och materiel till gränsbevakningsväsendets och övriga sjöräddningsmyndigheters förfogande.

5 §

Delegation och ledningsgrupper

Respektive sjöbevakningssektion bistås av en ledningsgrupp för sjöräddningsdistriktet, vars uppgift är att bistå sjöbevakningssektionen i planeringen av sjöräddningstjänsten. När ett kritiskt läge så kräver skall ledningsgruppen bistå sjöräddningsledaren vid samordningen av myndigheternas, de frivilliga föreningarnas och andra sammanslutningars samt övriga medverkandes uppgifter inom området för sjöräddningstjänsten. När ett omfattande eller särskilt allvarligt kritiskt läge så

7) social- och hälsovårdsmyndigheterna svarar för organisering av akutvårdstjänsten och för tillhandahållandet av telemedicinsk rådgivning,

8) miljömyndigheterna svarar tillsammans med andra myndigheter för organisering av bekämpningen av fartygsoljeskador och fartygskemikalieolyckor i samband med sjöolyckor, enligt vad som närmare bestäms i lagstiftningen om *bekämpning av oljeskador* samt ställer sakkunskapen inom sitt verksamhetsområde till gränsbevakningsväsendets förfogande.

Den som tillhandahåller flygtrafikledningstjänster enligt luftfartslagen (1242/2005) ska till den del denna har ändamålsenlig sakkunskap, personal och materiel inom sitt verksamhetsområde utan ersättning delta i utvecklandet av samarbetet inom sjöräddningstjänsten, i upprätthållandet av beredskapen inom sjöräddningstjänsten samt i efterspanings- och räddningsverksamheten. Samarbetets omfattning fastställs närmare i ett avtal mellan gränsbevakningsväsendet och den som tillhandahåller flygtrafikledningstjänster.

Andra än ovan avsedda statliga myndigheter, bolag och inrättningar ställer utan ersättning på begäran sin sakkunskap, personal och materiel till gränsbevakningsväsendets och övriga sjöräddningsmyndigheters förfogande till den del det är nödvändigt för beredskapsplaneringen och i kritiska lägen.

5 §

Delegation och ledningsgrupper

Respektive sjöbevakningssektion bistås av *sjöräddningsdistriktets ledningsgrupp*, vars uppgift är att bistå sjöbevakningssektionen i planeringen av sjöräddningstjänsten. När ett kritiskt läge så kräver ska ledningsgruppen bistå *chefen för sjöräddningstjänsten och sjöräddningsledaren* vid samordning av myndigheternas, de frivilliga föreningarnas och andra sammanslutningars samt övriga medverkandes uppgifter inom området för sjöräddningstjänsten. När ett omfattande eller

kräver, kan ledningsgruppen för sjöräddningsdistriktet utökas med företrädare för myndigheternas samt de frivilliga föreningarnas och andra sammanslutningars riksomfattande ledning.

särskilt allvarligt kritiskt läge så kräver, kan ledningsgruppen för sjöräddningsdistriktet utökas med företrädare för myndigheternas samt de frivilliga föreningarnas och andra sammanslutningars riksomfattande ledning eller med sakkunniga.

8 §

Krav på beredskap

Sjöräddningstjänsten skall planeras och ordnas på ett sådant sätt att de åtgärder som ingår i den kan utföras effektivt och utan dröjsmål.

Gränsbevakningsväsendet håller, inom ramen för de anvisade resurserna och utöver de övriga efterspanings- och räddningsenheter som lämpar sig för uppgifter inom sjöräddningstjänsten, sådana helikoptrar i beredskap som förutom för andra uppgifter också är lämpade för efterspanings- och räddningsuppdrag inom sjöräddningstjänsten. Med en helikopter som är i jourberedskap inom sjöräddningstjänsten skall det gå att genomföra sjuktransporter på basnivå i anslutning till efterspanings- och räddningsuppdrag.

När efterspanings- och räddningsaktioner dimensioneras i enskilda kritiska lägen, skall man sträva till att lämna resurser också för efterspanings- och räddningsåtgärder i andra samtidiga kritiska lägen, om det är möjligt utan att målen för denna lag äventyras.

9 §

Företrädesordning för räddningsaktioner

Vid räddningsaktioner i samband med en flertypsolycka skall räddandet av människoliv ställas främst. Övriga räddningsaktioner och avvärjande åtgärder vid samma flertypsolycka skall, på det sätt som sjöräddningsledaren bestämmer, samordnas med de åtgärder

8 §

Krav på beredskap

Sjöräddningstjänsten ska planeras och ordnas på ett sådant sätt att de åtgärder som ingår i den kan utföras effektivt och utan dröjsmål. *Chefen för sjöräddningstjänsten svarar inom sitt sjöräddningsdistrikt för ledningen av sjöräddningstjänsten och upprätthållandet av sjöräddningsberedskapen.*

Gränsbevakningsväsendet håller, inom ramen för de anvisade resurserna och utöver de övriga efterspanings- och räddningsenheter som lämpar sig för uppgifter inom sjöräddningstjänsten, sådana helikoptrar i beredskap som förutom för andra uppgifter också är lämpade för efterspanings- och räddningsuppdrag inom sjöräddningstjänsten. Med en helikopter som är i jourberedskap inom sjöräddningstjänsten ska man kunna delta i akutvårdstjänsten på basnivå på havsområden.

När efterspanings- och räddningsaktioner dimensioneras i enskilda kritiska lägen, ska man sträva efter att lämna resurser också för efterspanings- och räddningsåtgärder i andra samtidiga kritiska lägen, om det är möjligt utan att målen för denna lag äventyras.

9 §

Företrädesordning för räddningsaktioner

Vid räddningsaktioner i samband med en flertypsolycka ska räddandet av människoliv ställas främst. Övriga räddningsaktioner och avvärjande åtgärder vid samma flertypsolycka ska, på det sätt som *chefen för sjöräddningstjänsten* eller sjöräddningsledaren

som syftar till att rädda människoliv.

bestämmer, samordnas med de åtgärder som syftar till att rädda människoliv.

10 §

Skyldighet att delta i sjöräddningstjänsten

Var och en skall utan dröjsmål förmedla anmälningar och upplysningar om ett kritiskt läge samt anmäla observationer och åtgärder som gäller en sådan situation till den behöriga sjöräddningscentralen eller sjöräddningsundercentralen.

10 §

Skyldighet att delta i sjöräddningstjänsten

Var och en ska utan dröjsmål förmedla anmälningar och upplysningar om ett kritiskt läge samt anmäla observationer och åtgärder som gäller en sådan situation till *sjöräddningens* behöriga *ledningscentral*.

11 a §

Avspärrande av efterspanings- och räddningsområde

Sjöräddningsledaren får tillfälligt förbjuda eller begränsa trafiken på havsområdet inom efterspanings- och räddningsområdet, om åtgärden är nödvändig för att trygga ett effektivt utförande av efterspanings- och räddningsverksamheten och för att undvika nya kritiska lägen. *Sjöräddningsledaren skall innan han eller hon fattar ett beslut som gäller området för en allmän farled höra den sjöfartsmyndighet som inom verksamhetsområdet för fartygstrafikservice systemet ansvarar för systemet.*

Sjöräddningsledaren kan be Luftfartsverket att inom ramen för verkets behörighet förbjuda eller begränsa trafiken i ett efterspanings- och räddningsområdes luftrum, om åtgärden är nödvändig för att trygga ett effektivt utförande av efterspanings- och räddningsverksamheten.

11 a §

Avspärrande av efterspanings- och räddningsområde

Sjöräddningsledaren får tillfälligt förbjuda eller begränsa trafiken på havsområdet inom efterspanings- och räddningsområdet, om åtgärden är nödvändig för att trygga ett effektivt utförande av efterspanings- och räddningsverksamheten och för att undvika nya kritiska lägen.

Beslut om avspärrande av efterspanings- och räddningsområde på ett VTS-område som avses i lagen om fartygstrafikservice fattas av VTS-myndigheten på framställning av sjöräddningsledaren.

Sjöräddningsledaren kan be Luftfartsverket att inom ramen för verkets behörighet förbjuda eller begränsa trafiken i ett efterspanings- och räddningsområdes luftrum, om åtgärden är nödvändig för att trygga ett effektivt utförande av efterspanings- och räddningsverksamheten.

14 §

Rätt att få uppgifter av myndigheter

I kritiska lägen har gränsbevakningsväsendet rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna avgiftsfritt få uppgifter som är nödvändiga för utförandet av uppdrag inom sjöräddningstjänsten enligt följande:

1) uppgifter om fordon och deras ägare eller innehavare ur fordons- och körkortsregistren i det datasystem för vägtrafiken som Fordonsförvaltningscentralen för och ur Ålands landskapsstyrelsens fordonsregister,

2) uppgifter om nödmeddelanden och kritiska lägen ur polisens uppdragsregister över nödmeddelanden och åtgärder som vidtagits, ur nödcentraldatasystemet och ur den kommunala nödcentralens larndata- och åtgärdsregister,

3) uppgifter om luftfartyg samt ägare och innehavare av luftfartyg ur Luftfartsförvaltningens informationssystem och om luftfartygstrafiken ur Luftfartsverkets informationssystem,

4) uppgifter om fartyg samt fartygs- och godstrafik ur de kommunala hamnverkens *datasystem*,

7) uppgifter om fartyg och deras ägare och innehavare ur sjöfartsverkets och Ålands landskapsstyrelsens fartygsregister samt ur andra register som sjöfartsverket för,

8) uppgifter om fartygstrafiken ur sjöfartsverkets fartygstrafikservicesystem och om övervakningen av havsområdet av försvarsmakten,

9) uppgifter om radioanläggningars läge av Teleförvaltningscentralen och om radioanläggningar och deras ägare och innehavare ur registret över radiotillstånd,

15 §

Rätt att få uppgifter av privata företag och sammanslutningar

I kritiska lägen har gränsbevakningsväsen-

14 §

Rätt att få uppgifter av myndigheter

Gränsbevakningsväsendet har rätt att *oberoende* av sekretessbestämmelserna avgiftsfritt få följande uppgifter *som behövs för planeringen av sjöräddningstjänstens beredskap samt* i kritiska lägen för att utföra uppgifter inom sjöräddningstjänsten:

1) uppgifter om fordon och deras ägare eller innehavare ur fordons- och körkortsregistren i det datasystem för vägtrafiken som *Trafiksäkerhetsverket* för och ur Ålands landskapsregerings fordonsregister,

2) uppgifter om nödmeddelanden och kritiska lägen ur *nödcentraldatasystemet*, inbegripet polisens uppdragsregister, samt beredskaps- och positionsuppgifter om *de myndighetsenheter som är verksamma till havs*,

3) uppgifter om luftfartyg samt ägare och innehavare av luftfartyg ur *luftfartygsregistret och registret över luftfartens nödsändare vilka förs av Trafiksäkerhetsverket*,

4) uppgifter om fartyg samt fartygs- och godstrafik av de kommunala hamnverken,

7) uppgifter om fartyg och deras ägare och innehavare ur *Trafiksäkerhetsverkets* och Ålands landskapsregerings fartygsregister samt ur andra register som *Trafiksäkerhetsverket* för,

8) uppgifter om fartygstrafiken ur *Trafikverkets* fartygstrafikservicesystem och *uppgifter om övervakningen av havsområdet från försvarsmakten*,

9) uppgifter om radioanläggningars läge av *Kommunikationsverket* och *uppgifter om radioanläggningar och deras ägare och innehavare ur registret över radiotillstånd*,

15 §

Rätt att få uppgifter av privata företag och sammanslutningar

Gränsbevakningsväsendet har rätt att *obe-*

det rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna avgiftsfritt av rederier, organisationer i båtbranschen, företag som tillhandahåller rese-, frakt-, hamn- och räddningstjänster samt varvsföretag få sådana uppgifter om ett fartyg samt om dess besättning, passagerare och last som är nödvändiga för utförandet av uppgifter inom sjöräddningstjänsten.

roende av sekretessbestämmelserna avgiftsfritt av rederier, *dem som tillhandahåller lotsningstjänster och isbrytningservice*, organisationer i båtbranschen, företag som tillhandahåller rese-, frakt-, hamn-, *säkerhets- och räddningstjänster* samt varvsföretag få sådana uppgifter om ett fartyg samt om dess besättning, passagerare och last *som behövs för beredskapsplaneringen och i kritiska lägen* för att utföra uppgifter inom sjöräddningstjänsten.

18 §

Utplåning av personuppgifter ur sjöräddningsregistret

Gränsbevakningsväsendet skall minst en gång om året se över vilka uppgifter i sjöräddningsregistret som behövs.

21 §

Arvoden och ersättningar

För arbetsredskap, kläder och utrustning som har förstörts eller förkommit betalar staten ersättning till den som med stöd av 10 § 3 mom. fått order att delta i en uppgift inom sjöräddningstjänsten. Staten betalar en medlem i en frivillig förening eller en annan sammanslutning ersättning för arbetsredskap, kläder och utrustning som har förstörts eller förkommit i uppgiften, om gränsbevakningsväsendet har anförtrott den frivilliga föreningen eller någon annan sammanslutning uppgiften med stöd av 6 § 2 mom.

18 §

Utplåning av personuppgifter ur sjöräddningsregistret

Senast två år efter att en uppgift har införts i sjöräddningsregistret ska gränsbevakningsväsendet kontrollera om uppgifter behöver bevaras.

21 §

Arvoden och ersättningar

För arbetsredskap, kläder och utrustning som har förstörts eller förkommit betalar staten ersättning till den som *med stöd av 10 § 2 mom. deltar* i en uppgift inom sjöräddningstjänsten och till den som med stöd av 10 § 3 mom. fått order att delta i en uppgift inom sjöräddningstjänsten. Staten betalar en medlem i en frivillig förening eller en annan sammanslutning ersättning för arbetsredskap, kläder och utrustning som har förstörts eller förkommit i uppgiften, om gränsbevakningsväsendet har anförtrott den frivilliga föreningen eller någon annan sammanslutning uppgiften med stöd av 6 § 2 mom.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

24 §

24 §

Myndigheter som svarar för radiokommunikation i säkerhetssyfte inom sjöfarten

Myndigheter som svarar för radiokommunikation i säkerhetssyfte inom sjöfarten

Gränsbevakningsväsendet svarar för sjöräddningstjänstens radiokommunikation i kritiska lägen och för upprätthållandet av beredskapen i anslutning till detta. Sjöfartsverket svarar för övrig radiokommunikation i säkerhetssyfte inom sjöfarten.

Gränsbevakningsväsendet svarar *förutom för de uppgifter som anges i 3 §* dessutom för sjöräddningstjänstens radiokommunikation i kritiska lägen och för upprätthållandet av beredskapen *för den*. Trafikverket svarar för *varningar och meddelanden som hänför sig till säkerheten inom sjöfarten och för nödradiotrafiken på Saimenområdet.*

25 §

25 §

Tillståndsplikt för användningen av vissa nödsignaler

Tillståndsplikt för användningen av vissa nödsignaler

Utän hinder av 1 mom. kan sjöbevakningssektionen inom sitt bevakningsområde och på kustkommunernas områden i direkt anslutning till detta samt polisen på andra håll i landet ge tillstånd till användning av nödsignaler på andra ställen än på fartyg eller luftfartyg i syfte att öva användningen av nödsignaler. Om dessa nödsignaler bestäms närmare genom förordning av statsrådet. Ett villkor för att tillstånd skall beviljas är att det inte finns någon fara för att onödiga efterspanings- och räddningsaktioner inleds samt att verksamheten inte äventyrar säkerheten. Den myndighet som beviljar tillståndet kan vid behov för övningen utse en ledare, vars föreskrifter och anvisningar skall iakttas av dem som deltar i övningen.

Oberoende av vad som föreskrivs i 1 mom. kan sjöbevakningssektionen ge tillstånd till att i övningssyfte använda nödsignaler som specificeras närmare genom förordning av statsrådet. Sjöbevakningssektionen kan dessutom på kustkommunernas områden samt polisen på andra håll i landet ge tillstånd till att på andra ställen än på fartyg eller luftfartyg i övningssyfte använda nödsignaler som specificeras närmare genom förordning av statsrådet. Ett villkor för att tillstånd ska beviljas är att det inte finns någon fara för att onödiga efterspanings- och räddningsaktioner inleds samt att verksamheten inte äventyrar säkerheten. Den myndighet som beviljar tillståndet kan vid behov för övningen utse en ledare, vars föreskrifter och anvisningar ska iakttas av dem som deltar i övningen.

27 §

27 §

Närmare bestämmelser och anvisningar

Närmare bestämmelser och anvisningar

Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om

Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om

5) utbildning och upprätthållande av yrkes-

5) *sjöräddningstjänstens helikoptrar i*

skickligheten och förfarandet vid påvisande av yrkeskompetens i anslutning till sjuktransporter på basnivå enligt 8 § 2 mom. samt andra praktiska omständigheter i anslutning till ordnandet av sjuktransporter på basnivå,

6) behörighetsvillkor för sjöräddningsledare,

jourberedskap och deras deltagande i akutvårdstjänsten på basnivå i fall som avses i 8 § 2 mom., utbildning i anslutning till organisering av akutvårdstjänsten på basnivå, upprätthållande av yrkesskickligheten och förfarandet vid påvisande av yrkeskompetens samt andra praktiska omständigheter i anslutning till organisering av akutvårdstjänsten på basnivå,

6) behörighetsvillkor för sjöräddningsledare och annan personal vid sjöräddningens ledningscentral,

Denna lag träder i kraft den 20 .

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Statsrådets förordning

om ändring av statsrådets förordning om sjöräddning

Given i Helsingfors den 20

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från inrikesministeriet, ändras i statsrådets förordning av den 17 januari 2002 om sjöräddning (37/2002) 2—5 §, 6 § 3 mom., 8—10 §, 13 §, 15 §, 16 § och 17 § 1 mom., samt fogas till förordningen en ny 8 a § som följer:

2 §

Ledning av efterspanings- och räddningsaktioner

Sjöräddningsledaren vid sjöräddningens behöriga ledningscentral leder efterspanings- och räddningsverksamheten. Sjöräddningsledaren avgör utifrån de uppgifter som erhållits det kritiska lägets allvarlighetsgrad och svarar för att behövliga efterspanings- och räddningsenheter tillkallas samt för att de ges de uppdrag som det kritiska läget kräver.

3 §

Verksamhet i ovisshetsläge

I ovisshetsläge ska sjöräddningens ledningscentral inleda efterforskning för att utreda ett eventuellt behov av undsättning.

4 §

Verksamhet i beredskapsläge

I beredskapsläge ska sjöräddningens ledningscentral i mån av möjlighet utvidga efterforskningarna och inleda efterspaningar för att utreda ett eventuellt behov av undsättning, samt förbereda sig på att inleda behövliga räddningsaktioner.

5 §

Verksamhet i nödläge

I nödläge ska sjöräddningens ledningscentral i syfte att rädda människoliv vidta alla åtgärder som med tillgängliga resurser är möjliga och ändamålsenliga.

6 §

Avslutande och avbrytande av efterspanings- och räddningsaktioner

Beslut om avslutande och avbrytande av efterspanings- och räddningsaktioner fattas av sjöräddningsledaren. Chefen för sjöräddningstjänsten eller hans eller hennes vikarie har i enskilda fall rätt att överta avgörandet av ett ärende.

8 §

Behörighetsvillkor för sjöräddningsledare

Sjöräddningsledaren ska vara

- 1) en officer som har avlagt officersexamen eller kandidatexamen i militärvetenskaper och som har i 21 § 1 mom. i förordningen om fartygsbemanning, besättningens behörighet och vakthållning (1256/1997) avsedd vaktstyrmans utbildning, eller

2) en institutsofficer som har avlagt sjöbevakningslinjens kompletteringskurs vid gränsbevakningsväsendets läroinrättning eller någon tidigare kurs som motsvarar den.

Sjöräddningsledaren ska ha avlagt allmän radiooperatörsexamen samt gräns- och sjöbevakningsskolans kurser för sjöräddningsledare och för ledare på olycksplatsen samt andra kurser inom sjöräddningstjänsten som gränsbevakningsväsendet bestämmer närmare om.

Sjöräddningsledaren ska ha goda muntliga och skriftliga kunskaper i finska eller svenska samt tillfredsställande muntliga kunskaper i det andra språket. Dessutom förutsätts kunskaper i engelska enligt nivåskala tre inom den allmänna språkexamen som avses i lagen om allmänna språkexamina (964/2004) i delprover i hör- och textförståelse samt muntlig framställning.

Sjöräddningsledaren ska dessutom ha sådan förmåga och skicklighet som förutsätts för ett framgångsrikt ledande av krävande uppgifter inom sjöräddningsväsendet.

8 a §

Behörighetsvillkor för den som ansvarar för nödradiotrafiken vid sjöräddningens ledningscentral

Den som ansvarar för nödradiotrafiken vid sjöräddningens ledningscentral ska ha avlagt allmän radiooperatörsexamen samt andra kurser inom sjöräddningstjänsten som gränsbevakningsväsendet bestämmer närmare om. Personen i fråga ska ha grundläggande kunskaper om gränsbevakningsväsendets och andra till havs verksamma aktörers verksamhet.

Den som ansvarar för nödradiotrafiken vid sjöräddningens ledningscentral ska ha goda muntliga och skriftliga kunskaper i finska eller svenska samt tillfredsställande muntliga kunskaper i det andra språket. Dessutom förutsätts kunskaper i engelska enligt nivåskala tre inom den allmänna språkexamen som avses i lagen om allmänna språkexamina i delprover i hör- och textförståelse samt muntlig framställning.

9 §

Gränsbevakningsväsendets deltagande i akuvårdstjänsten på basnivå

Gränsbevakningsväsendets sjöräddningshelikopter ska kunna delta i akuvårdstjänsten på basnivå i de fall som avses i 8 § 2 mom. i sjöräddningslagen genom att erbjuda vård och transport med tillräcklig beredskap att övervaka och ta hand om patienten så att hans eller hennes tillstånd inte oväntat försämras under transporten, och med möjligheter att påbörja enkla åtgärder som räddar livet.

Gränsbevakningsväsendet ingår avtal med de regionala eller lokala hälso- och sjukvårdsmyndigheterna vid de baser där sjöräddningshelikoptrarna är placerade om upprätthållande av yrkeskunskap och påvisande av yrkeskompetens hos den personal som deltar i akuvårdstjänsten på basnivå samt om den styrning och rådgivning som personalen behöver under transporten.

10 §

Tillsättande av delegationen för sjöräddningstjänsten samt dess sammansättning

Inrikesministeriet tillsätter delegationen för sjöräddningstjänsten för två år i sänder.

Delegationen har en ordförande, som ska vara en tjänsteman vid gränsbevakningsväsendet som är väl insatt i sjöräddningstjänsten. Delegationen har dessutom i tillräcklig utsträckning företrädare för övriga sjöräddningsmyndigheter samt de centrala frivilliga aktörerna i branschen. Delegationen har rätt att anställa en sekreterare med uppgiften som bisyssla.

13 §

Anmälningar och informationsutbyte

Sjöräddningens ledningscentral ska sörja för att de som deltar i sjöräddningstjänsten utan dröjsmål får den information som behövs vid efterspanings- och räddningsverksamhet samt underrättas om avslutande och

avbrytande av efterspanings- och räddningsverksamhet.

Efterspanings- och räddningsenheten ska utan dröjsmål underrätta sjöräddningens behöriga ledningscentral om mottaget larm, utryckning samt om inledande och avslutande av efterspanings- och räddningsuppdrag.

Sjöräddningens ledningscentral ska utan dröjsmål underrätta huvudstaben om slutförandet av sådana efterspanings- och räddningsaktioner i vilka utländska statsluftfartyg eller statsfartyg har deltagit inom Finlands territorialvatten.

15 §

Tillståndspliktiga nödsignaler

Nödsignaler som avses i 25 § 2 mom. i sjöräddningslagen, vilkas användning i andra situationer än nödlägen är tillåten med stöd av särskilt beviljat tillstånd är

- 1) sjöfartens nödsändare, EPIRB (*Emergency Position Indicating Radio Beacon*),
- 2) luftfartens nödsändare, ELT (*Emergency Locator Transmitter*), samt
- 3) personliga nödsändare, PLB (*Personal Locator Beacon*).

Nödsignaler som avses i 25 § 2 mom. i sjöräddningslagen, vilkas användning i andra situationer än nödlägen är tillåten med stöd av särskilt beviljat tillstånd på andra ställen än på fartyg eller luftfartyg är

- 1) fallskärmsraketen, handbloss, lyspistol eller pennraketen som avger rött sken, och
- 2) röksignal som avger orangefärgad rök.

16 §

Förfarande vid ansökan om tillstånd för användning av nödsignaler

Tillstånd som avses i 15 § 1 mom. att använda nödsignaler i andra situationer än nödlägen ska sökas på en blankett som fastställts av gränsbevakningsväsendet. Ansökan ska

lämnas in till Västra Finlands sjöbevakningssektion minst två veckor före den planerade övningen. Västra Finlands sjöbevakningssektion ansvarar för att nödvändiga internationella anmälningar görs enligt COSPAS-SARSAT-programmet.

Tillstånd som avses i 15 § 2 mom. att använda nödsignaler annanstans än på fartyg och luftfartyg i andra situationer än nödlägen ska sökas på en blankett som fastställts av inrikesministeriet. Ansökan jämte bilagor ska lämnas in till den behöriga sjöbevakningssektionen eller polisinspektionen minst fyra veckor före den planerade övningen.

17 §

Anmälningar och information om tillståndspliktig användning av nödsignaler

Sjöbevakningssektionen och polisen ska när de beviljar tillstånd att använda nödsignal försäkra sig om att sjöräddningens behöriga ledningscentral, nödcentralen, fartygstrafikservicens VTS-central samt vid behov även enheten för luftfartens räddningstjänstsystem och sjöräddningscentralen i en grannstat i god tid före användningen av nödsignalen underrättas om det beviljade tillståndet.

Denna förordning träder i kraft den 20 .

Den som arbetar som sjöräddningsledare när denna förordning träder i kraft, och som inte uppfyller de behörighetsvillkor som avses i 8 § 3 mom., får fortsätta i uppgiften även efter det att denna förordning har trätt i kraft.

Den som arbetar som ansvarig för nödradiotrafiken när denna förordning träder i kraft, och som inte uppfyller de behörighetsvillkor som avses i 8 a §, får fortsätta i uppgiften även efter det att denna förordning har trätt i kraft.